

Het Boek van de Hemel

Deel 6

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 6
1 nov 1903 – 16 januari 1906

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

SG- de Goddelijke Wil - Lumen Luminis

6-1 - 1 november 1903 - Wanneer de ziel al haar daden verricht met als enig doel Jezus lief te hebben, wandelt zij altijd in het licht van de dag. Voor haar is het nooit nacht.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam
Ik zag mezelf als een kleine stoomboot.
Ik was helemaal verbaasd dat ik tot deze vorm was gereduceerd.

Mijn lieve Jezus kwam naar *me* toe en **Hij zei:**
"Mijn dochter, het menselijk leven is als een stoomboot die zich alleen met vuur kan voortbewegen:

- als het vuur groot en levendig is, vaart hij snel,
- als het vuur klein is, vaart hij langzaam en
- als het vuur gedoofd is, blijft hij stil liggen.

Zo is het ook met de ziel:

- *als het vuur van de liefde voor God* groot is,
zweeft zij boven alle aardse zaken,
altijd vliegend naar haar centrum, dat God is
- *als dit vuur klein in haar is*,
gaat zij moeizaam vooruit, kruipend en
bedekt zich met modder door alles wat van de aarde is .
- *Als dit vuur gedoofd is*,
blijft ze onbeweeglijk, zonder het Leven van God in haar.
Ze is als dood voor alles wat goddelijk is.

Mijn dochter, wanneer de ziel

- al haar daden uit liefde voor Mij verricht en
- geen andere beloning voor haar werk wil dan mijn Liefde,
wandelt zij altijd in het Licht van de dag.
Het is nooit nacht voor haar.

Ze wandelt zelfs in de Zon die haar volledig omringt
en zij geniet ten volle van haar licht.
Haar daden dienen als licht voor haar reis.
Ze brengen een steeds nieuw licht in haar voort.

6-2 - 8 november 1903 - Jezus legt uit hoe naastenliefde moet zijn.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bad ik voor de noden van anderen.

*De gezegende Jezus bewoog zich in mij en **Hij zei:***

"Waarom bid je voor deze mensen?"

Luisa: "En u, Heer, waarom houdt u van ons?"

En Jezus: "Ik bemin jullie omdat jullie van Mij zijn.

En als iets ons toebehoort, voelen we ons gedwongen om ervan te houden. Het is als een noodzaak."

Luisa : "Heer, ik bid voor deze mensen omdat ze van U zijn.

Anders zou ik niet geïnteresseerd zijn."

Hij legde zijn hand op mijn voorhoofd en drukte er lichtjes op

En **Hij voegde eraan toe:**

"Oh! Dat komt omdat ze van Mij zijn!

Daarom is naastenliefde een goede zaak."

6-3 - 10 november 1903 - Ware liefde vergeet zichzelf.

In mijn gebruikelijke toestand verscheen Jezus kort en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, ware liefde vergeet zichzelf en leeft van de belangen, het lijden en van alles wat bij de Geliefde hoort."

Ik antwoordde Hem: "Heer, hoe kunnen we onszelf vergeten als we ons zo sterk bewust zijn van onszelf?

Het gaat niet om iets dat ver van ons af staat, gescheiden van ons, dat gemakkelijk vergeten kan worden."

Jezus antwoordde: "Dat is juist het offer van ware liefde: terwijl je bij jezelf bent, leef je van alles wat tot de Geliefde behoort. Meer nog, als je eigen ik weer naar boven komt, moet je je best doen om daar een nieuwe gelegenheid van te maken om je voor de geliefde persoon op te offeren.

Als de Geliefde echter ziet dat de ziel zich volledig aan hem geeft, zal hij haar belonen door haar alles van zichzelf te geven en haar te laten leven van zijn Goddelijke Leven. Zo vindt degene die zichzelf volledig vergeet, alles.

"Het is noodzakelijk om het verschil te zien *tussen wat je vergeet en wat je vindt:*

Je vergeet:

- wat lelijk is en je vindt wat mooi is,
- de natuur en je vindt de genade,
- de hartstochten en je vindt de deugden,
- de armoede en je vindt de rijkdom,
- de dwaasheid en je vindt de Wijsheid,
- de wereld en je vindt de Hemel.

6-4 - 16 november 1903 - Er is geen opoffering zonder verzaking. Opoffering en verzaking brengen de zuiverste en meest volmaakte liefde voort.

Deze morgen, toen ik buiten mijn lichaam was, bevond ik me

- met het kindje Jezus in mijn armen en
- in het gezelschap van een maagd die me op de grond legde om me te kruisigen,
- niet met nagels, maar met vuur, door brandende kolen op mijn handen en voeten te leggen.

De gezegende Jezus stond mij bij in mijn lijden en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, er is geen offer zonder verzaking. Opoffering en verzaking brengen de zuiverste en meest volmaakte liefde voort. En omdat het offer heilig is, wijdt het de ziel als een heiligdom dat Mij waardig is, zodat Ik er voor altijd kan wonen. Laat dus het offer zijn werk in jou doen om je lichaam en je ziel heilig te maken, zodat alles in jou heilig is.

Wijd alles aan Mij toe."

6-5 - 19 november 1903 - Hoewel we niets zijn, kunnen we alles zijn.

In mijn gebruikelijke toestand zag ik de gezegende Jezus in mij.

Een Licht in mijn geest zei me: *"Als je niets bent, kun je alles zijn.*

Maar hoe?

We worden alles door het lijden.

Door lijden wordt de ziel :

- *hogepriester, priester, koning, prins, minister,*
- *rechter, advocaat, hersteller, beschermer, verdediger.*

Het ware lijden is datgene wat God wil,

als de ziel volledig tot rust komt in de Wil van God.

Deze kalmte, verenigd met het lijden, stelt de ziel in staat invloed uit te oefenen op:

- Gods Gerechtigheid,
- zijn Barmhartigheid,
- de mensen en
- alle dingen.

Het lijden heeft aan Christus gegeven:

- alle mooiste kwaliteiten,
- alle eer en alle ambten

die de menselijke natuur kan hebben.

Op dezelfde manier, door deel te nemen aan het Lijden van Christus, neemt de ziel deel aan de kwaliteiten, de eer en de ambten van Christus, die Alles is."

6-6 - 23 november 1903 - Geen schoonheid is te vergelijken met het lijden voor God alleen.

Ik was onder de indruk van wat ik hierboven schreef en vroeg me af of dit wel in overeenstemming was met de waarheid.

Dus zodra ik Jezus gezegend zag, zei ik Hem:
"Heer, wat ik heb geschreven is niet correct:
hoe kan dat door enkel lijden zo zijn?"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, wees niet verbaasd.
Want niets is zo mooi als het lijden voor God alleen.

Twee pijlen ontsnappen voortdurend uit Mij.

De eerste komt uit mijn Hart.

Het is een pijn van *Liefde* die allen verwondt die op mijn Schoot zitten,
- dat wil zeggen degenen die in mijn Genade zijn.

Deze pijn verwondt, kwetst, geneest, bedroeft, trekt aan, openbaart,
troost en verlengt mijn Passie en mijn Verlossing voor hen die op mijn Schoot zitten.

De andere pijn komt van mijn Troon.

Ik vertrouw hem toe aan de engelen die, als mijn dienaren, hem naar allerlei soorten mensen laten vliegen, hen straffen en aansporen tot bekering.

Terwijl Hij dit zei, deelde Hij zijn Lijden met mij **door te zeggen**:
"Ook jij neemt deel aan de Voortzetting van de Verlossing."

6-7 - 24 november 1903 - Elk Woord van Jezus is een verbinding met de Genade.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zag ik Jezus kortstondig in mijn binnenste. Alsof Hij mijn twijfels wilde blijven wegnemen, zei Hij mij:

"Mijn dochter, Ik ben de Waarheid zelf.

Er kan geen leugen uit Mij komen.

Het kan hoogstens gaan om dingen die de mens niet begrijpt.

De ziel moet op mijn Woorden antwoorden door hen in praktijk te brengen. In feite is elk van mijn Woorden een verbinding met de genade

- die uit Mij voortkomt en
- die als een geschenk aan de mens wordt gegeven.

Als hij reageert,

- voegt hij deze schakel toe aan de andere die hij al heeft verworven.

Als hij dat niet doet,

- geeft hij die terug aan zijn Schepper.

In feite spreek Ik enkel wanneer Ik zie dat de mens in staat is om mijn Gaven te ontvangen.

Door Mij te antwoorden, verwerft zij

- niet alleen veel verbindingen met de Genade,
 - maar ook veel verbindingen met goddelijke Wijsheid.
- Bovendien maakt hij Mij bereid om hem nog meer Gaven te geven.

Maar als Ik zie dat mijn Gaven worden teruggegeven, trek Ik me terug en Ik zwijg.

6-8 - 3 december 1903 - In de Goddelijke Wil zijn wij alles. Buiten Hem zijn wij niets.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam mijn gezegende Jezus even langs. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, elke menselijke handeling die buiten de Goddelijke Wil om wordt verricht zet God buiten zijn eigen Schepping.

Zelfs het lijden,

- hoe heilig, nobel en kostbaar het ook in mijn Ogen mag zijn,
als het niet voortkomt uit mijn Wil,
- in plaats van Mij te behagen,
verontwaardigt het Mij en wekt het mijn afkeer op."

O Wil van God, hoe heilig, aanbiddelijk en beminnelijk bent U!
Met U zijn we alles, ook al hebben we niets gedaan
Omdat Uvruchtbaar bent en alles voortbrengt wat goed voor ons is.
Zonder U zijn wij niets, ook al doen wij alles.
Want de menselijke wil is onvruchtbaar en maakt alles onvruchtbaar.

6-9 - 5 december 1903 - Het heilig verlangen om Jezus te ontvangen compenseert voor het sacrament van de Eucharistie, zodanig dat de ziel God inademt en God de ziel inademt.

Deze morgen kon ik de Communie niet ontvangen.
Ik was daar erg bedroefd over, hoewel ik me erbij neerlegde.
Ik dacht dat als ik niet als slachtoffer aan bed gekluisterd had gelegen, ik zeker de Communie had kunnen ontvangen.

Ik zei tegen de Heer:

"Zie je, mijn toestand als slachtoffer dwingt mij tot het offer om u niet in het Sacrament te mogen ontvangen. Aanvaard tenminste mijn offer van gemis als een daad van liefde die groter is dan wanneer ik u werkelijk zou ontvangen.

Als ik bedenk dat het feit, dat ik mijzelf van U onthoud,

- mijn liefde voor U nog meer bewijst,
verzacht dat de bitterheid van deze onthouding."

Terwijl ik dit zei, stroomden de tranen uit mijn ogen.
Maar, o Goedheid van mijn goede Jezus, zodra ik in slaap begon te
vallen, en zonder dat Hij mij dwong om Hem lang te zoeken zoals
gewoonlijk, kwam Hij en Hij legde zijn Handen op mijn gezicht.
Hij streelde mij en **Hij zei:**

"Mijn dochter, mijn arme dochter, houd moed!
Mij te moeten missen, wekt jouw verlangen.
En door dit vurige verlangen ademt je ziel God.

Wat God betreft, Hij voelt zich nog meer ontvlamd door deze opwindning
van de ziel. Hij ademt deze ziel in.
In dit wederzijdse ademen tussen God en de ziel,
wordt het verlangen naar Liefde aangewakkerd
En, aangezien Liefde vuur is, vormt dit het vagevuur voor deze ziel.

Het resultaat is voor haar
- niet alleen een dagelijkse communie zoals de Kerk toestaat,
- maar *een voortdurende communie*,
net zoals ademen voortdurend is.

Het gaat om Communies van de zuiverste Liefde,
- enkel in de geest, niet met het lichaam.

En aangezien de geest volmaakter is dan het lichaam,
is de Liefde daar intenser.
Op deze manier beloon Ik niet degene die Mij niet wil ontvangen,
- maar degene die Mij niet kan ontvangen en
- die Mij dit aanbiedt om Mij blij te maken.

6-10 - 10 december 1903 - Telkens wanneer de ziel de Heer zoekt, ontvangt zij een goddelijke Straal, een goddelijke Eigenschap.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, voelde ik een soort last op mijn ziel, alsof de hele wereld op mij drukte vanwege mijn gemis van de gezegende Jezus.

In mijn immense bitterheid deed ik er alles voor om Hem te vinden.

Toen Hij kwam, **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, wanneer de ziel mij zoekt, ontvangt zij een goddelijke straal, een goddelijke eigenschap. Ze wordt in Mij herboren, net zo vaak als Ik in haar herboren word."

Ik was verbaasd over deze woorden en **ik zei Hem:**

"Heer, wat zegt u?"

Hij voegde eraan toe:

"Oh, als je eens wist hoe de hele Hemel geniet wanneer een ziel voortdurend naar God zoekt, zoals dat in de Hemel gebeurt!

Wat is het leven van de zaligen? Waaruit bestaat het?

- Hun voortdurende wedergeboorte in God en
- de voortdurende wedergeboorte van God in hen.

Het is de verwezenlijking van: "**God is altijd oud en altijd nieuw.**"

Ze voelen zich nooit moe

omdat ze voortdurend een nieuw leven in God leiden."

6-11 - 17 december 1903 - De aanbidding van de Heilige Maagd toen zij Jezus ontmoette op de Kruisweg. De ware geest van Aanbidding.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zag ik kort ***Jezus met het kruis op zijn Schouders*** op het moment dat ***Hij zijn allerheiligste Moeder ontmoette.***

Ik zei Hem: "Heer, wat deed uw Moeder op het moment van deze zo droevige ontmoeting?"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, zij verrichtte een eenvoudige en diepgaande daad van Aanbidding.

Hoe eenvoudiger een daad is, hoe gemakkelijker deze God bereikt. Door deze eenvoudige daad deed zij wat Ikzelf innerlijk deed.

Dat deed mij enorm veel genoegen, meer dan wanneer zij iets groters had gedaan.

Ware aanbidding bestaat hieruit:

de mens lost op in de goddelijke Sfeer

door zich te verenigen met God in alles wat Hij doet.

Denk je dat aanbidden met woorden terwijl de geest elders is echte aanbidding is !

In dat geval is de wil ver van Mij verwijderd: je aanbidt Mij door één van je vermogens te gebruiken terwijl de andere ergens anders zijn!

Nee, Ik wil alles voor Mijzelf, alles wat Ik aan de mens heb gegeven.

Aanbidding is de grootste daad van verering die de mens Mij kan geven.

6-12 - 21 december 1903 - De Weldaden van het Lijden van de Hemelse Moeder. De glorie die Zij in de hemel geniet.
--

Deze morgen bevond ik me buiten mijn lichaam en keek ik naar het hemelgewelf. Ik zag daar zeven schitterende zonnen, hoewel hun uiterlijk verschilde van de gebruikelijke zon.

Ze hadden de vorm van een kruis dat in een hart was geplant.

Ik kon het niet duidelijk zien, omdat het Licht van deze zZonnen zo fel was dat je niet naar binnen kon kijken.

Maar hoe dichterbij ik kwam, hoe meer ik zag dat de Koningin-Moeder zich

daarbinnen bevond.

Ik zei tegen mezelf: "Wat zou ik haar graag vragen of Zij wil dat ik probeer uit deze toestand te komen zonder op de priester te wachten!"

Toen ik dichterbij haar kwam, vroeg ik haar dat.
Ze antwoordde met een kort "nee", wat me enigszins bedroefde.
De Heilige Maagd wendde zich toen tot de menigte en Zij zei:
"Kijk eens wat ze wil doen!"
Iedereen antwoordde: "Nee, nee!"

Toen wendde zij zich, vol goedheid, tot mij en Zij zei:
"Mijn dochter, wees moedig op de weg van het lijden."

Zie je, deze zeven Zonnen die uit mijn Hart komen,
zijn mijn zeven Smarten die mij veel glorie en pracht hebben gebracht!

Deze Zonnen, vruchten van mijn smarten, stralen voortdurend op de
Allerheiligste Drie-eenheid,
- die zich getroffen voelt, en
- mij zonder ophouden Genaden stuurt via zeven kanalen.

Deze Genaden verdeel ik
- ter ere van de hele Hemel,
- ter verlichting van de zielen in het Vagevuur en
- ten behoeve van de pelgrimszielen op aarde.

Daarna verdween Zij en ik keerde terug naar mijn lichaam.

6-13 - 22 december 1903 - Het Kruis belichaamt God in de ziel en de ziel in God.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, verscheen mijn geliefde Jezus in de gedaante van de Gekruisigde.
Nadat Hij mij had laten delen in zijn Lijden, zei Hij mij:

"Mijn dochter,
door de Schepping heb Ik mijn beeld in de zielen geprent en
door mijn incarnatie heb Ik hun mijn Godheid gegeven,
- waardoor Ik de mensheid heb vergoddelijkt.
Door zich in de mensheid te incarneren,
incarneerde mijn Godheid zich ook in het Kruis.

Net zoals het Kruis de Godheid in de ziel incarneert,
incarneert het ook de ziel in de Godheid,
en vernietigt erin wat uit de natuur voortkomt.

Er is, om zo te zeggen, een incarnatie
- van God in de ziel en
- van de ziel in God.

Ik was verrukt om te horen dat het kruis de ziel in God belichaamt.

Hij voegde eraan toe:

"Ik spreek niet over vereniging, maar over belichaming.
Het kruis dringt zo diep door in de ziel dat deze lijdend wordt.

En waar lijden is, is God.

Want God en lijden kunnen niet van elkaar worden gescheiden.

Het Kruis

- maakt de eenheid met God stabiel en
- maakt de scheiding van Hem bijna even moeilijk
als de scheiding tussen lijden en de natuur.

Na dit gezegd te hebben, verdween Hij.

Na een tijdje kwam Hij terug in de gedaante, die Hij had tijdens Zijn
Passie, toen Hij bedekt was met smaad en speeksel.

Ik zei tegen Hem: "Heer, laat me zien hoe ik deze smaad van U kan
wegnemen en vervangen door eer, lof en aanbidding."

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, rond mijn troon is er een leegte, die wordt veroorzaakt door de glorie die de Schepping mij verschuldigd is, maar niet geeft.

- Maar wie Mij eert , *als hij ziet dat Ik door de mensen wordt veracht, eert Mij* , niet alleen voor zichzelf, maar ook voor anderen,
En hij vult deze leegte met eer voor Mij .

- Wie *mij onbemind ziet* en Mij bemint,
doet in deze leegte liefde voor Mij ontstaan.

- Degene die *ziet dat Ik de mensen met weldaden overlaad* en dat zij Mij niet dankbaar zijn, en die zelf dankbaar is jegens Mij,
doet in deze leegte dankbaarheid en dank voor Mij ontstaan.

Zo ontstaat er rond mijn troon een geurige atmosfeer

- die Mij behaagt en
- die voortkomt uit de zielen die Mij niet alleen namens zichzelf beminnen, maar ook voor anderen."

6-14 - 24 december 1903 - Het verlangen doet Jezus in de ziel ontstaan. Hetzelfde geldt voor de duivel.

Deze morgen, toen ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam het kindje Jezus.

Toen ik Hem zo klein zag, alsof hij net geboren was, zei ik Hem:

"Mijn lieve Kleine, waarom ben je uit de Hemel gekomen en wie liet je zo klein in deze wereld geboren worden?"

Hij antwoordde: "De reden was Liefde.

Dit is niet het enige. Mijn Geboorte in de tijd was het resultaat van een overmatige Liefde van de Heilige Drie-Eenheid voor de mensen.

Door een overmatige Liefde van mijn Moeder verliet Ik de moederschoot .

En door een overmatige Liefde ben Ik in de zielen geïncarneerd.

Maar deze overmaat is het resultaat van *het verlangen*.
Zodra de ziel naar Mij begint te verlangen, word Ik in haar verwekt.
Hoe meer zij haar verlangen groeit, hoe meer Ik in haar groei.

En wanneer dit verlangen haar innerlijk tot het punt van overmaat vult,
word Ik geboren in de hele mens:

- in zijn geest, zijn mond,
- in zijn werken, zijn stappen.

Ook de duivel wordt geboren in de zielen.

Zodra een ziel het kwaad begint te verlangen,
wordt de duivel in haar verwekt met zijn slechte werken.

Als dit verlangen wordt gevoed, groeit de duivel en vult hij de ziel met
met de lelijkste en weerzinwekkendste hartstochten.

Als het punt van overstroming is bereikt,
geeft de mens zich over aan alle ondeugden.

Mijn dochter, hoeveel geboorten brengt de duivel voort in deze droevige
tijden! Als mensen en duivelen de macht hadden,
zouden ze al mijn geboorten in de zielen vernietigen.

6-15 - 28 december 1903 - Alle Leven bevindt zich in Christus.

Na veel moeite kwam mijn gezegende Jezus even bij mij.
Hij liet me veel menselijke zielen zien in zijn Mensheid en **Hij zei me**:

"Mijn dochter, elk menselijk leven is in mijn Mensheid in de Hemel, zoals
in een klooster. En aangezien zij in mijn Llooster zijn,
hoort de heerschappij over hun leven aan Mij.

Meer nog, mijn Mensheid, die het Klooster is,
- leidt het leven van elke ziel.

Wat is mijn vreugde groot wanneer

- de zielen op aarde dit Klooster bewonen en
- de echo van mijn Mensheid zich vermengt
met de echo van deze mensenlevens!

Maar hoe bitter ben Ik wanneer ontevreden zielen dit klooster verlaten!
Anderen blijven er, maar zonder overtuiging.
Ze onderwerpen zich niet aan het regime van mijn klooster.
En bijgevolg vermengt mijn Echo zich niet met de hunne.

6-16 - 6 januari 1904 - De mensheid vormt één familie. Wanneer iemand een goede daad verricht en die aan God opdraagt, neemt de hele menselijke familie deel aan deze offergave, die God bereikt alsof iedereen haar heeft gebracht.

Terwijl ik doorging met mijn gebruikelijke bezigheden, kwam het kindje Jezus. En nadat Hij zich in mijn armen had genesteld, zegende Hij mij met zijn kleine Handjes en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, de mensheid vormt één familie.
Dus wanneer iemand een goede daad verricht en die aan God opdraagt, deelt de hele menselijke familie in deze offergave.
Zij bereikt Mij alsof iedereen die heeft aangeboden.

Toen **de Drie Koningen** Mij hun geschenken aanboden,
- zag Ik alle menselijke generaties in hun personen aanwezig
- en allen deelden in de verdiensten van deze offerande.

Het eerste wat zij Mij aanboden was **goud**.
In ruil daarvoor gaf Ik hen de Kennis en het Begrip van de Waarheid.

Maar weet je welk goud Ik van de zielen verwacht?
Geen materieel goud, nee, maar spiritueel Goud, dat wil zeggen
- het goud van *hun wil*,
- het goud van *hun genegenheid*,
- het goud van *hun verlangens* en persoonlijke voorkeuren.
- kortom, het goud van *het hele innerlijk* van de mens.

Ik wil al het goud van de ziel voor Mijzelf. De ziel kan Mij zo'n geschenk niet gemakkelijk geven zonder zichzelf op te offeren en weg te cijferen..

De mirre, als een elektrische draad,
- verbindt het innerlijk van de mens,
- maakt het helderder en
- geeft het vele kleurnuances
die de ziel allerlei soorten Schoonheid schenken.

Er is echter een middel nodig *dat*,
- als een parfum en een briesje dat uit het binnenste van de ziel komt,
de kleuren en de frisheid altijd levend *houdt*,
- *het mogelijk maakt* om geschenken te geven en grotere geschenken
te ontvangen dan gegeven,
- *die* degene die ontvangt en geeft *dwingt* om in de ziel te blijven
zodat deze voortdurend met Hem in gesprek blijft.

Wat is dat middel dan? Het is *het gebed*,
- in het bijzonder de geest van het innerlijke gebed,
dat
- niet alleen de innerlijke werken,
- maar ook de uiterlijke werken,
kan omzetten in goud..
Dat is **de wierook**.

6-17 - 7 februari 1904 - Hoe moeilijk is het om een ziel te vinden die zich zodanig aan God geeft ,dat God zich helemaal aan haar geeft.

Ik heb de afgelopen maand veel geleden. Daarom heb ik niets geschreven. Ik voel me nog steeds erg zwak en ziek. En ik ben vaak bang dat ik niet schrijf:
- niet omdat ik niet kan schrijven,
- maar omdat ik niet wil schrijven.

Het is waar dat ik een grote afkeer heb van schrijven, zozeer zelfs dat alleen gehoorzaamheid mij op dit punt kan overwinnen.
Om elke twijfel weg te nemen, heb ik besloten om te schrijven, niet alles,

maar alleen een paar woorden die ik me herinner, om te zien of ik echt kan schrijven.

Ik herinner me dat ik me op een dag ziek voelde en **Jezus zei me:** "Mijn dochter, wat zou er gebeuren als de muziek in de wereld zou ophouden?" **Ik vroeg Hem:** "Heer, welke muziek zou ophouden?"

Hij zei: "Mijn geliefde, jouw muziek.

Want wanneer de ziel :

- lijdt voor Mij, bidt, herstelt,
- looft en voortdurend dankbaar is,

is dat voor mijn Gehoor een voortdurende muziek.

Deze weerhoudt er Mij evenwel niet van om aandacht te schenken aan de ongerechtigheid op aarde en deze dan te straffen zoals dat gepast is.

Het is ook muziek voor de menselijke geest, die zich dan afwendt van het doen van slechtere dingen.

Als Ik je van deze aarde zou wegnemen, zou die muziek dan niet ophouden?

Voor Mij zou dat geen verschil maken, want het zou alleen maar een verplaatsing zijn van de aarde naar de Hemel: in plaats van haar op aarde te hebben, zou Ik haar in de Hemel hebben. Maar hoe zou het dan zijn voor de wereld?

Ik dacht: "Dat zijn zijn gebruikelijke smoesjes om mij niet met Hem mee te nemen! Er zijn veel goede zielen in de wereld die veel voor God doen. Neem ik, temidden van hen, misschien niet de laatste plaats in? Maar Hij zegt dat als Hij mij met zich meeneemt, de muziek zal ophouden? Er zijn er die veel betere muziek maken dan ik."

Terwijl ik zo nadacht, kwam Hij als een bliksemflits.

En **Hij voegde eraan toe:**

"Mijn dochter, wat je zegt is waar.

Er zijn veel goede zielen die veel voor Mij doen.

Maar hoe moeilijk is het om er één te vinden
die Mij alles geeft, zodat Ik Mij volledig aan haar kan geven!

Sommigen behouden

- een beetje eigenliefde, een beetje zelfrespect,
- anderen een bijzondere genegenheid,
al is het maar voor een heilig persoon,
- weer anderen behouden een beetje ijdelheid,
- nog anderen een zekere gehechtheid aan de aarde
of aan hun persoonlijke belangen.

Kortom, elke ziel behoudt iets kleins dat helemaal van haarzelf is.

Wat Ik van haar ontvang, is dus niet volledig Goddelijk.

Haar muziek is niet in staat om deze effecten teweeg te brengen

- voor mijn Gehoor, en
- op de menselijke geest.

Bijgevolg kunnen de grote dingen die deze zielen doen

- niet dezelfde effecten teweegbrengen en
- Mij niet evenveel plezier geven
als de kleine gebaren van de ziel
- die niets voor zichzelf houdt en
- die zich helemaal aan Mij geeft."

**6-18 - 8 februari 1904 - Lijden is één van de eigenschappen van
Jezus. Het Vagevuur bestaat niet voor wie leeft in de allerheiligste
Wil van God.**

Op een andere dag, toen ik me nog steeds ziek voelde, zag ik
dat mijn biechtvader tot Onze-Lieve-Heer bad om mij aan te raken waar
ik pijn had, zodat mijn lijden zou verzachten.

De gezegende Jezus zei mij:

"Mijn dochter, je biechtvader wil dat Ik je aanraak om je lijden te
verlichten.

Maar naast al mijn andere eigenschappen heb Ik ook het Lijden.

Als Ik je aanraak,
zou je lijden wel eens kunnen toenemen in plaats van afnemen.
Want hetgeen mijn Mensheid het meest genoot, was het Lijden
Ik geniet ervan om het door te geven aan degenen van wie Ik houd."

Het leek alsof Jezus me aanraakte en ik meer pijn voelde.

Toen zei ik:

"Mijn lieve Goede, wat mij betreft, *ik wil niets anders dan uw allerheiligste Wil*. Ik kijk niet of ik pijn heb, of ik me verheug, maar uw Wil is alles voor mij."

Hij zei mij: "Dat is wat Ik van jou verwacht.

Dat is genoeg voor Mij en stelt Mij tevreden. Het is de grootste en meest eervolle eredienst die de mens Mij kan bewijzen,
- hetgeen hij Mij verschuldigd is als zijn Schepper.

Wanneer de ziel zo handelt, kan je zeggen:

- dat haar geest leeft en denkt door mijn Geest,
- dat haar ogen kijken door middel van mijn Ogen,
- dat haar mond spreekt door middel van mijn Mond,
- dat haar hart liefheeft door middel van het Mijne,
- dat haar handen werken met mijn Handen,
- dat haar voeten lopen met mijn Voeten.

Ik kan tegen haar zeggen:

"Je bent mijn Oog, mijn Mond, mijn Hart, mijn Handen en mijn Voeten."

Van haar kant kan de ziel zeggen: "Jezus Christus is mijn oog, mijn mond, mijn hart, mijn handen en mijn voeten."

Door in deze Eenheid te blijven,

- niet alleen door haar wil, maar met haar hele wezen,
- zal de ziel, wanneer zij sterft, niets meer te zuiveren hebben.

Want het Vagevuur raakt alleen degenen die buiten Mij leven,

- geheel of gedeeltelijk.

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand, hoewel ik meer pijn had dan voorheen. De gezegende Jezus kwam en uit alle delen van zijn Mensheid stroomden vele kleine lichtstralen die zich verspreidden over mijn hele lichaam.

En vanuit mijn lichaam stroomden evenveel beekjes die zich verspreidden over de Mensheid van Onze-Lieve-Heer.

Ondertussen bevond ik mij omringd door een menigte heiligen , die naar mij keken en zegden:

"Als de Heer geen wonder verricht, zal zij niet meer kunnen leven. Want haar vitale functies werken niet meer, haar bloedcirculatie is niet meer normaal. Volgens de natuurwetten moet ze sterven."

En zij baden tot de gezegende Jezus om een wonder te verrichten zodat ik zou blijven leven.

Onze Heer zei hen:

"De communicatie van de beekjes die jullie zien, betekent dat alles wat zij doet, zelfs de natuurlijke dingen, wordt verenigd met mijn Mensheid. Wanneer Ik de ziel tot dit punt breng, wordt van alles wat de ziel en het lichaam doen, wordt niets verspreid, alles blijft in Mij.

Maar als de ziel er niet in geslaagd is zich volledig te verenigen met mijn Mensheid, verspreiden veel van haar werken zich.

Aangezien Ik haar tot dit punt heb gebracht,
- waarom zou Ik haar dan niet bij Mij nemen?

Terwijl ik deze dingen hoorde, zei ik tegen mezelf:

"Alles werkt echt tegen me:

- de gehoorzaamheid wil niet dat ik sterf en
- deze mensen bidden tot de Heer om mij niet mee te nemen.

Wat willen ze van mij? Ik weet het niet.

Want ze willen bijna met geweld dat ik op deze aarde blijf, ver van mijn hoogste goed." Alles maakte me verdrietig.

Terwijl ik zo nadacht, **zei Jezus mij**:

"Mijn lieve dochter, je moet je niet verdrietig voelen.

De dingen in de wereld verlopen triestig en gaan van kwaad tot erger.

Als het moment komt om mijn Gerechtigheid de vrije loop te laten, zal Ik naar niemand meer luisteren en zal Ik je meenemen."

6-20 - 21 februari 1904 - Luisa doet een belofte.
--

In aanwezigheid van:

- de Heilige Drie-eenheid,
 - van de Koningin-Moeder, de allerheiligste Maria,
 - mijn beschermengel en de hele hemelse Hofhouding,
- en om mijn biechtvader te gehoorzamen,

beloof ik, dat als de Heer, in zijn oneindige Barmhartigheid,

- mij de genade schenkt om te sterven,
- ik, wanneer ik bij mijn hemelse Bruidegom ben,
- zal bidden en bemiddelen
- voor de triomf van de Kerk en
 - voor de verwarring en bekering van haar vijanden.

Ik beloof te bidden

- dat de katholieke partij in onze stad zegeviert,
- dat de kerk van San Cataldo weer wordt opengesteld voor de eredienst en
- dat mijn biechtvader bevrijd wordt van zijn gebruikelijk lijden, en met een heilige vrijheid van geest en de heiligheid van een ware apostel kan handelen en
- dat, als de Heer het toestaat, ik minstens één keer per maand met hem zal komen overleggen over hemelse zaken en dingen die betrekking hebben op het welzijn van zijn ziel.

Ik beloof het en, voor zover het aan mij ligt, zweer ik het.

6-21 - 22 februari 1904 - Het grote geschenk van een slachtofferziel.

Toen ik deze morgen in mijn gebruikelijke toestand verkeerde en ik mijn gezegende Jezus zag, zag ik ook mensen die leden.

Ik bad Jezus om hen te bevrijden van hun lijden, zelfs als dat betekende dat ik in hun plaats zou moeten lijden.

Jezus zei mij:

"Als je wil lijden, kun je dat doen omdat je een slachtofferziel bent. Maar als het slachtoffer daarna naar de Hemel komt, zullen jouw stad, jouw land en zelfs andere koninkrijken de leegte zien die dan ontstaat.

O, hoezeer zullen zij dan het grote Goed erkennen dat Ik hun had gegeven door hen een slachtofferziel te schenken!"

6-22 - 12 februari 1904 (2) - Luisa spreekt met enkele priesters over de kerk van San Cataldo.

Ik was vergeten te vermelden wat ik nu uit gehoorzaamheid ga schrijven, hoewel het geen zekere dingen zijn, want Onze-Lieve-Heer was niet aanwezig.

Ik bevond me buiten mijn lichaam en het leek alsof ik in een kerk was waar verschillende eerbiedwaardige priesters waren, samen met zielen uit het vagevuur en heilige personen die aan het discussiëren waren over de kerk van San Cataldo.

Ze zeiden bijna met zekerheid dat we zouden krijgen wat we wilden. Toen ik dat hoorde, zei ik: "Hoe is dat mogelijk? Onlangs ging het gerucht dat het kapittel de zaak had verloren. Het is dus niet mogelijk om dit via de rechtbank te verkrijgen.

De gemeente wil het niet toestaan en jullie zeggen dat het wel zal lukken?"

Ze zeiden: "Ondanks al deze moeilijkheden is de zaak nog niet verloren. En zelfs als ze erin slagen om de hand op te heffen om het te slopen, kan men niet zeggen dat de zaak verloren is, want de heilige Cataldo zal zijn tempel goed verdedigen.

Arm Corato, als ze daarin zouden lukken!"

Ze vervolgden: "De eerste voorwerpen zijn teruggebracht. De gekroonde Maagd is al naar haar huis gebracht.

Ga naar de Madonna en bid tot haar dat ze ons de Genade schenkt die Zij al begonnen is om ons te geven."

Ik verliet de kerk om te gaan bidden.
Maar ondertussen bevond ik me terug in mijn lichaam.

6-23 - 4 maart 1904 - De ziel moet in de hoogte leven. Men kan de ziel die in de hoogte leeft geen kwaad doen.

Ik was erg bedroefd en leed onder het verlies van mijn goede Jezus.

Zodra ik Hem zag, zei Hij mij:

"Mijn dochter,

je ziel moet trachten de vlucht van de adelaar na te bootsen.

Dat wil zeggen, zij moet ernaar streven zich in de hoogte te handhaven, boven alle lage dingen van deze aarde.

Ze moet zo hoog blijven dat geen enkele vijand haar kan bereiken.

Want de ziel die in de hoogte leeft, kan haar vijanden bereiken.
Maar zij kunnen haar niet bereiken.

Ze moet niet alleen in de hoogte leven, maar ze moet ook proberen de zuiverheid en het scherpe zicht van de adelaar te hebben.

Door in de hoogte te leven, kan zij door haar scherp zicht

de goddelijke Dingen doorgronden,

- niet op een vluchtige manier,
- maar door erover te mediteren, totdat zij haar favoriete voedsel worden, en
- door alle andere dingen te verachten.

Zij zal ook de noden van anderen kunnen doorgronden,

- zonder te vrezen om zich onder hen te begeven om hen goed te doen en, indien nodig, haar leven voor hen te geven.

Door de zuiverheid van haar blik

zal zij de liefde voor God en de liefde voor de naaste tot één liefde weten te maken en alles voor God herstellen.

Zo moet de ziel zijn die Mij wil behagen."

6-24 - 5 maart 1904 - Het kruis is een **aanmaning, een voorspreker en een rechter voor de ziel, zodat zij kan bezit nemen van het Eeuwige Koninkrijk.**

Deze morgen voelde ik me erg ziek en bovendien bedroefd door de afwezigheid van mijn Jezus. Nadat ik me veel moeite had getroost, kwam Jezus even bij mij en **Hij zei:**

"Mijn dochter, het lijden en de kruisen zijn aanmaningen die Ik aan de ziel stuur.

Als zij deze aanmaningen aanvaardt
(bijvoorbeeld een waarschuwing om een schuld te betalen
of een offer te brengen voor het eeuwige leven)

- door zich te onderwerpen aan mijn Wil,
 - door mij te danken en
 - door mijn heilige wilsbeschikking te aanbidden,
- zijn wij het onmiddellijk eens.

Ze zal nieuwe aanmaningen vermijden, met het insluiten van advocaten, om uiteindelijk door de rechter veroordeeld te worden.

*Als de ziel met berusting en dankbaarheid reageert,
zal dat alles compenseren.*

Want het kruis zal haar dienen als aanmaning, advocaat en rechter zonder dat zij iets anders nodig heeft om het eeuwige Koninkrijk te bereiken.

Als de ziel daarentegen de aanmaning niet aanvaardt, bedenk dan zelf in welke afgrond van ellende en miserie zij zich stort. En hoe streng zal de rechter zijn in zijn veroordeling omdat zij het kruis heeft afgewezen!

Het kruis als rechter is:

- veel vergevingsgezinder,
- meer medelevend,
- meer geneigd om de ziel te verrijken dan haar te veroordelen,
- meer geneigd om haar te verfraaien dan om haar te veroordelen.

6-25 - 12 maart 1904 - Oorlogsdreiging. Heel Europa op de schouders van Luisa.

Omdat Luisa ziek was, heb ik haar gedwongen om te dicteren. Omdat ze niet kon weigeren, dicteerde ze mij met grote tegenzin het volgende:

Omdat ik erg ziek was, had ik tegen Onze-Lieve-Heer geklaagd dat Hij me niet met Hem mee naar de Hemel had genomen.

De gezegende Jezus zei tegen mij:

"Mijn dochter, houd moed in je lijden! Wees niet bedroefd omdat Ik je nog niet naar de Hemel heb opgenomen.

Je moet weten dat heel Europa op jouw schouders rust.
En dat de toekomst ervan, goed of slecht, afhangt van jouw lijden.

Als je sterk en standvastig blijft in het lijden,
zullen de dingen die zullen gebeuren draaglijker zijn.
Maar als je niet sterk en standvastig bent in het lijden, of als Ik je naar de Hemel breng, zullen de dingen zo ernstig zijn, dat Europa

- bedreigd zal worden met een invasie en
- in handen zal vallen van vreemdelingen.

Jezus zei me ook:

"Als je op aarde blijft en veel lijdt met verlangen en standvastigheid, zal alles wat er aan straffen in Europa zal gebeuren, dienen om de Kerk te laten zegevieren.

En als Europa hier geen voordeel uithaalt,
- zal het volhardend in de zonde blijven.

En jouw lijden zal dienen als voorbereiding op jouw dood,
- zonder dat Europa hiervan heeft geprofiteerd."

6-26 - 14 maart 1904 - Jezus vraagt Luisa om te zwijgen omdat Hij wil straffen.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand.

Na veel moeite kwam de gezegende Jezus uit mij tevoorschijn .

En toen ik met Hem wilde praten, legde hij zijn vinger op mijn mond en

Hij zei: "Zwijg, zwijg."

Ik voelde me vernederd en durfde mijn mond niet open te doen.

Toen Hij zag hoe vernederd ik was, **voegde Hij eraan toe:**

"Mijn lieve dochter, vanwege de noodzaak van deze tijd moet je zwijgen.

Als jij tegen Mij spreekt, zullen jouw woorden mijn Handen binden en zal Ik nooit in staat zijn om op gepaste wijze te straffen.

We zullen altijd opnieuw moeten beginnen. Daarom is het noodzakelijk dat er tussen jou en Mij een lange periode van stilte is."

Terwijl Hij dit zei, haalde Hij een bord tevoorschijn waarop stond geschreven: **"Decreet: plagen, lijden en oorlogen."**

Daarna verdween Hij.

6-27 - 16 maart 1904 - Ware berusting onderzoekt de dingen niet. Maar zij aanbidt in stilte de goddelijke beschikking. Het Kruis is feestelijk, vreugdevol en begerenswaardig.

Deze morgen, toen ik me in mijn gebruikelijke toestand bevond, stond ik op de schouders van iemand die gekleed leek als een lam.

Hij liep langzaam voort.

Voor hem reed een soort auto die sneller reed.

In mijn hart zei ik tegen mezelf: "Deze persoon loopt langzaam . En ik zou graag in die auto willen stappen die sneller rijdt."

Ik weet niet waarom, maar zodra ik dat dacht, bevond ik me in die auto met mensen die tegen me zeiden:

"Wat heb je gedaan? Waarom heb je de herder verlaten?
Deze herder, omdat hij zijn leven op het platteland doorbrengt, kent alle geneeskrachtige, heilzame of schadelijke kruiden.

Als je bij hem blijft, kun je altijd gezond blijven.
Als we hem gekleed zien als een lam, is dat zodat hij op de lammeren lijkt , zodat deze zonder vrees naar hem toe komen.
En *als hij langzaam loopt, is dat omdat dat veiliger is.*

Toen ik dit hoorde, zei ik tegen mezelf: "Aangezien dat zo is, wil ik bij Hem zijn om met Hem over mijn ziekte te praten."

Op datzelfde moment vond ik hem vlak bij me.

Heel blij fluisterde ik Hem in Zijn oor:

"Goede Herder, als je zo deskundig bent, geef me dan iets voor mijn kwalen. Ik lijd zo erg!

Toen ik verder wilde praten, onderbrak Hij me en Hij zei:

"Echte berusting - geen denkbeeldige berusting , onderzoekt de dingen niet, maar aanbidt in stilte de goddelijke Beschikking."

Terwijl Hij dit zei, ontstond er een opening in Zijn schapevacht

en ik zag het gelaat van Onze-Lieve-Heer met zijn met doornen gekroonde Hoofd.

Omdat ik niet wist wat ik moest zeggen, bleef ik stil, blij dat ik bij Hem was. **Hij zei**: "Je bent vergeten je biechtvader nog iets anders te vertellen over het kruis."

Ik zei: "Mijn geliefde Heer, ik kan me dat niet herinneren. Herhaal het mij en ik zal het zeggen."

Hij zei mij:

"Mijn dochter, één van de vele vruchten van het kruis is vreugde.

Want wat doen we als we een geschenk krijgen?
Je geeft een feest, je verheugt je, je bent blij.

Aangezien het kruis het kostbaarste en edelste geschenk is, en aangezien het gemaakt is

door de grootste en meest unieke Persoon die er bestaat,

is dit het Geschenk

- dat het meest bevalt en
 - dat de meeste vreugde brengt,
- in vergelijking met alle andere geschenken die we kunnen ontvangen.

Je kunt zelf nog andere vruchten van het Kruis noemen.

Ik antwoordde:

"Zoals je zegt, kan men zeggen dat
het kruis feestelijk, stralend, vreugdevol en begeerlijk is."

Hij antwoordde: "Goed! Je hebt het goed gezegd!"

De ziel kan deze effecten echter alleen ervaren

- *wanneer zij zich volkomen heeft neergelegd bij mijn Wil en*
- *wanneer zij Mij alles van zichzelf heeft gegeven,*
zonder iets achter te houden.

En om niet in liefde door het schepsel te worden overtroffen,

geef Ik haar alles van Mij, inclusief het Kruis.

***De ziel, die dit erkent als een geschenk van Mij,
viert feest en verheugt zich.***

6-28 - 20 maart 1904 - Alles komt voort uit het Geloof.

Deze morgen voelde ik me helemaal ontmoedigd en vol bitterheid door het verlies van mijn geliefde Jezus. Terwijl ik in deze toestand verkeerde, liet Hij mij Zijn **zeer zachte Stem** horen, **die zei**:

*"Alles vloeit voort uit het Geloof.
Wie sterk is in het Geloof, is sterk in het Lijden.*

Het Geloof

- laat God overal vinden,
 - laat je Hem in elke handeling zien.
- Alles wat zich voordoet, is voor de ziel
- een nieuwe goddelijke Openbaring.

Wees dus sterk in het Geloof.

Want als je sterk bent in het Geloof in alle omstandigheden,
zal het geloof :

- je kracht geven en
- ervoor zorgen dat je altijd verenigd bent met God.

6-29 - 9 april 1904 - Een daad van volmaakte berusting volstaat om de ziel te zuiveren van alle onvrijwillige onvolmaaktheden.

Deze morgen ging ik de heilige Eucharistie ontvangen en de volgende gedachte kwam bij me op:

"Wat zal mijn geliefde Jezus zeggen als Hij in mijn ziel komt?

Hij zal zeggen: "Wat is deze ziel lelijk, slecht, koud en afschuwelijk!"
En Hij zal de gaven snel laten verteren

om niet in contact te blijven met deze lelijke ziel.

"Maar wat wil U van mij? Ook al ben ik zo slecht, toch moet U het geduld hebben om te komen. Want hoe dan ook, heb ik U nodig en kan ik niet zonder U."

Ondertussen kwam Jezus uit mij naar buiten en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, je hoeft je daar niet over te bekommeren.

Er is niet veel nodig om dit te verhelpen.

Je hoeft je alleen maar volledig aan mijn Wil over te geven om gezuiverd te worden van al die dwaasheden waarover je spreekt.

En Ik zal je het tegenovergestelde zeggen van wat je denkt.

Ik zal je zeggen: "Wat ben je mooi!

Ik voel in jou het vuur van mijn Liefde en de geur van mijn parfums.

Ik wil voor altijd in jou wonen."

Daarna verdween Hij.

Toen mijn biechtvader kwam, vertelde ik hem alles.

Hij antwoordde dat wat ik zei niet juist was, omdat het lijden de ziel zuivert en dat berusting daar niets mee te maken heeft.

Dus nadat ik de Communie had ontvangen, zei ik tegen Jezus:

"Heer, de biechtvader heeft me gezegd dat wat u me verteld hebt niet klopt. Leg het me beter uit en laat me de waarheid weten."

Jezus zei vriendelijk tegen mij:

"Mijn dochter,

- als we het hebben over *opzettelijke zonden, dan is er lijden nodig,*

- wanneer we het hebben over onvolmaaktheden, zwakheden, kilheid of andere zaken, *waarbij de ziel zelf niets heeft bijgedragen, volstaat een daad van volmaakte berusting.*

Dan wordt de ziel, indien nodig, gezuiverd.

Want door deze daad van berusting,
vindt de ziel mijn Goddelijke Wil, die
- de menselijke wil zuivert en
- haar verfraait met haar Eigenschappen.

Vervolgens identificeert de ziel zich met Mij.

6-30 - 10 april 1904 - Drie titels verbinden de ziel van Luisa volledig met Jezus: volhardend lijden, voortdurend eerherstel, volhardende liefde.

Deze morgen werd ik bevangen door de angst dat Jezus mij,
omdat Hij zag dat ik nog steeds zo slecht was, zou verlaten.

Toen voelde ik Hem uit mij weggaan en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, waarom maak je je zorgen over nutteloze gedachten en dingen die niet bestaan? Weet dat je drie titels hebt, die je als drie kleine touwtjes volledig aan Mij binden, zodat Ik je niet kan verlaten.

Deze titels zijn:

- ***volhardend lijden,***
- ***voortdurend eerherstel en***
- ***volhardende liefde.***

Als jij, als mens, hierin volhardt, kan de Schepper dan minder zijn dan zijn schepsel door zich door haar te laten overtreffen?
Dat is onmogelijk.

6-31 - 11 april 1904 - Jezus bedankt Luisa.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.
Na veel moeite te hebben gedaan, zag ik mijn geliefde Jezus zeer kort.

Hij zei mij:

"Jij die Mij zo graag wilde zien, wat wil je?
Waar maak je je het meest zorgen over?"

Ik antwoordde: "Heer, ik wil niets. Mijn grootste zorg bent U alleen."

Jezus antwoordde: "Hoezo, wil je niets? Vraag Mij iets: heiligheid, mijn genade, de deugden. Want Ik kan je alles geven."

Opnieuw zei ik: "Niets, niets! Ik wil alleen U, en alles wat U wil."

Jezus vervolgde: "Dus je wilt niets meer? Ik alleen ben genoeg voor je? Hebben je verlangens geen ander leven in je dan alleen Mij? Dan moet al ouw vertrouwen in Mij alleen zijn. Want zelfs als je niets wil, zul je alles krijgen."

Toen verdween Hij als een bliksemflits.

Ik bleef erg bedroefd achter. Vooral omdat Hij niet terugkwam, ook al vroeg ik Hem daar met al mijn kracht om.

Ik zei tegen mezelf: "Ik wil niets, ik zorg alleen maar voor Hem, en het lijkt erop dat Hij zich helemaal niets van mij aantrekt. Ik begrijp niet hoe zijn goed Hart zo kan handelen!"
En ik zei nog veel meer van dat soort onzin tegen mezelf.

Toen kwam Hij terug en **Hij zei mij:**

"Dank je, dank je! Wat is het belangrijkste?
- Dat de Schepper het schepsel bedankt
- of dat het schepsel de Schepper bedankt?"

Weet dat wanneer je op Mij wacht en Ik mijn komst uitstel,
Ik jou dankbaar ben.

Als Ik onmiddellijk kom, ben jij het die Mij moet bedanken.

Lijkt het je dan zo onbelangrijk

dat uw Schepper zich in de situatie bevindt om jou te bedanken?"

Ik was helemaal in de war.

6-32 - 12 april 1904 - Vrede is de grootste schat.

Deze morgen voelde ik me verontrust door de afwezigheid van de gezegende Jezus. **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter,
wanneer een rivier wordt blootgesteld aan de stralen van de zon,
ziet je bij het kijken naar de rivier dezelfde zon als die aan de hemel.

Maar dat gebeurt alleen als de rivier kalm is,
zonder dat er wind is die het water verstoort.
Maar als het water troebel is,
- ondanks dat de rivier volledig aan de zon wordt blootgesteld,
zien we niets, alles is verward.

Hetzelfde geldt voor de ziel die wordt blootgesteld aan de stralen van de Goddelijke Zon.

Als ze kalm is, ziet ze de Goddelijke Zon in zichzelf,
- ze voelt haar Warmte,
- ze ziet ze haar Licht en
- ze begrijpt de Waarheid.

Maar als ze verward is,
- hoewel ze de Goddelijke Zon in zich heeft,
voelt ze niets anders dan verwarring en onrust.

***Als je er dus naar streeft om met Mij verenigd te blijven,
bewaars dan de vrede als je grootste schat.***

6-33 - 14 april 1904 - Als de ziel God voedt met geduldige liefde, zal God de ziel het zoete Brood van zijn Genade geven.

Ik ga door in mijn gebruikelijke toestand,
maar nog steeds met een enorme bitterheid in mijn ziel
vanwege het gemis van mijn gezegende Jezus.

Hij komt vooral wanneer ik het niet meer kan uithouden en nadat ik mezelf er bijna van heb overtuigd dat Hij niet meer zal komen.

Toen ik Hem zag, droeg Hij een kelk in zijn Hand.

Hij zei mij: "Mijn dochter,
- naast het voedsel van jouw liefde,
- geef Mij ook het brood van jouw geduld.

Want geduldige en lijdende liefde
is een voedzamer en sterker voedsel.
Als liefde niet geduldig is, is ze licht en zonder inhoud.

Als je Mij dat geeft, zal Ik jou het zoete Brood van mijn Genade geven.

Terwijl Hij dit zei, gaf Hij mij te drinken wat zich in de kelk bevond die Hij in zijn Hand hield. Het was als een zoete drank die ik niet kan identificeren. Toen verdween Hij.

Daarna zag ik rond mijn bed veel vreemden:
priesters en leken, mannen en vrouwen, die mij leken te bezoeken.
Verschillende van deze mensen zeiden tegen mijn biechtvader:

"Geef ons verslag van deze ziel,
- van alles wat de Heer haar heeft geopenbaard,
- van alle genade die Hij haar heeft geschonken,

Want de Heer heeft ons gezegd
- dat Hij in 1882 een slachtofferziel had gekozen.
- dat het teken om haar te herkennen was dat Hij haar tot op de dag van vandaag in de staat van jonge vrouw had gehouden, waarin zij zich bevond toen Hij haar koos,
zonder dat zij door veroudering werd aangetast.

Terwijl deze mensen dit zeiden, zag ik mezelf op de een of andere manier zoals ik was toen ik op mijn bed ging liggen,

- zelfs na al die jaren in deze toestand van lijden.

6-34 - 16 april 1904 - Jezus en God de Vader spreken over Barmhartigheid.
--

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. Ik was buiten mijn lichaam en zag een menigte mensen op een plek waar het geluid van bommen en geweerschoten te horen was. Mensen vielen dood of gewond neer. Degenen die overbleven, vluchtten naar een nabijgelegen paleis. Maar hun vijanden achtervolgden hen en doodden hen allemaal.

Ik dacht bij mezelf: "Wat zou ik graag willen dat de Heer hier was om tegen Hem te zeggen: 'Heb medelijden met deze arme mensen.'"

Ik ging op zoek naar Hem en vond Hem in de gedaante van een klein kind. Hij groeide langzaam op tot Hij de volmaakte leeftijd bereikte. Toen benaderde ik Hem en ik zei:

"Lieve Heer, ziet U niet wat voor tragedie zich hier afspeelt?

Wil U dan geen genade meer tonen?

Misschien beschouwt U deze eigenschap als nutteloos

- die uw geïncarneerde Godheid altijd zo heeft verheerlijkt en

- die een speciale kroon vormde op uw verheven Hoofd,
die ook werd bekroond met een andere kroon

die U zo graag wou en zo liefhad, een Kroon van zielen?

Terwijl ik dit zei, zei Jezus mij: "Genoeg, genoeg! Ga niet verder!

Wil je het hebben over de Barmhartigheid?

En wat doen we dan met de Gerechtigheid?

Ik heb het je al gezegd en Ik zeg het je nogmaals:

De Gerechtigheid moet zijn beloop hebben."

Ik antwoordde: "Er is dus geen remedie.

Waarom laat je me dan op deze aarde achter, aangezien ik U niet meer kan kalmeren of lijden in plaats van mijn naaste?

Als dat zo is, an U me beter laten sterven."

Ondertussen zag ik nog iemand achter de schouders van de gezegende Jezus staan.

Jezus zei me terwijl Hij met zijn Ogen naar me knikte:
"Ga naar mijn Vader en kijk wat Hij je te zeggen heeft."
Bevend van angst meldde ik me aan.

Zodra Hij mij zag, **zei Hij**: "Waarom ben je naar Mij gekomen?"
Ik antwoordde:

"Liefdevolle Goedheid, oneindige Barmhartigheid,
wetende dat U de Barmhartigheid zelf bent,
ben ik gekomen om U om barmhartigheid te vragen,
- barmhartigheid voor uw eigen evenbeelden,
- barmhartigheid voor de Werken die U hebt geschapen,
- barmhartigheid voor uw schepselen."

God de Vader antwoordde mij:

"Dus het is het Barmhartigheid dat je wil..
Maar als je echte Barmhartigheid wilt, dan zal deze pas komen nadat de
Gerechtigheid is uitgestort en dan zal de Barmhartigheid grote en
overvloedige vruchten voortbrengen."

Omdat ik niet wist wat ik moest antwoorden, **zei ik**:

"Oneindig heilige Vader,
wanneer dienaren en mensen in nood zich bij hun meester of bij rijke
mensen melden, en deze goed zijn, geven ze, ook al geven ze niet alles
wat nodig is, altijd iets.

En ik, die deze stap heb gezet om voor U te verschijnen,
- de absolute Meester, de grenzeloze Rijkdom, de oneindige Goedheid,
gaat U dan niet aan deze arme vrouw die ik ben,
- iets geven van wat zij U gevraagd heeft?

Wordt de Meester niet meer geëerd en is Hij niet blijer wanneer Hij geeft
dan wanneer Hij weigert wat zijn dienaren nodig hebben?"

Na een moment van stilte **zei de Vader**:

"Uit liefde voor jou zal Ik vijf geven in plaats van tien."

Toen Zij dit gezegd hadden, verdwenen de Vader en de Zoon.

Toen zag ik op veel plaatsen op aarde, vooral in Europa:
oorlogen, burgeroorlogen en revoluties zich vermenigvuldigen.

6-35 - 21 april 1904 - Wezens die de titel van slachtofferziel dragen, kunnen strijden met de Gerechtigheid.

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand. Het leek alsof er mensen rond mijn bed stonden die tot Onze-Lieve-Heer baden.
Maar ik lette niet op wat ze wilden.

Ik lette alleen op het feit dat het al laat was en dat Jezus zich nog niet had laten zien. O, wat knaagde het aan mijn hart, bang dat Hij niet zou komen.

Ik zei tegen mezelf:

"Gezegende Heer, het is al laat en u bent nog niet gekomen.
Spaar mij alstublieft deze pijn, laat U tenminste zien."

Terwijl ik dat zei, kwam Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn.

Hij zei tegen degenen die om mij heen stonden:

"Het is de mensen niet toegestaan om tegen mijn Gerechtigheid te strijden. Dat is enkel toegestaan aan hen
die de titel van slachtofferziel dragen.

Het is hun niet alleen toegestaan *om met mijn Gerechtigheid te strijden*,
maar het is hun ook toegestaan *om met mijn Gerechtigheid te spelen.*

En dat komt omdat:

- wanneer je strijdt of speelt,
- je gemakkelijk klappen, nederlagen en verliezen ondergaat.

Het slachtoffer is bereid om klappen te incasseren,
zich neer te leggen bij nederlagen en verliezen,

- zonder aandacht te schenken aan zijn verliezen of zijn lijden,
- maar alleen aandacht te schenken aan de Glorie van God en het

welzijn van de naaste.

Als Ik mezelf wil kalmeren, heb Ik hier mijn slachtofferziel die bereid is te strijden en de volle woede van mijn Gerechtigheid op zich te nemen.

Het was duidelijk dat de mensen rond mijn bed baden om de Heer te sussen. Ik voelde me vernederd en vol bitterheid toen ik deze woorden van Onze-Lieve-Heer hoorde.

6-36 - 26 april 1904 - Kleren maken de man niet.

Deze morgen bevond ik me buiten mijn lichaam en hield ik het Kind Jezus in mijn armen.

We waren omringd door verschillende priesters en andere vrome mensen, waarvan velen zich overgaven aan ijdelheid, luxe en mode.

Het leek alsof ze onder elkaar het oude gezegde uitspraken:

"Het gewaad maakt de monnik niet."

De gezegende Jezus zei mij:

"Mijn geliefde, o, wat voel ik mij beroofd van de eer die mij toekomt van de schepselen en die zij mij schaamteloos onthouden, zelfs degenen die zich vroom noemen!"

Toen ik dat hoorde, zei ik aan het Kindje Jezus: "Lieve Kleine van mijn hart, laten Wij drie **Gloria Patri** bidden met de intentie om de Godheid alle glorie te geven die de schepselen Hem verschuldigd zijn.

Zo zal U een beetje eerherstel krijgen."

Jezus zei: "Ja, ja, laten wij deze bidden."

En wij hebben ze samen gebeden.

Daarna hebben wij een **Ave Maria** gebeden met de bedoeling om de Koningin-Moeder alle eer te geven die haar schepselen haar verschuldigd zijn.

O, wat was het goed om met de gezegende Jezus te bidden!

Ik voelde me zo goed dat ik Hem zei:

"Mijn Geliefde, wat zou ik graag mijn geloofsbelijdenis in uw handen afleggen door samen met U **het Credo** te reciteren!"

Jezus antwoordde: "Je zult het Credo alleen reciteren, want het is aan jou om dat te doen, niet aan Mij. Je zult het uitspreken in naam van alle mensen om mij meer glorie en eer te geven." Dus legde ik mijn hand in die van Jezus en reciteerde het Credo.

Daarna **zei de gezegende Jezus mij**: "Mijn dochter, Ik voel me opgelucht en het lijkt alsof de donkere wolken van de menselijke ondankbaarheid, vooral die van de vromen, zijn verdwenen.

Ach, mijn dochter, de uiterlijke daden van de mensen dringen diep door in hun innerlijk - door een kleed over hun ziel te leggen.

Wanneer de goddelijke aanraking de ziel bereikt, voelt deze dat niet levendig omdat ze bedekt is met vuile kleding.

Omdat zij de levendigheid van de Genade niet ervaart, wordt deze

- ofwel verworpen,
- ofwel vruchteloos.

O, wat is het moeilijk

- om uiterlijk plezier en luxe na te jagen en
- deze dingen innerlijk te verachten!

Integendeel: innerlijk beminnen wij alles en wij verheugen ons over alles wat ons omringt.

Mijn dochter, zie zelf de pijn van mijn Hart, bij het zien dat mijn Genade in deze tijden door allerlei soorten mensen wordt afgewezen.

Het leven van mijn schepselen is immers volledig van Mij afkomstig
En al mijn troost bestaat erin om hen bij te staan.

Zij wijzen echter mijn Hulp af.

Kom, deel mijn lijden en leef mee met mijn bitterheid.

Nadat Hij dit gezegd had, verdween Hij. En ik bleef achter, diep bedroefd door het lijden van mijn geliefde Jezus.

6-37 - 29 april 1904 - Het Goddelijk Leven manifesteert zich door woorden, daden en lijden. Het komt het meest tot uiting in het lijden.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, werd ik omringd door drie maagden die me vastgrepen en me met geweld wilden kruisigen. Maar omdat ik de gezegende Jezus niet had gezien, verzette ik me angstig tegen hen.

Toen ze mijn verzet zagen, zegden ze tegen me:

"Lieve kleine zuster, wees niet bang omdat onze Bruidegom er niet is . Laat ons beginnen jou te kruisigen.

Aangetrokken door de deugdzaamheid van jouw lijden, zal de Heer komen. Wij komen uit de hemel.

Omdat we de zeer ernstige toestanden gezien hebben die in Europa zullen plaatsvinden, zijn we gekomen om je te laten lijden, zodat ze kunnen worden verzacht.

Toen doorboorden ze mijn handen en voeten met nagels,
- maar met zo'n wreedheid dat ik dacht dat ik zou sterven.
Terwijl ik leed, kwam de gezegende Jezus.

Hij keek me streng aan en Hij zei:

"Wie heeft je opgedragen jezelf aan dit lijden bloot te stellen?

Waar ben je dan goed voor?

Om Mij te beletten vrij te zijn om te doen wat Ik wil,
en een voortdurende belemmering voor mijn Gerechtigheid te zijn?"

Ik dacht bij mezelf: "Wat wil Hij van mij? Ik wilde dit ook niet.

Zij hebben mij daartoe aangezet en nu neemt Hij het mij kwalijk!"

Maar ik kon niet praten vanwege de pijn.

Toen ze de strengheid van Onze-Lieve-Heer zagen, deden deze maagden mij nog meer pijn door de nagels eruit te trekken en opnieuw in te slaan.

Ze brachten me naar Jezus en toonden Hem mijn lijden.

Hoe meer ik leed, hoe meer Jezus leek te kalmeren.

Toen ze zagen dat Hij rustiger werd en bijna ontroerd door mijn lijden, gingen ze weg en lieten me alleen met Onze-Lieve-Heer.

Toen kwam Jezus mij bijstaan en om mij aan te moedigen **zei Hij:**

"Mijn dochter, mijn Leven openbaart zich door Woorden, Werken en Lijden, maar het komt het meest tot uiting door het lijden."

Op dat moment kwam mijn biechtvader om mij tot gehoorzaamheid te roepen. Deels vanwege mijn lijden en deels omdat de Heer mij niet losliet, was ik niet in staat om te gehoorzamen.

Dus klaagde ik bij mijn Jezus en **ik zei Hem:**

"Heer, hoe komt het dat mijn biechtvader hier op dit uur is?

Waarom is hij zo vroeg gekomen?"

Jezus antwoordde mij:

"Ik wil dat hij een tijdje bij ons is en ook deel heeft aan mijn Genade.

Wanneer iemand voortdurend een huis bezoekt, deelt hij

- in de tranen en vreugde,

- in de armoede en rijkdom.

Zo is het ook met de biechtvader.

Heeft hij niet deelgenomen aan je verstervingen en ontberingen?

Nu deelt hij in mijn Aanwezigheid.

Het leek mij alsof Jezus hem liet delen in zijn Goddelijke Kracht

door te zeggen: ***"Het leven van God in de ziel is Hoop."***

Hoe meer de ziel hoopt, hoe meer Goddelijke Kracht er in haar is.

En aangezien het Goddelijke Leven bestaat uit

- Kracht, Wijsheid,

- Kracht, Liefde, enz.,

voelt de ziel zich alsof ze wordt besproeid door evenveel beekjes als er goddelijke Deugden zijn. Zo blijft het goddelijke Leven in haar groeien.

Maar als zij geen Hoop koestert

- op spiritueel gebied, en
- ook op lichamelijk gebied - want het lichamelijke gebied doet ook mee zal het Goddelijke Leven afnemen totdat het volledig verdwijnt.

Hoop dus, **hoop altijd**.

Toen ontving ik met moeite de heilige Communie. Daarna bevond ik me buiten mijn lichaam en zag ik drie mannen in de gedaante van wilde paarden die Europa teisterden en veel bloedbaden aanrichtten. Het leek alsof ze een groot deel van Europa in woeste oorlogen wilden betrekken, alsof het een net was.

Iedereen beefde bij het zien van deze vleesgeworden demonen en velen kwamen om.

6-38 - 1 mei 1904 - Het oog dat zich alleen verheugt in de dingen van de Hemel heeft de kracht om Jezus te zien. Terwijl het oog dat zich verheugt in de dingen van de aarde de kracht heeft om de dingen van de aarde te zien.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en dacht aan **Onze-Lieve-Heer** op het moment dat Hij aankwam **op Golgotha**, dat Hij werd ontkleed en dat Hij gal te drinken kreeg.

Ik zei Hem: "Mijn aanbiddelijke Heer, ik zie U

- gekleed met Bloed en Wonden
- met als voedsel gal en bitterheid.
- met als eer en glorie, enkel verwarring, schande en het kruis.

Alstublieft, na zoveel te hebben geleden, laat mij de dingen van de aarde zien als vuiligheid en rommel. Maak dat ik alleen in U plezier vind, en dat mijn eer niets anders is dan het kruis.

Toen Jezus zich aan mij toonde, **zei Hij:**

"Mijn dochter, als je anders had gehandeld, zou je de zuiverheid van je

oog hebben verloren. Er zou een sluier voor je ogen zijn gekomen die je zou hebben verhinderd Mij te zien.

In feite heeft het oog dat zich alleen verheugt in de dingen van de hemel de kracht om Mij te zien.

Terwijl het oog dat zich verheugt in de dingen van de aarde heeft het vermogen om de dingen van de aarde te zien.

Want het oog ziet de dingen anders dan ze zijn, en het houdt er van zoals hij hen ziet..

6-39 - 28 mei 1904 - De versterving keert alles om en offert alles aan God.
--

In mijn gebruikelijke toestand bleef ik leven met een grote bitterheid vanwege het voortdurende gemis van mijn geliefde Jezus.

Hij toonde zich aan mij en **Hij zei:** "Mijn dochter, de eerste bom die men in de ziel moet laten ontploffen, is *de versterving*."

Wanneer deze bom in de ziel wordt gegooid,

- vernietigt ze alles en

- offert ze alles aan God op.

In de ziel is het alsof er veel paleizen zijn, maar paleizen vol met ondeugden zoals hoogmoed, ongehoorzaamheid, enz.

Door alles in de ziel omver te werpen, bouwt *de bom van de versterving* er evenveel andere paleizen, maar dan paleizen van deugden, die alles opofferen en alles opofferen aan de glorie van God.

Na dit gezegd te hebben, verdween Jezus.

Kort daarna kwam de duivel om mij lastig te vallen.

Zonder bang te worden, *zei ik hem:*

"Waarom wil je me lastigvallen?"

Als je me wilt laten zien hoe moedig je bent,

pak dan een staaf en sla me tot ik geen druppel bloed meer over heb, op voorwaarde dat elke druppel bloed die ik verlies een bewijs is:

- van liefde,
- van verzoening en
- van glorie

die ik aan mijn God zal geven."

Hij zei mij: "Ik heb geen stok bij me om je mee te slaan.
En als ik er een ga halen, zul je niet op me wachten."

Ik antwoordde: "Ga maar, ik wacht hier op jou." Dus ging hij weg en ik bleef achter met het vaste voornemen om op hem te wachten.

Tot mijn grote verbazing zag ik dat hij een andere duivel was tegengekomen en dat ze tegen elkaar zeiden:
"Het heeft geen zin om terug te gaan; waarom zouden we haar slaan als dat onze ondergang betekent? *Het is goed om iemand die niet wil lijden te laten lijden, want hij zou God kunnen beledigen.*

***Maar met iemand die wil lijden,
doen we onszelf pijn met onze eigen handen."***

De duivel kwam dus niet terug, en dat irriteerde me.

6-40 - 30 mei 1904 - Het lijden van Jezus dient als kleding voor de mens. Trots verandert beelden van God in demonen.
--

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand .
Ik was aan het mediteren en bracht het lijden van Onze-Lieve-Heer, vooral zijn doornenkroning, als offer.

Ik bad tot Jezus

- dat Hij licht zou geven aan de blinde geesten en
- dat Hij zich bekend zou maken.

Want het is onmogelijk om Jezus te kennen en Hem niet te beminnen.

Toen kwam mijn geliefde Jezus uit mijn binnenste tevoorschijn.

En Hij zei mij: "Mijn dochter,
wat een vernieling richt hoogmoed aan in de zielen!

- Hij vormt een muur tussen de mens en God.
- Hij verandert mijn evenbeelden in demonen.

Als het je zozeer treft dat de mensen zo blind zijn en dat zij niet begrijpen en niet zien in welke afgrond zij zich bevinden,
en als het je zo nauw aan het hart ligt dat Ik hen help,

dan dient mijn Passie als kleding voor de mens

- om zijn grote ellende te bedekken,
- om hem te verfraaien en hem alle goeds terug te geven dat hij door de zonde heeft verloren.

Ik geef je dit geschenk zodat je het kan gebruiken:

- voor jezelf en
- voor degenen die je het wilt.

Toen ik dit hoorde, werd ik door grote angst overmand.
Gezien de Grootheid van het Geschenk, vreesde ik
- dat ik niet zou weten hoe ik het moest gebruiken
en daardoor de Gever mishagen.

Ik zei aan Jezus:

"Heer, ik voel me niet sterk genoeg om zo'n Gave te aanvaarden.
Ik ben volkomen onwaardig voor zo'n Gunst.
Het is beter dat U er zelf over beschikt, U die alles bent en alles weet.
Alleen U weet aan wie dit kostbare kledingstuk toekomt.
Arme ik, wat weet ik ervan!

Als het nodig is om het op iemand toe te passen en ik doe het niet,
hoe streng zult U mij dan niet veroordelen?"

Jezus antwoordde mij: "Wees niet bang.

De Gever zal je de genade geven om deze gave niet te verspillen.
Denk je dat Ik je een gave kan geven om je kwaad te doen?
Nee, nooit!"

Ik wist niet wat ik moest antwoorden en bleef verschrikt en in onzekerheid achter. Ik besloot te luisteren naar wat mevrouw gehoorzaamheid mij zou zeggen.

Het spreekt voor zich dat dit Kledingstuk niets anders is dan

- alles wat Onze-Lieve-Heer heeft gedaan,
- alles wat Hij heeft verdiend en
- alles wat Hij heeft geleden

De mens kan dit Kledingstuk ontvangen:

- om zijn naaktheid, ontdaan van deugden, te bedekken,

Hij ontvangt :

- rijkdom om zich te verrijken,
- schoonheid om zich mooi te maken, en
- het medicijn voor al zijn kwalen.

Toen ik dit aan mevrouw gehoorzaamheid vertelde, zei ze me dat ik het moest aanvaarden.

6-41 - 3 juni 1904 - Voor degene die zich door het kruis laat overheersen, vernietigt het kruis in de ziel drie koninkrijken, namelijk het koninkrijk van de wereld, het koninkrijk van de duivel en het koninkrijk van het vlees. Het bouwt daar drie andere koninkrijken, namelijk het geestelijke koninkrijk, het goddelijke koninkrijk en het eeuwig koninkrijk.

Toen Jezus deze morgen niet kwam, voelde ik me heel bedrukt en moe.

Toen Hij kwam, **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, aanvaard niet van het moe te worden om te lijden.

Maar handel liever alsof elk nieuw uur je lijden opnieuw begint.

Als de ziel zich laat overheersen door het Kruis,

vernietigt het drie slechte koninkrijken in haar, namelijk

- het rijk van de wereld,
- het rijk van de duivel,

- het rijk van het vlees.

Het bouwt er drie goede koninkrijken, namelijk

- het geestelijk Koninkrijk,
- het goddelijk Koninkrijk en
- het Eeuwig Koninkrijk.

Daarna verdween Jezus.

6-42 - 6 juni 1904 - Er is moed, trouw en grote aandacht nodig om te volgen wat de Godheid in ons doet.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, verscheen mijn Jezus kortstondig in mijn innerlijk:

- eerst alleen en
 - daarna vergezeld van de twee andere goddelijke Personen, alle drie in diepe stilte.
- In hun aanwezigheid zette ik mijn gebruikelijke innerlijke werk voort.

En het leek alsof de Zoon zich met mij verenigde, terwijl ik van mijn kant Hem enkel volgde.

Alles was stilte

In die stilte deed ik niets anders dan mij met God versmelten.

Mijn hele innerlijk,

- mijn gevoelens, mijn hartslag,
 - mijn verlangens en mijn ademhaling
- werden *daan van diepe aanbidding van de Allerhoogste Majesteit*.

Na enige tijd in deze toestand te hebben doorgebracht, leek het alsof de drie goddelijke Personen spraken, maar **met één Stem**.

Ze zegden: "Onze geliefde dochter, je moet:

- *moed, trouw en zeer grote aandacht hebben,*
- om te volgen wat de Godheid in jou doet.
Want alles wat jij doet, doe je niet zelf.

Je doet niets anders dan
je ziel als verblijfplaats aan de Godheid geven.

Het overkomt je zoals een arme vrouw die alleen een krot als woning heeft en de koning vraagt haar om er te mogen wonen, en de vrouw stemt hiermee in en doet alles wat de koning wil.

Door het feit dat de koning in deze krotwoning woont, wordt deze gevuld :

- met rijkdommen, met adel,
- met glorie en met alle goeds.

Maar van wie is dit alles? Van de koning.

En als de koning deze krotwoning verlaat, wat blijft er dan over voor de arme vrouw? Ze heeft enkel nog haar armoede.

6-43 - 10 juni 1904 - Jezus spreekt over de schoonheid van de mens.
--

Ik ging verder in mijn gebruikelijke toestand. Zodra mijn geliefde Jezus kwam, **zei Hij** heel verdrietig en lijdend tegen **mij**:

"Ach, mijn dochter, als de mens zichzelf kende,
- hoe zou hij dan oppassen voor zonde!

Want zijn schoonheid, zijn adel en zijn kostbaarheid zijn zo groot dat de schoonheid en de diversiteit van alle geschapen dingen in hem aanwezig zijn. Alle andere dingen in de natuur zijn immers geschapen om de mens te dienen, en de mens moest superieur zijn aan alle andere dingen. Bijgevolg moest hij alle eigenschappen van de andere geschapen dingen in zich bezitten.

Alle andere dingen waren voor de mens geschapen en de mens was alleen geschapen voor God, om Hem te verheugen.

Daarom moest de mens niet alleen de hele schepping in zich omvatten, maar hij moest haar ook overtreffen: hij ontving in zich *het evenbeeld*

van de Allerhoogste Majesteit ingeprent.

Maar zonder zich iets aan te trekken van al dit Goede, bevuilt de mens zich alleen maar met de lelijkste vuiligheid.

Daarna verdween Jezus.

Ik begreep dat het ons overkomt zoals een arme persoon die een kledingstuk van goudstof, verrijkt met edelstenen, heeft gekregen.

Omdat hij weinig van dit soort dingen weet en de waarde ervan niet kent, laat hij dit kledingstuk blootgesteld aan stof, maakt het gemakkelijk vuil en beschouwt het als een kledingstuk van weinig waarde, zodat ze er weinig of geen verdriet van heeft als het haar wordt afgenomen.

Zo blind zijn we ten opzichte van onszelf.

6-44 - 15 juni 1904 – De mens is niets anders dan een klein vat gevuld met Goddelijke Deeltjes.
--

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand.
Zodra Hij kwam, **zei Jezus mij:**

*"Mijn geliefde dochter,
de mens is mij zo dierbaar en Ik bemin hem zozeer dat als hij
dit zou begrijpen, zijn hart zou barsten van liefde.*

Toen Ik hem schiep, ***heb Ik hemgemaakt als een klein vat ,
gevuld met Goddelijke Deeltjes:***

Hij bezit deeltjes van mijn hele Wezen
- eigenschappen, deugden, volmaaktheden,
naar gelang de capaciteit die Ik hem gegeven heb.

En dit, zodat Ik
- in hem kleine kenmerken kan vinden die overeenkomen met mijn

kenmerken en zo,
- volmaakt van haar kan genieten en me met haar kan vermaken.

Wanneer de ziel met materiële dingen omgaat en hen in haar kleine, met het goddelijke gevulde vat laat binnenkomen, dan:

- komt er iets goddelijks uit haar en
- gaat iets materieels in haar binnen:

Wat een belediging voor de Godheid en wat een kwaad voor de ziel!

Je moet zeer voorzichtig zijn om geen materiële zaken in de ziel binnen te laten als het nodig blijkt om ermee om te gaan.

Wees voorzichtig, mijn dochter. Anders, *als Ik in jou dingen zie die niet goddelijk zijn, zal Ik mij niet meer aan jou laten zien.*

6-45 - 17 juni 1904 - De vertering van de menselijke wil in God, verenigt de ziel met God en legt de goddelijke Kracht in haar handen.

Deze morgen, nadat ik hard had gevochten, kwam de gezegende Jezus en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
zie hoeveel er gezegd wordt over deugden en volmaaktheid.
Maar het komt allemaal op één ding neer:
de vertering van de menselijke wil in God.

Hoe meer de mens in God wordt verteerd,
des te meer kan je zeggen dat hij alles bevat en volmaakt is.

De deugden en goede werken zijn sleutels die
- *de goddelijke schatten* voor de mens openen en
- *meer vriendschap, intimiteit en omgang met God* verwerven.

Alleen de versmelting

- maakt hem tot één ding met God en
- stelt de goddelijke Macht ter beschikking.

6-46 - 19 juni 1904 - Droevige tijden voor de Kerk. De glorie van de atletische geesten.

In mijn gebruikelijke toestand, voelde ik mijn aanbiddelijke Jezus dicht bij me. **Hij zei mij:**

“Mijn dochter, wat een smartelijk fase staat de Kerk te wachten.

Maar alle eer gaat in deze tijden naar de atletische geesten die,
 - niet lettend op boeien, kettingen en pijnen,
 enkel bezig zijn om het pad vol doornen op te breken
 dat de maatschappij scheidt van God”.

Dan **vervolgde Hij:** “Je ziet in de mens een verlangen naar menselijk bloed. De mens vanuit de aarde en Ik vanuit de Hemel, zullen wedijveren met aardbevingen, branden, orkanen en rampen , zodat een groot deel van hen zal sterven”.

6-47 - 20 juni 1904 - De Offerzielen zijn de dochters van de Barmhartigheid.

Na veel moeite kwam de gezegende Jezus naar mij toe.

En **Hij zei mij:** "Mijn dochter, de menselijke ontrouw heeft mijn Barmhartigheid tegenover de mensen uitgeput.

Maar mijn Goedheid is zo groot dat zij dochters van Barmhartigheid vormt, zodat deze eigenschap niet uitgeput raakt voor de mensen.

Het gaat *om de slachtofferzielen* ,
 - *die volledig in het bezit zijn van de Goddelijke Wil*
 nadat zij hun eigen wil hebben vernietigd.

Het vat dat Ik deze zielen bij hun schepping heb gegeven is in volle kracht . En nadat ze een deel van mijn barmhartigheid hebben ontvangen, beheren zij dit ten voordele van de anderen.

Uiteraard *moeten* deze zielen daarvoor *in de gerechtigheid leven*.

Ik zei: "Heer, wie kan beweren rechtvaardig te leven?"

Hij antwoordde mij: "Degene die geen ernstige zonden begaat en zelfs de kleinste vrijwillige dagelijkse zonde niet begaat."

6-48 - 29 juni 1904 - Het teken om te herkennen dat God zich van de mens terugtrekt.

Toen ik deze morgen in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, verscheen mijn geliefde Jezus kort en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, het teken dat mijn Gerechtigheid
- de mens niet langer kan verdragen en
- op het punt staat ernstige straffen te zenden,
is wanneer de mens zichzelf niet meer kan verdragen.

Want wanneer de mens God verwerpt, trekt God zich van hem terug . Hij laat hem het volle gewicht van zijn aard, van de zonde en van het leed voelen.

En de mens, die dit gewicht zonder goddelijke hulp niet kan dragen, zoekt een manier om zichzelf te vernietigen.

Dat is de toestand waarin de huidige generatie zich bevindt.

6-49 - 14 juli 1904 - Het leven is een voortdurende consumptie.

Mijn dagen worden steeds pijnlijker door de bijna voortdurende afwezigheid van mijn geliefde Jezus. Ik weet niet hoe, maar ik voel dat mijn ziel, en zelfs mijn lichaam, worden verteerd door deze scheiding. Wat een slopende kwelling!

Mijn enige troost is de Wil van God.

Want hoewel ik alles verloren heb, inclusief Jezus,
blijft alleen de heilige en zoete Wil van God in mijn macht.
Ook al voel ik dat mijn lichaam ook wordt verteerd, en verheug ik mij
- bij de gedachte dat het niet lang zal duren voordat het smelt en
- dat de Heer mij daarom vroeg of laat tot zich zal roepen,
waardoor er een einde komt aan deze zo moeilijke scheiding.

Deze morgen, na veel strijd, oh, wat een strijd!
kwam Jezus eventjes en **Hij zei**:

"Mijn dochter, het leven is een voortdurende consumptie:
- de een verbruikt het voor genoegens,
- een andere voor schepselen,
- nog een ander om te zondigen,
- terug een andere voor zijn persoonlijke belangen,
- sommigen voor hun grillen.

Er zijn allerlei soorten verbruik.

Wie zich volledig in God ontledigt, zal met zekerheid kunnen zeggen:

"Heer, mijn leven is verteerd in liefde voor U.
Ik heb mij niet alleen verbruikt,
maar ik ben ook gestorven uit liefde voor U."

Daarom, als je je voortdurend verteerd voelt door je scheiding van Mij,
kun je zeggen dat je voortdurend in Mij sterft en
dat je vele keren sterft uit liefde voor Mij.

Als je je hele wezen voor Mij verteert,
- naargelang de omvang van wat verteerd is,
- zoveel Godheid verwerf je in jezelf.

6-50 - 22 juli 1904 - Stabiliteit onthult dat het Goddelijke Leven in de ziel groeit.

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand. Zodra de gezegende Jezus kwam, zei Hij mij:

"Mijn dochter, wanneer de ziel zich voorneemt om niet te zondigen of om iets goeds te doen, maar zij handelt niet volgens deze beslissing, dan

- zijn haar voornemens niet met haar volledige wil genomen en dat
- heeft het goddelijke Licht geen echt contact gehad met haar ziel.

In feite

- wanneer de wil oprecht is en
- wanneer het goddelijke Licht haar laat weten
welk kwaad zij moet vermijden of welk goed zij moet doen,
dan heeft de ziel geen moeite
- om in praktijk te brengen wat zij zich heeft voorgenomen.

Anderzijds:

als het Goddelijke Licht geen stabiliteit in de ziel waarneemt,
stuurt Het haar niet het nodige Licht om haar te helpen
om bepaalde dingen te vermijden of andere te doen.

Er kunnen zich momenten van ongeluk of verlatenheid bij de mens voordoen en ook momenten waarop hij zijn leven zou willen veranderen, maar onmiddellijk verandert haar menselijke wil.

Kortom, in plaats van echte goede wil
is er een mengeling van passies die zich naargelang de wind activeren.

Stabiliteit onthult de vooruitgang van het Goddelijke Leven in de ziel.
Want aangezien God onveranderlijk is,
deelt degene die God bezit zijn Onveranderlijkheid in het Goede.

6-51 - 27 juli 1904 - Alles moet in liefde worden verzegeld.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand toen mijn geliefde Jezus uit mij kwam. Hij richtte mijn hoofd op omdat ik erg moe was van het lange wachten op Hem.

Hij zei mij: "Mijn dochter, voor degene die Mij bemint, is alles wat hem overkomt, innerlijk of uiterlijk, hetzelfde omdat hij alles leeft in de Goddelijke Wil. Over alles wat hem overkomt, maakt hij zich geen zorgen, omdat hij alles beschouwt als afkomstig van de Goddelijke Wil.

Voor hem wordt alles verteerd in de Goddelijke Wil . Zijn centrum en zijn doel zijn uitsluitend Hij.

Hij beweegt zich altijd in Hem als binnen een cirkel, zonder ooit de weg naar buiten te vinden. Hij maakt van Hem zijn voortdurende voedsel."

Na deze woorden, verdween Jezus. Later kwam Hij terug en **Hij voegde er aan toe:**

"Mijn dochter, zorg ervoor dat alles van jou verzegeld is in liefde.
- Als je denkt, moet je denken in liefde.
- Als je spreekt, als je handelt, als je hart klopt, als je verlangt, moet je dat allemaal in liefde doen.

Zelfs voor één enkel verlangen dat zich voordoet en dat geen liefde is, beperk het dan tot liefde. Laat het dan los."
Terwijl Hij dit zei, leek het alsof dat Hij mijn hele wezen met zijn hand aanraakte en er vele zegels van liefde op plaatste.

6-52 - 28 juli 1904 - De ziel die van alles onthecht is, voelt, aanschouwt en omarmt God.

Toen ik me Deze morgen in mijn gebruikelijke toestand bevond,

kwam **de gezegende Jezus** even naar me toe en **Hij zei me:**

"Mijn dochter,

wanneer de ziel van alles onthecht is, vindt zij God in alle dingen.

- Ze vindt Hem in zichzelf,
 - ze vindt Hem buiten zichzelf.
 - Ze vindt Hem in de schepselen,
- zodat je kan zeggen dat voor de ziel die van alles onthecht is,
alles in God verandert

Ze vindt niet enkel God.

Ze aanschouwt Hem, voelt Hem en omarmt Hem.

Omdat zij Hem in alles vindt, geeft alles haar de gelegenheid

- Hem te aanbidden,
- Hem te bidden,
- Hem te danken,
- zich nog inniger aan Hem te hechten.

Na deze woorden, zijn je klaagzangen over mijn afwezigheid
niet redelijk.

Als je mij in je innerlijk voelt, is dat een teken dat

- Ik niet alleen buiten je ben,
 - maar ook in je,
- als in mijn eigen centrum."

In het begin vergat ik te zeggen dat het de Koningin-Moeder was die
Jezus naar mij toe bracht.

En toen ik Hem bad om mij niet van Hem te beroven,
antwoordde Hij mij met wat ik zojuist heb geschreven.

6-53 - 29 juli 1904 - Het Geloof maakt God bekend, maar het Vertrouwen maakt Hem vindbaar.

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand.
Zodra ik mijn geliefde Jezus zag, zei ik Hem:
"Mijn Heer en mijn God!"

Jezus antwoordde: "God, God, alleen God!

Mijn dochter, het geloof maakt God bekend, maar het Vertrouwen doet Hem vinden. Geloof zonder vertrouwen is dus een vruchteloos geloof. Hoewel het Geloof enorme rijkdommen bezit om de ziel te verrijken, zonder Vertrouwen blijft het Geloof altijd arm en verstoken van alles."

Terwijl Hij dit zei, voelde ik me aangetrokken tot God en bleef ik in Hem opgenomen als een druppel water in de immense oceaan.

Toen ik naar Hem keek, zag ik geen grenzen, noch in de hoogte, noch in de breedte. De hemel en de aarde, de gelukzalige zielen en de pelgrimszielen waren volledig ondergedompeld in God.

Ik zag ook oorlogen zoals die tussen Rusland en Japan,
- duizenden soldaten die stierven of zouden sterven,
hoewel, volgens het beginsel van Gerechtigheid ,
- de overwinning aan Japan zou toekomen.

En ik zag Europese naties oorlogen beramen,
- zelfs tegen andere Europese landen.
Maar wie zou alles kunnen vertellen wat ik van God en in God heb gezien! Daarom stop ik hier.

6-54 - 30 juli 1904 - De onthechting die priesters moeten hebben.

Deze morgen kwam de gezegende Jezus niet. En ik ging, buiten mijn lichaam, heen en weer op zoek naar mijn hoogste en enige Goed.

Omdat ik Hem niet kon vinden, voelde mijn ziel zich op elk moment sterven. Mijn kwelling vergrootte nog omdat ik me voelde sterven, maar niet stierf.

Als ik had kunnen sterven, zou ik mijn doel hebben bereikt om voor altijd in mijn Centrum te zijn, dat God is.

O, scheiding, hoe bitter en pijnlijk ben je!
Er is geen lijden dat met jou te vergelijken is.

O goddelijk gemis:

- je verteert en doorboort,
- je bent een tweesnijdend zwaard dat aan de ene kant snijdt en aan de andere kant brandt!

Het lijden dat je veroorzaakt is immens, zo immens als God immens is.

Terwijl ik ronddoolde, *bevond ik me in het vagevuur*.

Mijn pijn en mijn tranen leken het lijden van deze arme zielen,
- beroofd van hun Leven dat God is,
te vergroten.

Onder hen leken zich verschillende priesters te bevinden,
waarvan er één meer leek te lijden dan de anderen.

Hij zei mij:

"Mijn ernstige lijden komt voort uit het feit dat ik in mijn leven erg gehecht was

- aan de belangen van mijn familie,
- aan aardse zaken en
- een beetje aan enkele mensen.

Dat doet een priester veel kwaad, tot het punt dat hij een met modder bedekt ijzeren pantser vormt, die hem als een kledingstuk omhult.

Alleen het vuur van het vagevuur en het vuur van de ontbering van God - vergeleken met het tweede, is het eerste niets - kunnen dit pantser vernietigen.

O, wat lijd ik! Mijn lijden is onbeschrijfelijk! Bid, bid voor mij!
Wat mij betreft, ik voelde me nog meer gekweld en keerde terug naar mijn lichaam.

Later leefde ik als een schaduw van de gezegende Jezus.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, wat zoek je? Voor jou is er geen andere troost en hulp dan Ik alleen." Daarna verdween Hij als een bliksemflits.

Ik zei tegen mezelf: "Ah! Hij zegt me dat alleen Hij alles voor mij is en toch laat Hij mij zonder Hem achter!"

6-55 - 31 juli 1904 - De menselijke wil vervalst en ontheiligt zelfs de heiligste werken.
--

Terwijl ik in mijn armzalige toestand voortging, lijkt het me dat mijn Jezus meer dan eens is gekomen en dat ik Hem heb gezien als een kind omgeven door een schaduw.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, voel je de koelte van mijn Schaduw niet? Blijf daarin en je zal je verfrist voelen."

Het leek alsof we samen in zijn Schaduw rustten en dat ik me, dicht bij Hem, volledig verkwikt voelde.

Hij vervolgde met te zeggen:

"Mijn geliefde, als je Mij bemint, wil Ik niet dat je kijkt
- noch in jezelf,
- noch buiten jezelf,
of je afvraagt
- of je het warm of koud hebt,
- of je veel of weinig doet,
- of je lijdt of je verheugt.

Dit alles moet in jou vernietigd worden.

En je moet jezelf alleen afvragen

- of je alles doet wat je kunt voor Mij en
- of je alles doet om Mij blij te maken.

De andere dingen, hoe verheven, subliem of waardevol ze ook zijn, kunnen Mij niet behagen, noch Mijn Liefde bevredigen.

O, hoeveel zielen vervalsen de ware devotie en ontheiligen de heiligste werken met hun eigen wil, door altijd zichzelf te zoeken.

Zelfs in heilige zaken, als

- je je eigen manier, je eigen smaak, je persoonlijke voldoening zoekt,

- we onszelf vinden,

verwijderen we ons van God en vinden we Hem niet.

6-56 - 4 augustus 1904 - De toestand van de gelukzaligen in de Hemel hangt af van de wijze waarop zij zich op aarde tegenover God hebben gedragen.

Toen Hij deze morgen kwam, nam de gezegende Jezus mij mee uit mijn lichaam. Hij hield me bij de hand en leidde me onder het gewelf van de hemel, vanwaar we de gelukzaligen konden zien.

We hoorden hun gezang. O, hoe zwommen zij in God!

We zagen *hun leven in God en het Leven van God in hen*, wat de kern van hun gelukzaligheid leek te zijn.

Het leek me ook alsof elke gelukzalige

een nieuwe hemel in deze gezegende verblijfplaats had

- elke hemel verschillend van de andere

in overeenstemming met de manier waarop hij zich op aarde tegenover God had gedragen.

Heeft iemand op aarde geprobeerd om God meer te beminnen?

Hij zal meer van Hem houden in de Hemel en hij zal van God een steeds nieuwe en groeiende liefde ontvangen.

Heeft een ander op aarde ernaar gestreefd God meer te verheerlijken?

God zal hem een steeds groeiende glorie geven,
een glorie die is gemodelleerd naar de goddelijke Glorie.

En zo verder voor alle andere manieren om zich op aarde tegenover
God te gedragen.

We kunnen dus zeggen dat wat we op aarde voor God doen,
- we in de Hemel zullen voortzetten,
maar dan met een grotere volmaaktheid.

Met andere woorden,
het goede dat we op aarde doen is niet tijdelijk, maar
- het zal eeuwig voortduren en
- het zal voortdurend schitteren voor God en om ons heen.

O, wat zullen we blij zijn om te zien
- dat de glorie die wij aan God geven, en
- ook onze eigen glorie,
voortkomt uit dit minimale goed dat op een zeer onvolmaakte manier op
aarde is gerealiseerd.

Als iedereen dat maar kon zien!
O, wat zouden zij zich dan nog meer inspannen om
- de Heer te beminnen,
- Hem te loven,
- Hem te danken, enz.,
om dit in de Hemel nog intenser te kunnen doen.

Maar wie kan alles zeggen?
Het lijkt me dat ik veel onzin uitkraam over dit gelukzalige verblijf.
Mijn geest houdt de idee vast, maar mijn mond vindt de woorden niet.
Dat gezegd hebbende, ga ik verder.
Jezus bracht me vervolgens naar de aarde.

O, hoe verschrikkelijk is de ellende op aarde in deze triestige tijden!
Toch lijkt het niets vergeleken met wat er nog komen gaat,
- zowel op wereldlijk als op religieus vlak.

Het lijkt erop dat ze onze goede en heilige moeder de Kerk en haar kinderen aan flarden zullen scheuren.

Daarna bracht Jezus me terug in mijn lichaam en **Hij zei:**
"Vertel me eens, mijn dochter, wat ben ik voor jou?"

Ik antwoordde:

"Alles, U bent alles voor mij, niets komt in mij binnen behalve U alleen!"

Jezus vervolgde:

"Ik ben alles voor jou. Er is niets in jou dat niet uit Mij voortkomt, Ik vind al mijn vreugde in jou.

Omdat Ik alles voor jou ben, kan je zien wat jij voor Mij bent."
Na deze woorden verdween Jezus.

6-57- 5 augustus 1904 - Jezus is de Koning der koningen en de Heer der heren.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam Jezus even langs en stelde zich voor als de **Koning en Heer van alle dingen.**

Hij droeg een koninklijke kroon op zijn Hoofd en had een scepter in zijn hand.

Hij sprak tot mij in het Latijn. Ik schrijf op wat ik heb kunnen begrijpen:

"Mijn dochter, Ik ben de Koning der koningen en de Heer der heren. Alleen aan Mij komt de koninklijke eer toe die de mensen Mij verschuldigd zijn.

Door Mij die niet te betonen,
erkennen zij Mij niet als Schepper en Heerser over alles."

Terwijl Jezus dit zei, leek het alsof Hij de wereld in zijn hand had. Hij draaide en keerde haar om met het doel dat de mensen zich aan zijn Autoriteit en Koningschap zouden onderwerpen.

Ik zag ook hoe Onze-Lieve-Heer over mijn ziel regeerde en Hij

beheerste met zo'n meesterschap dat ik me volledig in Hem ondergedompeld voelde.

Hij heerste over mijn geest, mijn gevoelens en mijn verlangens als door een elektrische stroom.

Jezus leidde alles en regeerde over alles.

6-58- 6 augustus 1904 - Het gemis van Jezus is een vurig lijden dat ontvlamt, verteert en vernietigt. Het geeft leven en vormt het goddelijke Leven.

De ochtend verliep in grote bitterheid vanwege het gemis van mijn hoogste en enige Goed. Ik was buiten mijn lichaam.

Mijn lijden was zo groot dat ik wat ik in mij vond, wilde vernietigen omdat ik het zag als een belemmering om God, mijn alles, te vinden.

Omdat ik daar niet in slaagde, schreeuwde ik, huilde ik en rende ik sneller dan de wind. Ik wilde alles op zijn kop zetten, alles overhoop halen om het Leven te vinden dat ik miste.

Oh, ontbering, hoe groot en altijd nieuw is jouw bitterheid!

Omdat deze bitterheid altijd nieuw is, ervaren we jouwlijden steeds opnieuw. Het is alsof het vlees in vele stukken uiteenvalt, die vechten voor hun leven, een leven dat ze alleen kunnen vinden als ze God vinden die meer is dan hun leven.

Wie zou de toestand waarin ik me bevond kunnen beschrijven!

Ondertussen kwamen **de heiligen, de engelen en de zielen in** het vagevuur aangerend en vormden een krans om mij heen.

Ze hielden me tegen van weg te rennen, ze leefden met me mee en stonden me bij.

Dat had voor mij geen zin. Want ik kon Degene die als enige mijn lijden kon verlichten en mij weer tot leven kon wekken, niet vinden.

Huilend riep ik nog harder: "Zeg me waar ik Hem kan vinden.
Als jullie medelijden met mij willen hebben, laat mij dat dan snel zien.
Ik kan niet meer!"

Daarna kwam Jezus uit het diepst van mijn ziel tevoorschijn en Hij deed alsof Hij sliep en zich niets aantrok van mijn erbarmelijke toestand.

Hoewel Hij zich niets van mij aantrok en sliep, alleen al door Hem te zien, ademde ik Zijn leven in zoals men lucht inademt.

Ik zei: "Ah! Hij is bij mij!"

Maar ik was nog niet bevrijd van mijn pijn. Hij schonk me zelfs geen aandacht. Daarna werd Hij wakker en Hij zei mij:

"Mijn dochter, andere beproevingen kunnen dienen als boetedoening, verzoening en genoegdoening.

Enkel ontbering is een vurig lijden dat ontvlamt, verteert, vernietigt en pas ophoudt wanneer *het menselijk leven is vernietigd*.

Door te verteren, geeft het leven en vormt het het goddelijke Leven.

6-59 - 7 augustus 1904 - De eersten die de Kerk zullen vervolgen, zullen de religieuzen zijn.
--

In mijn gebruikelijke toestand
werd ik omringd door engelen en heiligen die tegen me zeiden:

"Het is noodzakelijk dat je meer lijdt
vanwege de dingen die op het punt staan te gebeuren tegen de Kerk.
Als deze dingen nu niet gebeuren, zullen ze mettertijd komen,
maar met meer gematigdheid en minder beledigingen aan God."

Ik zei: "Heb ik macht over het lijden?
Als de Heer mij leed geeft, zal ik graag lijden."

Op dat moment namen ze me vast en brachten me voor de troon van Onze-Lieve-Heer om mij te laten lijden.

Hij kwam ons tegemoet in de gedaante van de Gekruisigde, en de gezegende Jezus deelde zijn Lijden met mij.

Bijna de hele ochtend lang onderging ik hernieuwde kruisigingen.

Daarna **zei Jezus mij**: "Mijn dochter, *het lijden*

- wendt mijn gerechtvaardigde verontwaardiging af en

- vernieuwt het licht van de Genade in de menselijke geest.

Ach, mijn dochter,

geloof je dat het de leken zijn die als eersten mijn Kerk zullen

vervolgen? Ach nee, *het zullen de religieuzen zijn, de leiders zelf!*

Momenteel beweren ze zonen en herders te zijn, maar in werkelijkheid zijn ze giftige slangen die zichzelf vergiftigen en -anderen vergiftigen.

Zij zullen beginnen deze goede Moeder, de Kerk, te verscheuren.

En daarna zullen de leken volgen."

Toen riep de gehoorzaamheid mij, en de Heer trok zich vol bitterheid terug.

6-60 - 8 augustus 1904 - Je moet Jezus in jezelf zoeken en niet buiten jezelf. Alles moet in één woord worden samengevat: Liefde. Wie Jezus bemint, is een andere Jezus.

Terwijl ik bleef worstelen, kwam mijn geliefde Jezus even langs.

Hoewel ik Hem dicht bij me voelde en probeerde Hem vast te nemen, ontsnapte Hij me en Hij weerhield me er bijna van om mijn lichaam te verlaten om Hem te zoeken.

Na een lange strijd, liet Hij zich even zien en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, zoek Mij niet buiten jezelf,

- maar in jezelf, in het diepst van je ziel.

Want als je naar buiten gaat en Mij niet vindt, zul je veel lijden en zul je het niet kunnen verdragen. Als je Mij gemakkelijker kunt vinden, waarom zou je dan harder willen vechten?"

Ik zei Hem: "Dat komt omdat ik denk dat als ik U niet meteen in mijzelf vind, ik U buiten mijzelf kan vinden. Het is de liefde die me daartoe aanzet."

Jezus antwoordde:

"Ah! Is het liefde die je daartoe aanzet?

Alles, alles moet in één woord worden samengevat: **Liefde.**

Van de ziel die niet alles in liefde samenvat, kan gezegd worden dat zij niets begrijpt van de kunst om Mij te beminnen.

*Naarmate de ziel Mij meer bemint,
groeit het geschenk van het lijden in haar."*

Verbaasd en bedroefd onderbrak ik Jezus en Ik zei Hem:

"Mijn Leven en mijn hoogste Goed, omdat ik weinig of helemaal niet lijd, houd ik dan weinig of helemaal niet van U?

Ik ben bang bij de gedachte dat ik U niet bemin. Mijn ziel voelt een diepe ontevredenheid en ik voel me bijna beledigd door u!"

Jezus antwoordde:

"Ik ben niet van plan je teleur te stellen

Je teleurstelling zou mijn Hart meer bezwaren dan het jouwe.

Bovendien moet je niet alleen kijken naar naar het lichamelijke lijden, maar ook naar het geestelijk lijden en je verlangen om te lijden.

Als de ziel echt verlangt om te lijden, is het voor Mij alsof ze lijdt.

Dus kalmeer en wees niet bezorgd, en laat Mij tot jou blijven spreken.

"Heb je ooit twee goede vrienden geobserveerd? O, hoezeer probeert de een de ander na te bootsen en in zichzelf te reproduceren!

Elk bootst de stem,

- de manieren, de tred,

- de daden, de kleding van de ander na.

Zodat hij kan zeggen:

"Degene die van mij houdt, is een ander ik.

En dus kan ik niet anders dan van hem houden."

Zo doe Ik dat met de ziel die Mij volledig in zich opsluit als in een kleine cirkel van liefde. Ik voel me volledig in haar weerspiegeld.

En omdat ik Mezelf in haar terugvind, bemin Ik haar met heel mijn Hart.

Ik kan niet anders dan bij haar blijven. Want als Ik haar zou verlaten, zou ik mezelf verlaten. Terwijl Hij dit zei, verdween Hij.

6-61 - 9 augustus 1904 - De verdienste van de mens komt niet voort uit zijn werken, maar uitsluitend uit gehoorzaamheid aan de Goddelijke Wil.

Na lang wachten kwam Jezus even als een bliksemflits.

Ik bevond me innerlijk en uiterlijk volledig vervuld van licht.

Ik kan niet zeggen wat mijn ziel heeft ervaren en begrepen in dit licht.

Ik zal alleen vertellen **wat Jezus mij daarna heeft gezegd:**

"Mijn dochter,

het is niet door werken dat de verdienste van de mens komt, maar alleen door gehoorzaamheid aan de Goddelijke Wil.

Zo zeer zelfs dat alles wat Ik heb:

- gedaan en

- geleden tijdens mijn Leven

werd gerealiseerd door gehoorzaamheid aan de Wil van de Vader.

Mijn verdiensten zijn onmetelijk

omdat ze allemaal zijn verkregen door *Goddelijke Gehoorzaamheid.*

Ik kijk niet zo zeer naar de veelheid en de grootsheid van de werken, maar eerder naar hun gehoorzaamheid aan God,

- hetzij direct, hetzij indirect

door gehoorzaamheid aan de persoon die Mij vertegenwoordigt."

6-62 - 10 augustus 1904 - God kent het aantal, de waarde en het gewicht van alle geschapen dingen.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. En in het gezelschap van mijn beschermengel bezocht ik kerken tijdens een pelgrimstocht naar Jezus in het Heilig Sacrament.

In een van de kerken zei ik: "Gevangene van de Liefde, U bent alleen en verlaten en ik kom U gezelschap houden.

En terwijl ik U gezelschap houd, wil ik

- U beminnen voor degenen die U beledigen,
- U loven voor degenen die U verachten,
- U bedanken voor degenen aan wie U uw genade schenkt en die U geen dankbaarheid betonen,
- U troosten voor degenen die U verdriet doen,
- alle beledigingen jegens U goedmaken;

Kortom, ik wil voor U doen

- alles doen wat de mensen U verschuldigd zijn omdat U altijd in het Allerheiligste Sacrament verblijft.

Ik wil dit zo vaak herhalen als er druppels water en zandkorrels in de zee zijn.

Terwijl ik dit zei, kwam al het water van de zee in mijn gedachten en ik zei tegen mezelf:

"Mijn blik kan de onmetelijkheid van de zee, noch de diepte en het gewicht van zijn immense wateren kennen. De Heer weet dit alles." En ik bleef daar staan, vol verwondering.

Op dat moment zei de gezegende Jezus mij:

"Dwaasje die je bent, waarom verwonder je je zo?"

Wat moeilijk en onmogelijk is voor de mens is mogelijk en gemakkelijk, en zelfs natuurlijk voor de Schepper.

Zoals voor iemand die in één oogopslag miljoenen en miljoenen munten

ziet, zou zeggen: "Het zijn er ontelbaar veel, wie zou ze kunnen tellen?"
Maar degene die ze daar heeft neergelegd, kan onmiddellijk zeggen:
"Er zijn er zoveel - ze zijn zoveel waard - ze wegen zoveel."

Mijn dochter,
ik weet hoeveel druppels water Ik in de zeeën heb gelegd
Niemand kan dat veranderen, zelfs geen enkele druppel.
Ik tel alles, Ik weeg alles en Ik waardeer alles.

En zo is het ook met alle andere dingen.
Wat is er dan zo wonderbaarlijk aan dat Ik alles weet?

Toen ik dat hoorde, verdween mijn verwondering .
In plaats daarvan verwonderde ik me over mijn eigen domheid.

6-63 - 12 augustus 1904 - De mens verspilt de schoonheid waarin God hem heeft geschapen.

Ik deed veel moeite En plotseling bevond ik mij volledig in Onze-Lieve-Heer.

Uit het Hoofd van Jezus kwam een lichtstraal die in het mijne neerdaalde en mij volledig met zijn binnenste verbond.

O, wat was ik gelukkig om me in Jezus te bevinden!
Overal waar ik keek, zag ik niets anders dan Jezus alleen.
Het was mijn grootste geluk. Jezus, alleen Hij, en niets anders!
O, wat voelde ik me goed!

Hij zei mij: "Moed, mijn dochter, zie je niet hoe de draad van mijn Wil je volledig met mij verbindt? Als een andere wil je zou willen binden, die niet heilig was, dan zou dat niet kunnen.
Want aangezien je in Mij bent, zou die wil, als hij niet heilig was, niet binnen kunnen komen."

Terwijl Hij dit zei, keek Hij me aan en **Hij vervolgde:**
"Ik heb de ziel geschapen met een zeldzame schoonheid;
Ik heb haar begiftigd met een Licht dat boven elk geschapen licht uitstijgt
En toch verandert de mens

- deze schoonheid in lelijkheid,
- dit Licht in duisternis."

6-64 - 14 augustus 1904 - Hoe meer het Kruis de ziel verslaat, hoe meer de ziel Licht verwerft.

Ik voelde me een beetje ziek. De gezegende Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn geliefde dochter, hoe meer ijzer wordt gesmeed, hoe meer het glanst en, zelfs als het geen roest bevat, dienen de slagen om het glanzend en stofvrij te houden. Zo kan iedereen die erbij komt gemakkelijk erin kijken alsof het een spiegel is.

Zo is het ook met de ziel. Hoe meer het kruis haar bewerkt,
 - hoe meer het licht zij krijgt en
 - hoe meer ze wordt ontdaan van alle vuil,
 zodat iedereen die erbij komt, zich erin kan spiegelen alsof het een spiegel is.

Als spiegel vervult zij haar functie, dat wil zeggen dat zij laat zien
 - of gezichten vuil of schoon zijn,
 - of ze mooi of lelijk zijn.

Niet alleen dat, maar Ik geniet er zelf ook van om me erin te spiegelen. Omdat Ik in de ziel geen stof of iets anders vind dat Mij belet mijn evenbeeld te zien, bemin Ik het steeds meer.

6-65 - 15 augustus 1904 - Melancholie is voor de ziel wat de winter is voor de plant. De triomf van de Kerk is niet ver meer.

Deze morgen voelde ik me helemaal bedrukt en vulde melancholie mijn ziel. Het leek alsof de gezegende Jezus me niet veel liet strijden. Toen Hij zag hoe bedrukt ik was, **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, waarom ben je zo melancholisch?

Weet je niet dat melancholie voor de ziel is wat de winter is voor de plant? De winter ontdoet de plant van haar bladeren en verhindert dat ze bloemen en vruchten voortbrengt.

En als de vreugde en warmte van de lente niet zouden komen, zou de arme plant onvruchtbaar blijven en uiteindelijk verdorren.

Hetzelfde geldt voor de melancholie van de ziel.

Melancholie ontdoet de ziel van de goddelijke frisheid, die, net als regen, alle deugden doet herleven.

Melancholie maakt de ziel onbekwaam om goed te doen. En als ze dat toch doet, dan is dat meer uit noodzaak dan uit deugdzaamheid.

Melancholie verhindert de ziel om te groeien in genade,

En als de ziel niet wordt geschud door een heilige vreugde, die als de lenteregen is die de plant snel weer doet groeien, zal ze uiteindelijk verdorren.

Terwijl Hij dit zei, zag ik in een flits

- de hele Kerk,
- de oorlogen waarmee religieuzen te maken hebben, en
- de oorlogen in de samenleving.

Er leek een algemene onrust te heersen. Het leek alsof de Paus over zeer weinig religieuzen beschikte om de goede orde te herstellen

- in de Kerk, onder priesters en anderen,
- en ook in de samenleving.

Terwijl ik dit zag, **zei de gezegende Jezus mij:**

"Denk je dat de triomf van de Kerk ver weg is?"

Ik antwoordde: "Zeker!

Wie zou er orde kunnen scheppen te midden van zoveel onrust?"

Jezus antwoordde: "Integendeel, Ik zeg je dat het dichtbij is.

Er zal een conflict nodig zijn, een zeer hevig conflict.

Om het kort te houden, zal Ik alles tegelijkertijd toestaan met betrekking tot religieuzen en leken.

Te midden van dit conflict, deze enorme chaos, zal er een goed en

geordend conflict zijn, maar zo vernederend dat de mensen zich er verloren in zullen voelen.

Ik zal hen zoveel Genade en Licht geven dat zij zullen erkennen wat slecht is en dat zij de waarheid zullen omarmen.

Ik zal je ook laten lijden voor dit doel. Als ze ondanks dit alles niet naar Mij luisteren, dan zal Ik je naar de hemel halen en zullen de dingen nog ernstiger worden en iets langer duren.

Dan zal de zo verlangde Triomf komen."

6-66 - 23 augustus 1904 - Straf, zelfs in Italië.
--

Ik heb een zeer bitter ochtend beleefd, bijna volledig verstoken van mijn gezegende Jezus. Ik bevond me buiten mijn lichaam, alleen, te midden van oorlogen, gedode mensen en belegerde steden.

Het leek me zelfs alsof dit in Italië gebeurde. Wat een angst heb ik gehad! Ik wilde me aan deze angstaanjagende taferelen onttrekken. Maar dat kon ik niet.
Een hogere macht hield me daar vast.

Of het nu een engel of een heilige was, dat kan ik niet met zekerheid zeggen, maar Hij zei:
"Arm Italië, hoe zal zij verscheurd worden door oorlogen!"

Toen ik dat hoorde, werd ik nog banger en keerde ik terug naar mijn lichaam.

Ik had degene die mijn leven is nog niet gezien.
En met al die beelden in mijn hoofd voelde ik me sterven.

Toen zag ik net zijn arm en Hij zei mij:
"Dit is iets wat zeker in Italië zal gebeuren."

6-67 - 2 september 1904 - Alleen God heeft de Macht om in de harten binnen te gaan en ze te beheersen zoals Hij dat wil. Een nieuw gedrag voor priesters.

Omdat ik me in mijn gebruikelijke toestand bevond, voelde ik me helemaal bedrukt.

Bovendien voelde ik me lichamelijk en geestelijk uitgeput en vreesde ik dat mijn slechte toestand het werk van de duivel was.

Zodra Hij kwam, **zei Jezus mij:**

"Mijn dochter, waarom ben je zo van streek?"

Weet je niet dat zelfs als alle duivelse krachten zich verenigen, ze niet binnendringen in een hart en het beheersen tenzij de ziel zelf, uit eigen vrije wil, hen toegang verleent?

Alleen God heeft de macht om in harten binnen te gaan en ze te beheersen zoals het Hem behaagt."

Ik zei Hem:

"Heer, waarom voel ik mijn lichaam en ziel verbranden als U me van uzelf berooft? Is dat niet de duivelse adem die mijn ziel binnendringt en mij kwelt?"

Jezus antwoordde:

"Ik zeg je zelfs dat het de adem van de Heilige Geest is die, door voortdurend op jou te blazen, je altijd in vuur en vlam houdt en je verteert met zijn Liefde."

Daarna bevond ik mij buiten mijn lichaam. Ik zag dat de Paus, bijgestaan door Onze-Lieve-Heer, bezig was een nieuwe gedragscode voor priesters te schrijven:

- wat ze moeten doen en
 - wat ze niet moeten doen,
 - waar ze niet heen mogen gaan,
- met vermelding van de straf voor diegenen die niet gehoorzamen.

6-68 - 7 september 1904 - De aandacht die wordt besteed aan het niet begaan van zonden compenseert de straf voor het zondigen.

Ik dacht aan wat ik in een boek had gelezen, namelijk dat de reden voor zoveel gefrustreerde roepingen is dat men geen straf wil ondergaan na het zondigen.

Aangezien ik daar niet aan denk en alleen maar aan de gezegende Jezus en hoe ik Hem kan laten komen, en me nergens anders zorgen over maak, dacht ik na over de slechte toestand waarin ik me bevond.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde,
zei de gezegende Jezus mij:

"Mijn dochter, de aandacht die je besteedt aan het niet zondigen compenseert het verdriet dat je kunt voelen nadat je gezondigd hebt. Als iemand verdriet voelt wanneer hij gezondigd heeft en toch zondigt, is zijn verdriet zinloos en vruchteloos.

Terwijl de voortdurende aandacht om niet te zondigen niet alleen de pijn in kwestie vervangt, maar ook de genade laat neerdalen zodat de ziel niet zondigt en altijd gezuiverd blijft.

Blijf dus aandachtig om mij op geen enkele manier te beledigen. Dat zal al het andere compenseren.

6-69 - 8 september 1904 - Ontmoediging doodt de ziel meer dan een ondeugd. Moed doet de ziel herleven.

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand en mijn geliefde Jezus kwam niet. Na veel moeite voelde ik me totaal ontmoedigd. Ik vreesde erg dat Jezus vanochtend helemaal niet zou komen.

Uiteindelijk kwam Hij even en **zei Hij mij:** "

Mijn dochter,

weet je niet dat ontmoediging de ziel meer doodt dan een ondeugd?

Dus houd moed, houd moed! Ontmoediging is dodelijk, maar moed doet herleven en is de meest prijzenswaardige houding die de ziel kan hebben."

6-70 - 9 september 1904 – Van zodra de ziel de diepte van de vrede verlaat, verlaat ze de goddelijke sfeer. Vrede maakt duidelijk of de ziel God zoekt omwille van God of voor zichzelf.

Voortgaande in mijn gebruikelijke toestand voelde ik me verward vanwege de afwezigheid van mijn aanbiddelijke Jezus.

Na zeer veel strijd kwam Hij en **Hij zei:**

“Mijn dochter, van zodra de ziel de diepten van de vrede verlaat,

- verlaat ze de goddelijke sfeer en
- bevindt ze zich ofwel in de duivelse of in de menselijke sfeer.

Het is alleen de vrede die duidelijk maakt

- of de ziel God zoekt omwille van God of voor zichzelf,
- of ze werkzaam is voor God of voor de mensen.

Als zij het inderdaad voor God doet is de ziel niet verward.

Je zou kunnen zeggen dat

- de vrede Gods en de vrede van de ziel samen gaan en
- de grenzen van de vrede ontwikkelen zich rondom de ziel, zodat alles omgezet wordt in vrede, zelfs oorlogen.

Maar als de ziel verward is, zelfs in de heiligste zaken, blijkt nadien dat het niet voor God was,

- maar voor zichzelf of een of ander menselijk doel.

Als je je niet kalm voelt, onderzoek jezelf dan een beetje om te zien wat er eigenlijk achter zit.

Vernietig het en je zal vrede vinden”.

6-71 - 13 september 1904 - Ware zelf- gave vereist dat je voortdurend je eigen wil opoffert . Dit is een voortdurend martelaarschap dat de ziel aan God opdraagt.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. Na veel moeite zag ik Jezus tegen me aangedrukt staan, met mijn hart in zijn handen.

Hij keek me aan en **Hij zei:**

"Mijn dochter, wanneer een ziel mij haar wil heeft gegeven, is zij niet langer vrij om te doen wat zij wil. Anders zou het geen echte gave zijn.

Als dit geschenk echt is, vereist zij dat je je wil voortdurend opgeofferd houdt aan degene aan wie je hem gegeven hebt.

Dat is een voortdurend martelaarschap dat de ziel aan God opdraagt.

Wat zou je zeggen van een martelaar die

- zich vandaag aanbiedt om alles te lijden en
- zich morgen terugtrekt?

Je zou zeggen

- dat hij niet echt bereid is tot het martelaarschap en
- dat hij vroeg of laat zijn geloof zal verloochenen.

Daarom **zeg ik tegen de ziel**

- die Mij niet laat doen wat Ik met haar wil doen,
- die Mij op het ene moment haar wil geeft, en
- die hem op een ander moment weer terugtrekt:

"Dochter, je bent niet bereid om voor Mij te sterven als martelaar.
Want **het ware martelaarschap vereist *continuïteit*.**

Je kunt jezelf 'berustend' noemen, maar geen martelaar.

Op een dag zou je je wel eens van Mij kunnen terugtrekken

- omdat je alles als kinderspel beschouwt.

Wees dus voorzichtig! *Geef Mij de volledige vrijheid om met jou te*

handelen op de manier die Mij het meest bevalt."

6-72 - 26 september 1904 - Bijna alle lijden van Jezus tijdens zijn Passie was drievoudig.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde,
hoorde ik een Stem die zei:

"Er bestaat een lamp waarmee iedereen die erbij komt zoveel kleine vlammen kan aansteken als hij wil, die dienen:

- om een erekrans rond de lamp te vormen en
- om degene te verlichten die deze kleine vlammen heeft aangestoken."

Ik dacht bij mezelf:

"Wat is deze lamp toch prachtig, die zoveel licht bevat dat ze anderen zoveel licht kan geven als ze willen, zonder dat haar eigen licht vermindert! Van wie is ze?"

Toen hoorde ik **Iemand zeggen:**

"De lamp is de Genade en God is de eigenaar ervan.

Als je er in de buurt bij komt, toon je je goede wil om het goede te doen. Want al het goede dat je uit de Genade wil verkrijgen, kan je bekomen.

De kleine vlammen zijn de deugden die, terwijl ze God verheerlijken, de ziel verlichten."

Nadien begon ik na te denken over het feit dat :

***Onze-Lieve-Heer zich met doornen heeft laten kronen,
niet één keer, maar drie keer.***

En omdat er gebroken doornen in zijn Hoofd achterbleven en de kroon opnieuw op zijn hoofd gedrukt werd, drongen die gebroken doornen nog dieper door.

Ik zei aan Jezus: "Mijn lieve Heer, waarom wilde U dit pijnlijk martelaarschap drie keer ondergaan in plaats van één keer?"

Zou één keer niet genoeg zijn geweest om te boeten voor onze slechte gedachten?"

Jezus verscheen en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, niet alleen *de Doornenkroon was drievoudig*. Maar bijna elk lijden dat Ik tijdens mijn Passie heb ondergaan was drievoudig:

- drievoudig waren de drie uur van doodsangst in de Hof van Olijven,
- drievoudig waren de geselingen,
(ik werd met drie soorten zweepen geselsd)
- drie keer hebben ze mij uitgetrokken,
- drie keer werd Ik tot de dood veroordeeld ('s nachts, 's morgens vroeg en op klaarlichte dag),
- drievoudig waren mijn valpartijen onder het gewicht van het Kruis
- drievoudig waren de nagels,
- drie keer heeft mijn Hart Bloed vergoten
 - * *uit zichzelf* in de Hof van Getsemani,
 - * *vervolgens tijdens de kruisiging* toen Ik aan het kruis werd genageld zodat mijn hele Lichaam ontwricht raakte en mijn Hart binnenin brak en bloed vergoot ,
 - * *na mijn dood* toen mijn Zijde werd geopend door een lans.
- drievoudig waren de drie Uur van Doodsstrijd aan het Kruis.

Hoeveel 'drievoudige' waren er! En dit alles was geen toeval.

Het is allemaal gebeurd volgens het Goddelijk Plan

- om ***alle eer die mijn Vader toekomt*** te geven,
- om het ***eerherstel te geven*** dat de mensen Hem verschuldigd waren,
- om ***weldaden*** voor de mensen ***te verkrijgen***.

Het grootste geschenk dat de mensen van God ontvangen hebben, was:

- geschapen te zijn naar zijn Beeld en Gelijkenis en
- drie vermogens te krijgen: ***verstand, geheugen en wil***.

De mens begaat geen zonde, zonder dat deze drie krachten daaraan meewerken. Bijgevolg wordt het prachtig goddelijk Beeld dat de mens bezit bezoedeld en ontsierd door zijn beledigingen tegen de Gever, en door deze drievoudige gave te misbruiken tegen Hem.

En:

- om dit goddelijke Beeld in de mens te herstellen en
- om God alle eer te geven die de mens Hem verschuldigd is, heb Ik *mijn Intelligentie, mijn Geheugen en mijn Wil* ingezet, evenals *dit drievoudige lijden*,
- om alle eer aan de Vader te geven die Hem toekomt en
- om de weldaden voor de mensen te verkrijgen die zij nodig hebben

6-73 - 27 september 1904 - Het vrijwillige offer behaagt Jezus meer. Natuurlijke gaven zijn lichtpunten die de mens helpen om de weg van het goede te bewandelen.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zag ik mijn ***gezegende Jezus op het punt staan de wereld te straffen.***

Toen ik Hem smeekte om zich te kalmeren, ***zei Hij mij:***
"Mijn dochter, de ondankbaarheid van de mens is afschuwelijk.

De Sacramenten, de Genade en de Hulp die Ik de mens geschonken heb, evenals *zijn natuurlijke gaven*, zijn evenzoveel lichtpunten om hem te helpen de weg van het goede te bewandelen en om geluk te vinden.

Maar door dit alles in duisternis om te zetten, rent de mens naar zijn ondergang. Terwijl hij zijn ondergang tegemoet gaat, zegt hij dat hij zijn eigen welzijn zoekt. Dat is de situatie van de mens.
Kan er een grotere blindheid en ondankbaarheid bestaan!

Dochter, de enige troost en de enige vreugde die de mensen Mij in deze tijden kunnen geven, is: ***zich vrijwillig voor Mij opofferen. Mijn offer voor hen was volkomen vrijwillig.***

Waar Ik een wil vind die zich voor Mij wil opofferen, voel Ik me beloond voor wat Ik voor de mensen heb gedaan.
Als je Me dus wilt verlichten en Mij wil blij maken,

offer jezelf dan vrijwillig voor Mij op.

6-74 - 28 september 1904 - Zelfcontrole is beter dan een koninkrijk verwerven.

Omdat mijn lieve Jezus niet kwam, had ik een heel slechte ochtend. Ik deed niets anders dan mezelf te controleren.

Ik zei tegen mezelf: "Wat doe ik hier?"

Wat levert het me op om voortdurend mezelf te controleren?"

Terwijl ik zo nadacht, kwam Jezus als een bliksemflits en Hij zei mij: "Zelfcontrole is beter dan een koninkrijk verwerven."

6-75 - 17 oktober 1904 - Om de Godheid te bereiken, moet je werken in eenheid met de Mensheid van Christus en met Zijn Wil.

Ik ging verder in mijn gebruikelijke toestand.

Zodra de gezegende Jezus kwam, zei Hij mij:

"Mijn dochter, je moet werken via de sluier van de Mensheid van Christus om de Godheid te vinden.

Dit wil zeggen dat de ziel verenigd met de Mensheid van Jezus moet werken, met de ware Wil van Christus, alsof zijn Wil en de hare één zijn, en alleen om Hem te behagen.

De ziel moet in alles handelen zoals Hij handelt, alles naar Christus richten en Hem roepen in alles wat zij doet, alsof Hij deze handelingen verricht.

Door zo te handelen, vindt de ziel zich in voortdurend contact met God. Inderdaad, de Mensheid van Christus was als een sluier die zijn Godheid bedekte. Bijgevolg bevindt degene die binnen deze sluier werkt, zich automatisch bij God.

Hij die niet wil werken door middel de allerheiligste Mensheid van Onze-Lieve-Heer en die Christus wil vinden, is als iemand die de vrucht wil

vinden zonder de schil te vinden. Dat is onmogelijk."

6-76 - 20 oktober 1904 - Luisa ziet priesters elkaar verscheuren.

Deze morgen bevond ik me buiten mijn lichaam in een straat waar vele kleine hondjes elkaar beten. Aan het einde van de straat stond een geestelijke die hen zag bijten, hen hoorde en verontrust was, omdat hij dit alles met zijn natuurlijk zicht zag.

De honden spraken onder elkaar zonder de dingen goed te onderzoeken en zonder het bovennatuurlijke licht dat hen in staat zou stellen om de waarheid te kennen.

Ondertussen hoorde ik **een stem die zei:**

"Het zijn priesters die elkaar verscheuren." De religieuze leek een bezoeker te zijn en toen hij zag hoe de priesters elkaar aanvielen, ontbrak het hem aan goddelijke genade.

6-77 - 25 oktober 1904 - Het Woord was manifestatie, communicatie en vereniging tussen het Goddelijke en het menselijke. Als het Woord geen vlees was geworden, zou er geen andere weg geweest zijn om God en de mens te verenigen.

Ik ging door met mijn gebruikelijke bezigheden en na veel moeite kwam Jezus. Zodra ik Hem zag, zei ik:

"Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond."

De gezegende Jezus antwoordde: "Het Woord is vlees geworden maar Hij is geen vlees gebleven. Hij bleef wat Hij was.

En aangezien het woord 'Woord' 'woord' betekent en er niets is dat meer invloed heeft dan het woord, zo was het Woord:

- manifestatie, communicatie en
- eenheid tussen het Goddelijke en het menselijke.

Als het Woord niet vlees aangenomen had, zou er geen andere weg

geweest zijn om God en de mens te verenigen.
Na deze woorden, verdween Jezus.

**6-78 - 27 oktober 1904 - Luisa blijft zonder te lijden om de
Gerechtigheid wat ruimte te geven om de wereld te straffen.**

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand Ik heb zeer onrustige momenten beleefd, niet alleen vanwege de bijna totale afwezigheid van mijn enig Goed, maar ook omdat ik, buiten mijn lichaam, zag:

- dat mensen elkaar als honden afmaakten en
- dat Italië betrokken zou raken bij een oorlog met andere landen.

Ik zag veel soldaten vertrekken en omdat er veel slachtoffers vielen, werden er nog veel meer opgeroepen.

Wie kan zeggen hoe overweldigd ik was. Temeer omdat ik me bijna zonder lijden voelde. Dus begon ik innerlijk te klagen en ik zei:

"Wat heeft het voor zin om te leven?

Jezus komt niet en ik mis het lijden. Mijn dierbaarste en onafscheidelijke metgezellen, Jezus en het lijden hebben mij verlaten.

Toch blijf ik leven, ik die dacht dat ik zonder het een of het ander niet meer zou kunnen leven, zo onafscheidelijk waren ze voor mij.

O God, wat een verandering, wat een pijnlijke toestand, wat een onbeschrijfelijke kwelling, wat een ongekende wreedheid!

U hebt andere zielen van U beroofd, maar nooit van het lijden.

Aan geen enkele hebt U zo een belediging aangedaan.

Alleen voor mij was deze vreselijke klap bedoeld, alleen ik heb deze ondraaglijke straf verdiend. Het is een rechtvaardige straf voor mijn zonden. Ik verdiende zelfs nog erger.

Op dat moment kwam Jezus als een bliksemflits.

Hij zei mij met autoriteit: "Wat is er aan de hand!

Waarom spreek je zo? *Is Mijn Wil niet genoeg voor jou?*

Het zou een straf zijn als Ik je uit de goddelijke sfeer zou verwijderen door je het voedsel van *mijn Wil* te onthouden.

Ik wil dat je Hem boven alles koestert.

Het is noodzakelijk dat je een tijdje zonder lijden bent, om een beetje ruimte te laten voor mijn Gerechtigheid om de wereld te straffen.

6-79 - 29 oktober 1904 - De ketting van Genaden is verbonden met volharding.

Na veel moeite kwam de gezegende Jezus naar me toe en **Hij zei me**:

"Mijn dochter,
wanneer de ziel zich bereid toont om een goede daad te verrichten,
- al is het maar om een 'Ave Maria' te bidden,
draagt de genade bij aan de voltooiing van deze goede daad.

Maar als de ziel niet volhardt in het nastreven van het goede,
laat ze duidelijk zien:

- dat ze geen achting heeft voor de ontvangen gaven en
- dat ze de genade bespot.

Hoeveel kwaad wordt er veroorzaakt door een dergelijk gedrag:

- vandaag wel, morgen niet,
- als ik het leuk vind, doe ik het,
- er is een opoffering nodig om dit goede te doen
en ik heb daar geen zin in.

Het is net als bij iemand die,

- vandaag een cadeau van een vriend heeft gekregen en
- het morgen teruggeeft.

Uit goedheid stuurt de vriend het cadeau opnieuw op,
maar nadat hij het cadeau een tijdje heeft bewaard,
wordt hij het beu en brengt de persoon het weer terug.

Wat zal de vriend zeggen? **Hij zal zeker zeggen**:

"Het is duidelijk dat deze persoon mijn geschenk niet waardeert.

Of hij nu arm wordt of sterft, ik wil niets meer met hem te maken hebben."

Alles hangt samen met de volharding in het handelen.

De ketting van mijn genaden is verbonden met het doorzettingsvermogen van de ziel in haar streven naar het goede. Als de ziel zich terugtrekt, verbreekt ze deze ketting. Wie kan haar dan verzekeren dat er herstel zal komen?

*Mijn Plannen worden alleen vervuld in degenen
- wier daden gekenmerkt worden door volharding.*

Volmaaktheid, heiligheid: alles hangt samen met volharding.

Als de ziel onderbrekingen toelaat, geen volharding heeft in haar handelen, dan is het zoals bij een onderbroken koorts. Zij

- werkt de goddelijke Plannen tegen,
- stopt haar vervolmaking en verliest haar heiligheid.

6-80 - 13 november 1904 - Zonder zijn vrije wil zou de mens de goddelijke Liefde niet waardig zijn geweest.
--

Terwijl ik doorga in mijn gebruikelijke toestand, neemt mijn bitterheid steeds toe door het bijna altijd missen en de stilte van mijn allerheiligste en enig Goed. Alles is schaduwen en vluchtige lichtflitsen. Ik voel me verpletterd en verbijsterd. Ik begrijp er niets meer van. Want Degene die het Licht in zich heeft, heeft zich van mij verwijderd. Hij is als een bliksemflits die:

- kortstondig verlicht en
- maar daarna een nog grotere duisternis brengt.

Het enige erfgoed dat mij is nagelaten, is de Goddelijke Wil.

Na hard gestreden te hebben, voelde ik dat ik niet meer verder kon.
Jezus kwam even naar me toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter, omdat Ik mens en God was, zag mijn Mensheid:

- alle zonden,
- alle straffen en
- alle verloren zielen.

Ik zou graag

- alles op één punt samenbrengen,
- zonden en straffen vernietigen, en
- de zielen redden.

Ik zou graag het lijden van de Passie hebben ondergaan

- niet slechts één dag,
 - maar elke dag,
- om
- al dat lijden in Mij te kunnen opnemen en
 - de arme mensen te sparen.

Ik had dat graag gedaan en Ik had het kunnen doen.

Maar dan zou Ik de vrije wil van mijn schepselen hebben vernietigd.

En wat zou er dan met hen zijn gebeurd zonder

- hun eigen verdiensten en
 - hun eigen wil
- om het goede te volbrengen?

Hoe zouden mijn kinderen er dan uitgezien hebben?

Zouden ze nog steeds mijn scheppende Wijsheid waardig zijn geweest?
Zeker niet!

Ze zouden als vreemdelingen zijn geweest die,

- omdat ze niet met de andere kinderen hadden gewerkt,
- geen rechten zouden hebben, geen recht op enige erfenis. I

Ze zouden met schaamte hebben gegeten en gedronken.

Omdat ze geen enkele waardevolle daad zouden hebben verricht

om hun liefde voor de Vader te tonen.

Ze zouden nooit de liefde van de Vader waardig zijn geweest.

Kortom, ***zonder vrije wil zouden de mensen nooit waardig geweest zijn voor de goddelijke Liefde.***

Anderzijds kon Ik niet in strijd handelen met **mijn Scheppende Wijsheid.**

- Ik moest haar aanbidden zoals Ik heb gedaan en
- Ik moest me erbij neerleggen dat mijn Mensheid de leegtes van de Gerechtigheid opvulde, wat niet het geval kon zijn voor mijn Godheid.

De leegtes van de Goddelijke Gerechtigheid worden opgevuld door

- de straffen van dit leven,
- het vagevuur en
- de hel.

Als **mijn Mensheid zich** dus **bij dit alles heeft neergelegd,**

- wil je Mij dan misschien overtreffen en
 - geen leegte van lijden in jezelf ontvangen
- en Mij zo verhinderen de mensen te straffen?

Mijn dochter, onderwerp je aan Mij en blijf rustig.

6-81 - 17 november 1904 - Hoe wij voedsel voor Jezus kunnen zijn.
--

Toen ik de Eucharistie had ontvangen, dacht ik aan de goedheid van Onze-Lieve-Heer, die zich als voedsel geeft aan zo'n arme mens als ik. Ik vroeg me af hoe ik zo'n grote gunst zou kunnen beantwoorden.

De gezegende Jezus zei mij: "Mijn dochter, net zoals Ik het voedsel van een mens word, kan ook hij mijn voedsel worden door zijn hele binnenste in voedsel om te zetten.

Dat wil zeggen door ervoor te zorgen dat

- zijn gedachten, affecties, verlangens,

- zijn neigingen, zijn hartslagen,
 - zijn zuchten, zijn liefde, enz.
- naar Mij uitgaan.

Zo, terwijl Ik de ziel de vrucht van mijn Voedsel geef, om

- de ziel te vergoddelijken en
 - haar in Mij te transformeren,
- kan Ik mij voeden met de ziel, dat wil zeggen
- met haar gedachten,
 - haar liefde en
 - al het andere.

En de ziel kan Mij zeggen:

"Omdat U mijn voedsel geworden bent en mij alles geeft,
heb ook ik mijzelf tot uw voedsel gemaakt.

Ik heb U niets anders meer te geven, want alles wat ik ben, is van U."

Op dat moment begreep ik de enorme ondankbaarheid van de mensen die, terwijl:

- Jezus Zijn overvloedige Liefde toont door hun Voedsel te worden,
- Hem zijn voedsel weigeren en Hem laten vasten.

6-82 - 18 november 1904 - Jezus vindt zijn hemel bij de zielen die zijn Godheid een thuis geven.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en zodra Hij verscheen,

zei mijn geliefde Jezus mij: "Mijn dochter,
toen Ik op aarde kwam, **was mijn Mensheid mijn hemel op aarde.**

Net zoals je aan de hemelboog

- de vele sterren, de zon, de maan,
 - de planeten en de oneindigheid,
- alles in goede orde gerangschikt ziet,

zo straalde ook mijn Mensheid, die mijn Hemel op aarde was,
de orde van de Godheid uit, die daarin woonde, dat wil zeggen :

- de Deugden, de Macht,
- de Genade, de Wijsheid en de rest.

Toen, na de Verrijzenis, mijn Mensheid naar het Paradijs opsteeg, moest mijn Hemel op aarde blijven bestaan.

Deze Hemel bestaat uit:

de zielen die mijn Godheid een verblijfplaats geven.

In deze zielen vind ik mijn hemel op aarde en laat ik de orde van de deugden die zich binnenin bevinden, naar buiten stralen.

Wat een eer voor een mens om zijn Schepper een Hemel te schenken!
Maar o, hoeveel weigeren Mij dat!

Zou jij niet mijn hemel op aarde willen zijn? Zeg 'ja'!

Ik antwoordde:

"Heer, ik wil niets anders dan gezien te worden

- in uw Bloed, in uw Wonden,

- in uw Mensheid, in uw Deugden.

Alleen daar wil ik gezien worden, om jouw Hemel op aarde te zijn.

Ik wil overal elders onbekend zijn."

Hij leek mijn voorstel goed te keuren en verdween.

6-83 - 24 november 1904 - Om een geschenk te kunnen geven is de eenheid van de wil van de gever en van de ontvanger nodig.

Ik was totaal bedroefd en bedrukt.

Toen ik mijn goede Jezus zag, bedekt met bloed, zei ik Hem:

"Gezegende Heer, wilt u mij tenminste één druppel van uw Bloed geven om al mijn kwalen te genezen?"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, om iets te kunnen geven, is de wil van degene die geeft en de wil van degene die ontvangt nodig. Als een van deze beide willen ontbreekt, kan er geen sprake zijn van een geschenk.

De wil van beide moet verenigd zijn. O, hoe vaak wordt mijn Genade onderdrukt en mijn Bloed verworpen en vertrappelt!"

Terwijl Hij dit zei, zag ik de mensen van alle naties in het Bloed van Jezus. Velen kwamen eruit, omdat ze niet in dit Bloed wilden blijven, waar zich alle Zegeningen en alle remedies voor onze kwalen bevinden.

6-84 - 29 november 1904 - De Godheid van Jezus, geïncarneerd in zijn Mensheid, daalde af in de diepste afgrond van alle menselijke vernederingen. Hij heeft alle menselijke handelingen geheiligd en vergoddelijkt.

Deze morgen heb ik
alle Handelingen van de Mensheid van Onze-Lieve-Heer aangeboden
als eerherstel voor al onze menselijke handelingen, die
- in onverschilligheid,
- zonder bovennatuurlijk doel of
- in zonde zijn verricht zijn.
om te verkrijgen
- dat alle mensen in eenheid met de gezegende Jezus handelen en
- opdat de leegte van zijn Glorie zou worden gevuld,
de Glorie die de mensen aan God hadden moeten teruggeven.

Terwijl ik dit deed, **zei mijn aanbiddelijke Jezus mij:**
"Mijn dochter, mijn Godheid, geïncarneerd in mijn Mensheid
is afgedaald in de afgrond van alle menselijke vernederingen,
zodat er geen enkele menselijke daad is, hoe bescheiden ook,
die Ik niet heb geheiligd en vergoddelijkt.

En dit om de mens een dubbele soevereiniteit terug te geven,
- deze die hij in de Schepping heeft verloren, en
- deze welke Ik hem door de Verlossing heb verworven.

Maar de ondankbare mens, die zichzelf vijandig gezind is,
is liever een slaaf dan een heerser.

Door zijn intenties en daden met de Mijne te verenigen, kan hij zijn
daden gemakkelijk verdienstelijk maken met een goddelijke Verdienste.
Maar hij verspilt hen.

En hij verliest zijn status als koning en heerser over zichzelf.

Na deze woorden verdween Jezus en was ik terug in mijn lichaam.

6-85 - 3 december 1904 - Luisa beantwoordt twee vragen om te weten of het God of de duivel is die in haar werkt.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik me buiten mijn lichaam en werd ik op de grond geworpen door een Zon, waarvan de stralen

- me van binnen en van buiten doordrongen en
- me in een soort betoverde toestand achterlieten.

Na een lange tijd, moe van deze houding, sleepte ik mezelf over de grond omdat ik niet de kracht had om op te staan en te lopen.

Nadat ik me erg had vermoeid, kwam er een maagd die me bij de hand nam en me naar een kamer bracht waar het kindje Jezus vredig op een bed lag te slapen.

Zeer blij dat ik Hem gevonden had, ging ik naast Hem zitten, maar zonder Hem wakker te maken. Na een tijdje werd Hij wakker en Hij begon op het bed te lopen.

Omdat ik bang was dat Hij zou verdwijnen, zei ik Hem:

"Lieve Schat, U weet dat U mijn Leven bent. Verlaat me alstublieft niet."

Hij zei mij: "Laten we afspreken hoe vaak Ik moet komen."

Ik zei: "Mijn enige Goede, wat zeg je?"

Het leven is altijd noodzakelijk. Daarom moet je er altijd zijn, altijd."

Op dat moment kwamen er twee priesters aan en het Kindje trok zich terug in de armen van een van hen en Hij gaf mij de opdracht om met de andere te praten.

Deze laatste vroeg me om hem een verslag te geven van mijn geschriften door ze één voor één te herzien.

Vol angst zei ik hem: "Wie weet hoeveel fouten er in staan!"

Toen zei hij mij op vriendelijke, maar ernstige toon:
"Wat? Fouten die in strijd zijn met de christelijke leer?"
Ik antwoordde: "Nee, grammaticale fouten."
Hij antwoordde: "Dat is niet belangrijk."

Toen ik weer wat zelfvertrouwen had gekregen, voegde ik eraan toe:
"Ik ben bang dat het allemaal een illusie is."

Hij keek me aan en hij zei: "Denk je dat ik je geschriften moet herlezen om te weten of je je illusies hebt of niet? Door je twee vragen te stellen, zal ik weten of het God is of de duivel die in je werkt."

Ten eerste, geloof je dat je alle genade die je hebt ontvangen hebt verdiend, of geloof je dat ze een geschenk van God waren?"
Ik antwoordde: "Alles is door de genade van God."

Hij vervolgde: "*Ten tweede*, geloof je dat, voor alle genade die de Heer je heeft geschonken,
- je de Genade bent voorgegaan of
- de Genade jou is voorgegaan?"

Ik antwoordde: "Natuurlijk is de Genade mij altijd voorgegaan."
Hij vervolgde: "Deze antwoorden tonen mij dat je niet in een illusie leeft."
Op dat moment keerde ik terug in mijn lichaam.

6-86 - 4 december 1904 - Het is gemakkelijker om met God te strijden dan om gehoorzaam te zijn.
--

Ik was erg onrustig en bang dat de gezegende Jezus me niet meer in deze toestand wilde hebben. Ik voelde een innerlijke kracht die me ertoe aanzette om eruit te komen.

Deze kracht was zo groot dat ik haar niet kon bedwingen
en ik bleef maar herhalen: "Ik voel me moe, ik kan niet meer."

In mij hoorde ik een Stem zeggen:
"Ik voel me ook moe, Ik kan niet meer. Het is een paar dagen lang nodig

dat je je volledig losmaakt van je slachtofferrol om hen in staat te stellen van de beslissing te nemen om oorlog te voeren.

Daarna zal Ik je terug in die toestand brengen.

Als ze eenmaal in oorlog zijn, zullen Wij zien wat wij met jou gaan doen."

Ik wist niet wat ik moest doen. Gehoorzaamheid wilde het niet.

En met haar vechten is als het beklimmen van een berg

- die de aarde vult en de hemel bereikt en waar geen pad is om te lopen, kortom, een onoverkomelijke berg.

Ik weet niet of ik iets doms zeg.

Maar ik geloof dat het gemakkelijker is om met God te strijden dan met die vreselijke deugd van gehoorzaamheid.

Opgewonden als ik was, bevond ik me buiten mijn lichaam voor een kruisbeeld. Ik zei: "Heer, ik kan niet meer. Mijn natuur laat me in de steek en ik heb niet meer de kracht om door te gaan in mijn slachtofferrol. Als U wil dat ik doorga, geef me dan de kracht. Anders trek ik me terug."

Terwijl ik dat zei, begon er een fontein van bloed uit het kruisbeeld te vloeien. Het bloed stroomde naar de hemel en toen het op de aarde viel, veranderde het in vuur. Verskillende maagden zegden:

"Voor Frankrijk, Italië, Oostenrijk en Engeland...en ze noemden nog andere landen, maar ik verstond hun namen niet goed.

Er zijn veel ernstige oorlogen in voorbereiding, zowel burgeroorlogen als oorlogen tussen regeringen."

Toen ik dat hoorde, schrok ik enorm en keerde ik terug in mijn lichaam.

Ik wist niet wat ik moest beslissen:

- de innerlijke kracht volgen die me ertoe aanzette om deze toestand te verlaten, of
- de kracht van gehoorzaamheid volgen die me ertoe aanzette om te blijven.

Beide krachten waren sterk in mijn arm en zwak wezen.

Tot nu toe lijkt het erop dat gehoorzaamheid de overhand heeft, maar

met moeite, en ik weet niet hoe het zal aflopen.

6-87 - 6 december 1904 - Het volledig verliezen van je persoonlijke voorkeuren is het begin van eeuwige gelukzaligheid.

Ik bleef vechten. Ik zag mezelf naakt en van alles beroofd.
Er bestaat misschien geen ziel die ellendiger is dan de mijne, zo extreem is mijn ellende. Wat een verandering!
Als de Heer geen wonder verricht met zijn Almacht om mij uit deze toestand te bevrijden, zal ik zeker sterven van ellende.

De gezegende Jezus kwam even langs en **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, houd moed! Het volledig verliezen van je persoonlijke voorkeuren is het begin van de eeuwige gelukzaligheid.
*Naarmate de ziel haar persoonlijke voorkeuren verliest,
komen de goddelijke voorkeuren in haar.*

Wanneer de ziel
zichzelf volledig heeft verloren, zichzelf niet meer herkent,
vindt ze niets meer van zichzelf in zichzelf, zelfs niet in spirituele zaken,
en dan vult God haar met Zichzelf.
En Hij vervult haar met alle goddelijke vreugde.
Dan, en alleen dan, kan de ziel gelukkig worden genoemd.

Want zolang zij nog iets van zichzelf in haar bezit had,
- kon zij niet vrij zijn van bitterheid en angsten, en
- kon God haar zijn Geluk niet meedelen.

Elke ziel die de haven van eeuwige Gelukzaligheid heeft bereikt
moet noodzakelijkerwijs deze pijnlijke onthechting hebben meegemaakt
- pijnlijk, ja, maar noodzakelijk.
Over het algemeen vindt dit plaats op het moment van de dood.
Het vagevuur legt er de laatste hand aan.

Daarom, als je de mensen op aarde vraagt:
- wat de smaak van God is,

- wat goddelijke Gelukzaligheid is,
kunnen ze daar geen woord over zeggen.

Maar voor mijn geliefde zielen die zich volledig aan Mij hebben gegeven,
wil Ik niet dat hun gelukzaligheid enkel daarboven in de Hemel begint,
maar Ik wil dat deze al hier op aarde begint.

Ik wil hen niet alleen vervullen met het geluk en de glorie van de Hemel,
maar ook met het Lijden en de Deugden die mijn Mensheid op aarde
heeft ervaren.

Daarom ontdoe Ik hen niet alleen van de materiële voorkeuren die de
ziel als vuiligheid beschouwt, maar ook van de spirituele voorkeuren, om
- hen volledig te vullen met mijn Goede dingen en
- hen het begin van ware Gelukzaligheid te geven."

**6-88 - 22 december 1904 - Hoe nederiger de ziel is en leger van
zichzelf, hoe meer het goddelijke Licht haar vervult en haar zijn
genade en volmaaktheid schenkt.**

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, zag ik het Kindje
Jezus met een Licht in de Hand en Stralen die uit zijn Vingers kwamen.
Dit zicht fascineerde mij.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, volmaaktheid is licht.

Wie zegt dat hij volmaaktheid wil bereiken, lijkt op iemand
die een lichtgevend object in zijn hand wil houden.

Zodra hij dat probeert, stroomt het licht door zijn vingers heen,
hoewel zijn hand doordrongen is van dat licht.

God is Licht en alleen Hij is volmaakt. De ziel die perfect wil zijn, doet
niets anders dan glimpen van God opvangen.

Soms leeft de ziel alleen in het Licht en de Waarheid.

Hoe meer het Licht leegte in de ziel aantreft,
hoe dieper het daarin doordringt.

Daardoor:

- hoe meer ruimte het Licht inneemt en

- hoe meer het zijn Genade en Volmaaktheid overdraagt.

6-89 - 29 december 1904 - Meestal komt een menselijke zwakheid voort uit een gebrek aan waakzaamheid en aandacht van gezagsdragers.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en dacht aan ***de meest vernederende momenten die Onze-Lieve-Heer heeft doorstaan.***
Ik voelde daar veel afschuw voor.

Ik zei inwendig: "Heer, vergeef hen die U deze pijnlijke momenten door hun zwakheden opnieuw laten beleven."

Op dat moment kwam de gezegende Jezus naar mij toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter,
wat menselijke zwakheid genoemd wordt, is meestal het gevolg van een gebrek aan waakzaamheid en aandacht van de kant van degenen die gezag hebben, dat wil zeggen ouders en meerderen.

Wanneer het kind goed in de gaten wordt gehouden en niet de vrijheid krijgt die het wil, verdwijnt de zwakheid vanzelf door gebrek aan voedsel. Als je daarentegen toegeeft aan de zwakheid, voed je deze en zorg je ervoor dat ze toeneemt.

Hij voegde eraan toe:

"Ach, mijn dochter: de deugd, het licht, schoonheid, gratie en liefde doordringen de ziel zoals water een droge spons doordrenkt.

Evenzo doordringen zonde, gekoesterde zwakheden, duisternis, lelijkheid en zelfs haat tegen God de ziel zoals een spons doordrenkt wordt met modder.

6-90 - 21 januari 1905 - Wie gehoorzaamheid onteert, onteert God.

Ik had mijn twijfels aan mijn biechtvader voorgelegd.
En mijn geest was niet gerustgesteld door wat hij mij had gezegd.
Toen de gezegende Jezus kwam, zei Hij mij:

"Mijn dochter,
- wie over gehoorzaamheid redeneert, onteert haar, en
- wie gehoorzaamheid onteert, onteert God."

6-91 - 28 januari 1905 - Het kruis is een zaadje van deugdzaamheid.

Toen ik me zeker voelde dan gewoonlijk, kwam mijn geliefde Jezus eventjes en Hij zei mij:

"Mijn dochter, het kruis is een zaadje van deugdzaamheid.
Net zoals wie zaait tien, twintig, dertig en zelfs honderdvoudig oogst,
zo vermenigvuldigt het Kruis de deugden en volmaaktheden
en maakt ze wonderbaarlijk mooier.

Hoe meer kruisen zich om je heen opstapelen,
des te meer worden de deugden in je ziel gezaaid.

Dus in plaats van je te beklagen wanneer je een nieuw kruis krijgt,
zou je je moeten verheugen met de gedachte dat je weer een nieuw
zaadje hebt gekregen om je kroon te verrijken en te vervolledigen.

6-92 - 8 februari 1905 - De kenmerken van Gods kinderen zijn de liefde voor het Kruis, de liefde voor de Glorie van God en de liefde voor de Glorie van de Kerk.

Ik ga verder in mijn arme toestand van ontbering en onbeschrijfelijke bitterheid. Hooguit laat Jezus zich in stilte zien.

Deze morgen zei Hij mij:

"Mijn dochter, de kenmerken van mijn kinderen zijn
- liefde voor het kruis,
- liefde voor de glorie van God en
- liefde voor de glorie van de Kerk,
zodanig dat zij hun leven hiervoor geven.

Wie deze drie kenmerken niet bezit, zegt tevergeefs dat hij mijn kind is.
Wie dat durft te zeggen, is een leugenaar en een verrader,
die God verraadt en zichzelf verraadt.

Kijk eens in jezelf, om te zien of je deze eigenschappen hebt.
Daarna verdween Hij.

6-93 - 10 februari 1905 – Het Geluk van de ziel.

Omdat ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voelde ik me
ontevreden over mezelf.

Toen Jezus kwam, voelde ik me zo gelukkig dat ik zei:

"Ah! Heer, alleen U bent mijn waar geluk!"

Jezus zei mij:

"Het eerste Geluk van de ziel is enkel God.

Het tweede is wanneer de ziel, innerlijk en uiterlijk, enkel naar God kijkt.

Het derde is wanneer de ziel zich in de goddelijke sfeer bevindt en
geen enkel geschapen voorwerp, geen mens, noch rijkdom
het goddelijke Beeld in haar geest kan veranderen.

In feite voedt de geest zich met wat hij denkt .

Hij kijkt enkel naar God. De enige dingen hier op aarde waar hij naar
kijkt, zijn deze welke God wil.

Hij houdt zich met niets anders bezig en blijft dus altijd bij God.

"Het vierde Geluk is het lijden voor God, omdat dit helpt om de
communicatie tussen de ziel en God in stand te houden,

- nu eens om dichter bij elkaar te zijn,

- dan weer om hun liefde voor elkaar te bewijzen.

God roept de ziel en de ziel antwoordt,

God geeft de ziel het lijden en de ziel aanvaardt het lijden graag.

Ze verlangt er zelfs naar om meer te lijden uit liefde voor God en om tegen Hem te kunnen zeggen: "Zie je hoezeer ik U bemin."

Dat is *het grootste geluk*."

6-94 - 24 februari 1905 - Nederigheid is een bloem zonder doornen.

Deze morgen, zodra de gezegende Jezus kwam, zei Hij mij:

"Mijn dochter, *nederigheid is een bloem zonder doornen*.

Omdat ze geen doornen heeft, kan je haar in je hand nemen, haal omhelzen of plaatsen waar je wil,

zonder bang te zijn dat je je eraan prikt of dat ze je hindert.

Je kunt ermee doen wat je wilt.

Zij versterkt en verheldert het gezichtsvermogen.

En zij blijft zonder doornen."

6-95 - 2 maart 1905 - Luisa bezit de sleutel tot de Wil van Jezus.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik me buiten mijn lichaam met een sleutel in de hand. Ik liep over een lange weg en was soms afgeleid.

Zodra ik aan de sleutel dacht, vond ik hem terug in mijn hand.

Ik zag dat deze sleutel deze van een paleis was waarin het Kindje Jezus lag te slapen. Ik zag dit alles van ver en haastte me koortsachtig om bij het paleis te komen voordat Hij wakker zou worden en zou gaan wenen zonder dat ik bij Hem was.

Toen ik aankwam, klaar om naar boven te gaan, bevond ik me terug in mijn lichaam. Ik bleef ongerust.

Toen Jezus kwam, zei Hij mij:

Mijn dochter, de sleutel die je altijd in je hand vindt,

is **de sleutel van mijn Wil** die Ik je heb gegeven.

Wie een voorwerp in zijn hand houdt, kan ermee doen wat hij wil.

6-96 - 5 maart 1905 - Over het Kruis.

Omdat ik me iets slechter voelde dan gewoonlijk, kwam Jezus eventjes en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, het kruis is

- de steun van de zwakken,
- de kracht van de sterken,
- het zaad en de bewaarder van de maagdelijkheid!"

Daarna verdween Hij.

6-97 - 20 maart 1905 - Ware liefde en ware deugden vinden hun oorsprong in God.

Ik ging verder in mijn gebruikelijke toestand. Zodra de gezegende Jezus kwam, **zei Hij mij**:

"Mijn dochter,

- liefde die niet haar oorsprong vindt in God,
kan geen ware liefde worden genoemd.
- Deugden die hun oorsprong niet in God hebben,
zijn valse deugden.

In feite kan alles wat niet zijn oorsprong vindt in God geen liefde of deugd worden genoemd.

Het zijn schijnbare lichtpunten die uiteindelijk in duisternis veranderen.

Hij voegde eraan toe:

"Een biechtvader die zich veel opoffert voor een ziel doet iets dat ogenschijnlijk heilig en zelfs heroïsch is.

Als hij dit echter doet omdat hij iets heeft gekregen of hoopt te krijgen, dan ligt het principe van zijn opoffering niet in God, maar in zichzelf en

voor zichzelf. Daarom kan men dit geen deugd noemen."

6-98 - 23 maart 1905 - De glorie en voldoening van Jezus.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en de gezegende Jezus kwam voor een korte tijd.

Ik zei Hem: "Heer, is mijn toestand tot uw glorie?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, mijn glorie en mijn voldoening willen dat *jouw hele wezen in Mij is*."

Hij voegde eraan toe: "Alles bevindt zich

- in het wantrouwen en de angst van de ziel ten opzichte van zichzelf en
- in haar vertrouwen in God."

Daarna verdween Hij.

6-99 - 28 maart 1905 - De gevolgen van de onrust in de ziel. De voortdurende ontmoeting van Jezus met de ziel.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand toen Jezus kwam.

Ik had eerder tegen een verwarde ziel gezegd:

"Probeer niet in deze staat van onrust te blijven,

- niet alleen voor je eigen bestwil, maar
- vooral uit liefde voor Onze-Lieve-Heer.

Want de ongeruste ziel is niet alleen ongerust in zichzelf, maar veroorzaakt ook onrust bij Jezus Christus."

Daarna dacht ik bij mezelf:

"Wat een onzin heb ik gezegd! Jezus kan nooit ongerust zijn."

Toen kwam Hij naar me toe en Hij zei: "Mijn dochter, wat je zei was geen onzin, maar de waarheid.

Ik vorm namelijk in elke ziel een goddelijk Leven.

Als de ziel ongerust is, dan is ook dit goddelijke Leven dat Ik aan het vormen ben in onrust. Bovendien verhindert dit dat dit goddelijke Leven

zich volmaakt kan realiseren."

Toen verdween Hij als een bliksemflits.

Daarna zette ik mijn innerlijke overweging van **de Passie** verder
Toen ik **Jezus en Maria op de kruisweg tegenkwam**,
toonde Jezus **zich** opnieuw en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, Ik ontmoet de ziel zonder ophouden.
Als Ik haar bij deze ontmoeting aantref terwijl ze
- deugdzaamheid beoefent en
- zich met Mij verenigt,
troost mij dit voor de pijn die Ik heb geleden,
toen ik mijn moeder ontmoette, die zoveel leed omwille van Mij.

6-100 - 11 april 1905 - Volharding is het zegel van het Eeuwig Leven en van de ontwikkeling van het Goddelijke Leven in de ziel.

Ik was zeer bedroefd door het gemis van mijn geliefde Jezus,
en **ik zei tegen mezelf:**

"Wat is Jezus wreed tegenover mij! Ik kan niet begrijpen hoe zijn goed Hart dit kan doen. Als volharding Hem zo behaagt, lijkt mijn volharding zijn goed Hart toch niet te raken."

Terwijl ik dit en andere soortgelijke dwaasheden tegen mezelf zei,
kwam Jezus onverwachts naar me toe en **Hij zei me:**

"Wat Mij zeker het meest behaagt in de ziel, is **volharding**.

Want volharding is het zegel

- van het eeuwig Leven en
 - van de ontwikkeling van het goddelijke Leven in de ziel.
- Net zoals God altijd oud, altijd nieuw en onveranderlijk is,
zo is *de volhardende ziel*
- altijd oud omdat zij zich al lang oefent,
 - altijd nieuw omdat zij zich voortdurend oefent

en, zonder dat zij zich daarvan bewust is,
- onveranderlijk omdat zij voortdurend in God wordt vernieuwd.

Omdat de ziel door haar volharding
- voortdurend goddelijk leven in zich verwerft,
- vindt zij in God het zegel van het eeuwige leven.
Kan er een zekerder zegel zijn,
dan datgene dat door God zelf wordt verleend!

6-101 - 16 april 1905 - Lijden is heersen - Palmzondag

Ik was in mijn gebruikelijke toestand toen Jezus zich kort liet zien met een nagel in zijn Hart. Toen hij dichterbij kwam, raakte Hij mijn hart aan met die nagel en ik voelde een dodelijke pijn.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, het is de wereld die deze nagel diep in mijn Hart slaat en Mij voortdurend de dood bezorgt.

Zo, uit Gerechtigheid,
aangezien zij Mij voortdurend de dood bezorgen,
zal Ik toestaan dat zij elkaar doden,
door elkaar te vermoorden als honden."

Terwijl Hij dit zei, liet Hij mij het geschreeuw van rebellen horen, zo hard dat ik vier of vijf dagen lang doof was.

Omdat ik erg leed, kwam *Jezus* na enige tijd terug en **Hij zei mij:**

"Vandaag is het Palmzondag, waarop Ik als Koning werd toegejuicht. Iedereen moet naar een koninkrijk streven.

Om het eeuwige koninkrijk te verwerven,
is het noodzakelijk dat de mens heerschappij over zichzelf verwerft door zijn hartstochten te beheersen.

De enige manier om dit doel te bereiken is door te lijden.

Want lijden is heersen.

Door geduldig te lijden, *brengt de mens zichzelf terug in orde,*

door zichzelf tot koning te make:

- van zichzelf en
- van het eeuwig Koninkrijk.

6-102 - 20 april 1905 - De mensheid is als een ontwricht bot. Hoe weet je of je hartstochten beheerst?

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. De gezegende Jezus kwam. Hij stond op het punt de wereld te straffen . **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de mensen verscheuren mijn Vlees en vertrappelen voortdurend mijn Bloed. Ik zal toestaan dat hun vlees wordt verscheurd en hun bloed wordt vergoten.

In deze tijden bevindt de mensheid zich als een ontwricht bot. Om het terug op zijn plaats te krijgen, moet Ik hem volledig ontwrichten."

Toen hij een beetje gekalmeerd was, **voegde Hij eraan toe:**

"Mijn dochter, de ziel kan weten of zij haar hartstochten beheerst als zij, wanneer ze wordt geraakt door verleidingen of mensen, daar geen enkele aandacht aan schenkt.

Als zij bijvoorbeeld in ***de verleiding komt om onrein te zijn*** en zij beheerst deze hartstocht, dan zal zij daar geen enkele aandacht aan schenken en haar hart blijft vredevol.

Als de ziel daarentegen deze hartstocht niet onderdrukt,

- raakt zij van streek, bedroefd en
- voelt ze een stroom van verrotting door haar lichaam stromen.

"Een ander voorbeeld:

stel dat iemand door een andere persoon wordt beledigd.

Als hij zijn trots beheerst, blijft hij kalm.

Als hij zijn trots niet kan bedwingen, voelt hij een stroom van vuur door zich heen stromen, een vuur:

- van verontwaardiging en
- van trots die haar op haar kop zet.

Wanneer een passie niet onder controle wordt gehouden en een gelegenheid doet zich voor, dan geraakt de persoon ontspoord. Zo is het ook met al het andere."

6-103 - 2 mei 1905 - Lijden leidt tot drie soorten Wederopstanding.

Mijn lijden was iets intenser dan normaal.
Mijn goede Jezus kwam naar me toe en Hij zei:

"Mijn dochter,
lijden brengt drie soorten wederopstanding met zich mee.

Ten eerste maakt het lijden de ziel ontvankelijk voor genade.
Vervolgens, als het lijden toeneemt,

- verenigt het de deugden, en
- doet het de ziel groeien in heiligheid.

Ten slotte, als het lijden blijft verder duren,

- vervolmaakt het de deugden,
- maakt het hen schitterend en
- vormt het er een prachtige kroon van glorie
waarmee de ziel op aarde en in de hemel wordt verheerlijkt.

Na deze woorden, verdween Hij.

6-104 - 5 mei 1905 - De Effekten van de Genade.

In mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus heel eventjes en het leek of er een andere gestalte volledig aan Hem gelijk uit zijn binnenste kwam – deze was enkel kleiner.

Ik was verbaasd dit te zien en Hij zei:

“Mijn dochter, alles wat uit iemands binnenste kan komen?
wordt een geboorte genoemd en deze geboorte wordt het kind van degene die het heeft gebaard.

Welnu, deze dochter van mij heet Genade.

Wanneer ze uit Mij komt deelt zij zich mee aan de zielen die haar willen ontvangen en zij transformeert hen in net zoveel kinderen van Mij.

En het is niet enkel dit.

Al het goede en deugdzame dat uit deze kinderen ontstaat, worden op hun beurt kinderen van genade.

Kijk eens wat een uitgebreide generatie kinderen de Genade voortbrengt voor zichzelf, als zij ontvangen wordt.

Maar hoe velen verwerpen haar.

En mijn dochter keert terug in mijn Schoon ,alleen en zonder kinderen”.

Terwijl Hij dit zei, sloot die gestalte zich in mij op en ik werd totaal gevuld met haar.

6-105 - 9 mei 1905 - Met de hulp van de Genade kan de ziel vooraf beleven wat de dood met de menselijke natuur zal doen.

Terwijl ik doorging in mijn gebruikelijke toestand, leek het alsof mijn geliefde Jezus uit mij kwam. Met een zachte, vriendelijke stem **zei Hij :**

"Mijn dochter,

waarom zou de Genade niet vooraf

- alles met de ziel doen, wat de dood met de menselijke natuur zal doen, dat wil zeggen haar vooraf laten sterven uit liefde voor God

- aan alles waarvoor zij op een dag zal moeten sterven?

Maar alleen zij die voortdurend in mijn Genade verblijven, kunnen zij deze zalige dood bereiken en behouden blijven.

Want door met God te leven,

wordt het gemakkelijker om te sterven aan alles wat vergankelijk is.

Door met God te leven en te sterven voor al het andere, komt de ziel te anticiperen op de voorrechten die haar bij de opstanding zullen verrijken.

Dat wil zeggen:
zich vergeestelijkt, vergoddelijkt en onvergankelijk voelen,
en bovendien :
deelnemen aan alle voorrechten van het goddelijke Leven.

Daarbij komt nog het onderscheid in glorie dat deze zielen in de Hemel zullen ervaren. Hun glorie zal verschillen van de glorie van anderen net zoals de Hemel verschilt van de aarde.

Na deze Woorden, verdween Hij.

6-106 - 12 mei 1905 - De manier om de Liefde van Jezus niet te verliezen.
--

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand toen de gezegende Jezus kwam. Toen ik hem zag, zei ik Hem, zonder precies te weten waarom:
"Heer, de gedachte dat ik uw liefde zou kunnen verliezen, verscheurt mijn ziel nog steeds."

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, wie heeft je dat verteld?
Mijn vaderlijke goedheid voorziet het schepsel altijd van de middelen die het nodig heeft, op voorwaarde dat zij die niet afwijst.

De manier om mijn liefde niet te verliezen, is door mijn Liefde en alles wat Mij betreft te beschouwen als iets dat van jou is.

Kan je verliezen wat je bezit? Zeker niet.
Hooguit, als je geen waardering hebt voor iets dat van jou is,
zal je er niet voor zorgen dat het op een veilige plaats wordt bewaard.

Als de ziel geen waardering heeft voor iets en het niet op een veilige plaats bewaart, is dat een teken dat ze het niet bemint.
Bijgevolg heeft dat ding geen liefdesleven meer voor haar
en kan zij het niet tot haar persoonlijke bezittingen rekenen.

Maar wie mijn Liefde tot iets persoonlijks maakt,
waardeert het, beschermt het en bewaakt het constant.
En je kan niet verliezen wat van jou is,
- noch tijdens jouw leven,
- noch na jouw dood.

6-107 - 15 mei 1905 - De weg naar Deugdzaamheid is gemakkelijk te volgen.

Terwijl ik doorging in mijn gebruikelijke toestand, kwam de gezegende Jezus even naar me toe en Hij zei: "Mijn dochter, er wordt gezegd dat de weg van de deugden moeilijk te volgen is. Dat is niet waar.

Deze weg is moeilijk te volgen voor de ziel die er niet aan begint.

Omdat zij niet rekent:

- noch op de Genade,
- noch op de troost die zij van God zou kunnen ontvangen,
- noch op zijn Hulp om verder te gaan,

lijkt deze weg haar moeilijk.

En omdat ze niet vooruitkomt, voelt ze het hele gewicht van de reis.

Voor de ziel die zich inzet, is dit echter zeer gemakkelijk.

Immers:

- de genade die haar overspoelt, sterkt haar ,
- de schoonheid van de deugd trekt haar aan en
- de goddelijke Bruidegom van de zielen draagt haar op zijn arm, gedurende de hele weg.

In plaats van de zwaarte en de moeilijkheden van de weg te voelen, zet de ziel zich in om sneller het doel te bereiken.

6-108 - 18 mei 1905 - Liefde verdient voorrang boven alles.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand toen de gezegende Jezus kwam.

Hij zei mij: "Mijn dochter, *angst vermindert de liefde in de ziel.*

Evenzo verminderen de deugden die niet hun oorsprong vinden in de

Liefde, de liefde in de ziel.

In alle dingen verdient Liefde de voorrang,
omdat Liefde alles gemakkelijk maakt.

De deugden die niet hun oorsprong vinden in de Liefde
zijn als slachtoffers op weg naar het slachthuis.
Ze gaan hun ondergang tegemoet.

6-109 - 20 mei 1905 - De manier waarop Jezus leed.

Deze morgen dacht ik aan de gezegende Jezus. Ik zag Hem,
verlaten aan het Kruis. Al zijn beenderen waren ontwricht..

Ik zei: "Ach, Heer, wat bent U gemarteld en wat heeft Uw ziel geleden!"
Op dat moment kwam Jezus als een schaduw naar me toe en Hij zei

"Mijn dochter,
*Ik was niet bezig met mijn lijden, maar met het doel van mijn lijden.
En toen ik zag dat de wil van mijn Vader door mijn lijden werd vervuld,
vond ik daarin mijn zoetste rust.*

In feite houdt het vervullen van de Wil van God dit goede in:
- terwijl je lijdt, vind je de mooiste rust.

Maar als men zich verheugt en deze vreugde niet door God gewild is,
-vindt je juist in die vreugde de wreedste kwelling.

*"Hoe dichterbij Ik het einde van mijn lijden naderde,
- terwijl ik vurig verlangde de Wil van mijn Vader te volbrengen-,
hoe meer Ik me opgelucht voelde en hoe mooier mijn rust werd."*

O, hoe verschillend is de manier waarop zielen te werk gaan!
Of ze nu lijden of werken, hun aandacht gaat niet:
- noch naar de weldaden die ze kunnen verkrijgen,
- noch naar de verwezenlijking van de Goddelijke Wil.

Ze concentreren zich volledig op wat ze doen
- zonder de voordelen te zien die ze kunnen behalen
- noch zien ze de zoete rust die de Wil van God brengt.

Ze leven verveeld en gekweld.
Ze ontvluchten zoveel mogelijk het lijden en de werken
- met als doel rust te vinden.
Maar daardoor worden ze nog meer gekweld.

6-110 - 23 mei 1905 - Om niet ongerust te zijn, moet de ziel zich goed voelen in God.
--

Deze morgen bevond ik me buiten mijn lichaam. Ik voelde dat er iemand in mijn armen lag met zijn hoofd op mijn schouder.
Ik kon niet zien wie het was en ik duwde hem met geweld weg. Ik zei:
"Zeg me tenminste wie je bent."

Hij antwoordde: "Ik ben het Alles."

Toen ik hoorde dat hij het Alles! was, zei ik: "En ik ben het niets.
Zie je, Heer, hoe gelijk ik heb als ik zeg dat dit niets verenigd moet worden met het Alles, anders zal het zijn als een handvol stof dat door de wind wordt verstrooid."

Op dat moment zag ik iemand die ongerust leek en zei:
"Hoe komt het dat we ons voor elk klein ding zo ongerust voelen?"
In een licht dat van de gezegende Jezus kwam, zei ik:

"Om niet ongerust te zijn, moet de ziel zich goed voelen in God.
Ze moet zich volledig op Hem richten als op een uniek punt en zij moet al het andere met onverschillige ogen bekijken.

Als zij anders handelt, wordt zij bij alles wat zij doet, ziet of hoort, overspoeld door een onrust als een langzame koorts die haar uitgeput en verward maakt en niet in staat om zichzelf te begrijpen."

6-111 - 25 mei 1905 - Het Beeld van Jezus in de ziel.

In mijn gebruikelijke toestand zag ik Jezus:
- tegelijkertijd buiten en binnen mij.

Als ik Hem buiten mij als een kind zag,
- zag ik Hem binnen ook als een kind;
als ik Hem buiten als de Gekruisigde zag,
- zag ik hem binnenin ook als de Gekruisigde.

Ik was hierdoor verbaasd en **Jezus zei mij**:
"Mijn dochter, wanneer mijn Beeld in de ziel wordt gevormd,
en Ik me aan de buitenkant wil tonen zodat je Mij kan zien,
dan toon Ik me daar in dezelfde vorm.
Wat is daar zo wonderbaarlijk aan?"

6-112 - 26 mei 1905 - Wanneer de ziel volledig aan Jezus toebehoort, hoort Jezus haar voortdurend in Hem fluisteren.

Ik was buiten mijn lichaam met het Kindje Jezus in mijn armen.

Ik zei Hem:

"Mijn kleine lieveling, ik ben volledig en voor altijd van u. Sta alsjeblieft niet toe dat er ook maar iets in mij opkomt dat niet van u is."

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, wanneer de ziel volledig van Mij is,
hoor Ik haar wezen voortdurend in Mij fluisteren.

Ik voel voortdurend haar gefluister
- in mijn Stem, in mijn Hart, in mijn Geest,
- in mijn Handen, in mijn Stappen en
- tot in mijn Bloed.
O, hoe zoet klinkt dit gefluister!

Terwijl Ik het hoor, **blijf Ik herhalen**:

"Alles, alles, alles van deze ziel is van Mij
Ik bemin haar, Ik bemin haar zozeer!"

Ik verzegel in deze ziel het gefluister van mijn Liefde, zodat wanneer Ik haar gefluister hoor, zij het Mijne in haar hele wezen hoort.

Als de ziel dus mijn Gefluister in haar hele wezen hoort stromen, is dat een teken dat zij volledig van Mij is."

6-113 - 29 mei 1905 - Wie zich overgeeft aan de gehoorzaamheid, ontvangt alle goddelijke kleuren.

Toen de gezegende Jezus deze morgen kwam, wierp Hij zich in mijn armen alsof Hij wilde rusten en **Hij zei mij:**

"De ziel moet zich overgeven in de armen van de gehoorzaamheid zoals een kind zich veilig in de armen van zijn moeder overgeeft.

Wie zich overgeeft in de armen van de gehoorzaamheid ontvangt alle goddelijke kleuren, want met iemand die slaapt kan je doen wat je wil. Je kan zeggen van iemand die zich werkelijk overgeeft in de armen van de gehoorzaamheid, dat hij slaapt. En God kan dan met hem doen wat Hij wil."

6-114 - 30 mei 1905 - Het Leven de de Liefde van Jezus.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zei ik aan de Heer: "Heer, wat wilt U van mij? Maak mij uw heilige Wil bekend."

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, ik wil je volledig in Mij, zodat Ik alles in jou kan vinden.

Door volledig in Mij te zijn,

- zal je ervoor zorgen dat Ik in jou alle mensen vind,
- zal Ik in jou het eerherstel, de voldoening, de dankzegging, de lofprijzing vinden, evenals alles wat de mensen Mij verschuldigd zijn.

Naast het Goddelijke Leven en het menselijke leven gaf de Liefde Mij een derde Leven,

dat in Mij het leven van alle mensen deed ontkiemen.

De Liefde

- deed Mij voortdurend sterven,
- sloeg Mij en versterkte Mij,
- vernederde en verhief Mij,
- gaf Mij bitterheid en vervulde Mij met zoetheid,
- kwelde Mij en maakte Mij gelukkig.

Wat houdt deze onvermoeibare en tot alles bereide Liefde niet in!

Alles, alles is in Haar te vinden.

Haar Leven is eeuwig en altijd nieuw.

O, hoe zou Ik graag deze Liefde in jou vinden
om je altijd in Mij te hebben en alles in jou te vinden!"

6-115 - 2 juni 1905 - Geduld voedt doorzettingsvermogen.

Toen Hij deze morgen kwam, **zei de gezegende Jezus mij:**

"Mijn dochter,

geduld voedt doorzettingsvermogen

omdat het de hartstochten in toom houdt en de deugden versterkt.

Door geduld ondervindt de deugd geen vermoeidheid die voortkomt uit de wispelturigheid die zo wijdverbreid is onder de mensen.

De geduldige ziel verliest de moed niet als ze gekleineerd of vernederd wordt, omdat haar geduld haar doorzettingsvermogen voedt.

Als de ziel getroost of begunstigd wordt, raakt ze ook niet opgewonden, omdat haar doorzettingsvermogen haar gematigd houdt.

6-116 - 5 juni 1905 - De gedachte aan de Passie van Jezus is als een doopvont.

Toen Hij deze morgen kwam, **zei de gezegende Jezus mij:**

"Mijn dochter,

de gedachte aan mijn Passie is als een doopvont.
Wanneer een kruis gepaard gaat met de gedachte aan mijn Passie,
wordt de bitterheid en het gewicht ervan gehalveerd."

Toen verdween Hij als een bliksemflits en
Ik ging verder met aanbidden en innerlijk herstellen.

Hij kwam daarna terug en **Hij voegde eraan toe**:
"Wat een troost is het voor mij om in jou terug te vinden
wat mijn Mensheid zoveel eeuwen geleden deed.

In feite zijn de dingen die Ik heb voorzien om door de zielen te worden
gedaan eerst door Mij in mijn Mensheid gerealiseerd.
En als de ziel overeenstemt met mijn Wil, doet zij in zichzelf opnieuw
wat Ik heb gedaan.

Maar als zij niet overeenstemt met Mij, blijven deze dingen alleen in Mij
gedaan en voel Ik een onuitsprekelijke bitterheid.

6-117 - 23 juni 1905 - Wie zich verenigt met de Mensheid van Jezus, bevindt zich aan de poort van zijn Godheid.
--

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, dacht ik na over de
manier waarop Jezus Christus stierf.

Ik zei tegen mezelf dat Hij de dood niet kon vrezen omdat zijn Mensheid,
verenigd was met zijn Godheid .En daarin getransformeerd, was Hij
volkomen veilig als een persoon in zijn eigen paleis.

Ik zei tegen mezelf: "Wat een verschil met de ziel!"

Terwijl ik deze dwaze gedachte en andere soortgelijke gedachten had,
kwam de gezegende Jezus naar mij toe en **Hij zei**:

"Mijn dochter, wie zich verenigt met mijn Mensheid, bevindt zich aan de
poort van mijn Godheid.

Want mijn Mensheid is de spiegel waardoor de ziel mijn Godheid ziet.

Als iemand in de weerspiegeling van deze spiegel staat, is het natuurlijk dat zijn hele wezen in Liefde wordt veranderd.

Mijn dochter, alles wat van de mens afkomstig is,

- het knippen van zijn ogen,
 - de beweging van zijn lippen,
 - zijn gedachten, en al het andere,
- zou liefde moeten zijn.

Aangezien mijn Wezen volledig Liefde is,

neem Ik alles wat liefde is, in Mij op

En de ziel woont veilig in Mij, alsof het haar eigen paleis is.

Welke angst zou een ziel dan kunnen hebben om bij haar dood bij Mij te komen, als zij zich al in Mij bevindt!

6-118 - 3 juli 1905 - Verklaringen van Jezus over de toestand van Luisa.

Ik verkeerde in mijn gebruikelijke toestand en ik bevond me buiten mijn lichaam. Ik zag de Koningin-Moeder met het Kind Jezus in haar armen. Ze gaf Hem haar zeer zoete melk.

Toen ik zag dat het Kind de melk uit de borst van onze Moeder dronk, nam ik Hem zachtjes weg en begon ik te drinken.

Beiden glimlachten en lieten me mijn gang gaan.

Daarna **zei de Koningin-Moeder tot mij:**

"Neem je klein Schatje en verheug je."

Dus nam ik het Kind in mijn armen.

Ondertussen hoorden we buiten het geluid van wapens.

En **Jezus zei t mij:** "Deze regering zal vallen."

Ik vroeg Hem: "Wanneer?"

Terwijl hij het topje van zijn vinger aanraakte, **antwoordde Hij:**

"Nog een vingertopje."

Ik zei Hem: "Wie kan weten hoe lang dat vingertopje voor u is?"

Hij voegde er niets aan toe.

Wat mij betreft, ik was niet geïnteresseerd om verder op deze vraag in te gaan. **Ik dacht eerder:** "Wat zou ik graag de wil van God willen kennen met betrekking tot mijzelf!"

Jezus zei mij: "Heb je een stukje papier?"

Ik zal daarop schrijven wat mijn Wil voor jou is."

Omdat ik geen stukje papier had, ging ik er een halen.

En **Jezus schreef erop:**

"Ik verklaar voor Hemel en aarde dat het mijn Wil is dat zij offerziel is.

Ik verklaar dat zij Mij haar lichaam en ziel heeft geschonken en

- dat Ik, als haar absolute eigenaar,
haar laat deelnemen aan het Lijden van mijn Passie
wanneer het Mij behaagt.

In ruil daarvoor geef Ik haar toegang tot mijn Godheid.

En door deze toegang

- bidt zij voortdurend voor de zondaars en
- put zij voortdurend uit een Bron van Leven voor hen.

Hij schreef nog zovele andere dingen die ik me niet meer zo goed kan herinneren. Daarom stop ik hier.

Ik voelde me helemaal in de war door wat Jezus net tegen me had gezegd, **en ik zei Hem:**

"Heer, vergeef me als ik brutaal ben. Wat U hebt geschreven, wilde ik niet weten. Het is voldoende dat alleen U het weet.

Wat mij betreft, ik zou graag willen weten of het uw Wil is dat ik in deze toestand blijf."

Innerlijk vroeg ik me af of het Zijn wil is dat mijn biechtvader komt om mij tot gehoorzaamheid op te roepen en of de tijd die ik met hem

doorbreng niet louter een fantasie van mij is.

Maar ik wilde Hem dat niet zeggen uit angst om teveel te weten en dat, als het Zijn wil was voor het ene, het dat ook zou zijn voor het andere.

Het Kindje Jezus ging verder met schrijven:

"Ik verklaar dat het mijn Wil is

- dat je in deze toestand blijft,
- dat je biechtvader je tot gehoorzaamheid roept en
- dat je tijd met hem doorbrengt.

Het is ook mijn Wil

dat je vreest dat je toestand niet in overeenstemming is met mijn wil.

Deze vrees zuivert je van de kleinste gebreken.

De Koningin-Moeder en Jezus zegenden mij .

En ik kuste de Hand van Jezus.

Daarna keerde ik terug in mijn lichaam.

6-119 - 5 juli 1905 - De Mensheid van Jezus is muziek voor de Godheid.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ging door met mijn gebruikelijke innerlijke handelingen. Toen kwam de gezegende Jezus en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, mijn Mensheid is muziek voor de Godheid.

Want al mijn werken waren noten die de meest volmaakte en harmonieuze muziek vormden voor het Goddelijke Oor.

En de ziel die zich conformeert aan mijn innerlijke en uiterlijke handelingen, blijft deze muziek van mijn Mensheid voortbrengen voor mijn Godheid."

6-120 - 18 juli 1905 - De ziel mag haar innerlijk niet openstellen voor anderen, alleen voor haar biechtvader.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand toen de gezegende Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wanneer een biechtvader aan de ziel laat zien hoe hij in haar werkt, verliest hij de zin om door te gaan,
en de ziel, wetende wat de biechtvader in haar nastreeft,
wordt onachtzaam en zenuwachtig.

Anderzijds, als de ziel haar innerlijk aan anderen toont,
zal haar enthousiasme afnemen en zal zij verzwakt geraken.

Als dit niet gebeurt wanneer de ziel zich openstelt voor haar biechtvader,
is dat omdat de Kracht van het Sacrament de stoom in stand houdt,
- de kracht vergroot en
- zijn stempel erop drukt."

6-121 - 20 juli 1905 - Wanneer de ziel niet trouw is aan de Wil van God, vergeet God zijn plannen met haar.

Deze morgen bad ik voor een zieke priester die mijn geestelijk leidsman was geweest, *en ik stelde mezelf de vraag:*

"Als hij mijn geestelijk leidsman was gebleven, zou hij dan invalide zijn of niet?" De gezegende Jezus verscheen en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wie geniet van de goederen die zich in een huis bevinden? Degenen die er wonen, nietwaar?
Ook al hebben anderen er ooit gewoond,
alleen degenen die er nu wonen genieten ervan.

Zolang een dienaar bijvoorbeeld bij zijn meester blijft, betaalt deze hem en staat hij hem toe te genieten van de goederen die zich in het huis bevinden.

Maar als die dienaar vertrekt, roept de eigenaar een andere dienaar, betaalt hem en hem laat genieten van zijn bezittingen.

Zo doe Ik dat.

Als iets door Mij gewenst is, maar door een persoon terzijde wordt geschoven, geef Ik het aan een ander en geef Ik hem alles wat voor de eerste bestemd was.

Als hij dus jouw leiding verder op zich had genomen in jouw toestand van slachtoffer, zou hij hebben genoten van de voordelen die verbonden zijn aan de toestand van degene die je nu begeleidt.

Daardoor zou hij niet invalide zijn geweest.

Als je huidige gids,

- ondanks zijn gezondheid niet alles krijgt wat hij wil,
 - *dan is dat omdat hij niet volledig doet wat Ik wil*
- en, hoewel hij bepaalde goederen geniet,
- krijgt hij sommige van mijn charisma's niet.

6-122 - 22 juli 1905 - God kijkt niet naar het werk, maar naar de intensiteit van de Liefde in het werk.

Ik was geïrriteerd omdat ik bepaalde verstervingen niet kon doen. Het leek me alsof de Heer me niet toestond ze te doen omdat Hij een hekel aan mij had. De gezegende Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,

wie Mij echt liefheeft, raakt nooit geïrriteerd door wat dan ook en probeert alles om te zetten in liefde.

Waarom wilde je jezelf kwellen? Zeker uit liefde voor Mij.

Welnu, **Ik zeg je:**

"Jezelf kwellen uit liefde voor Mij of verlicht worden uit liefde voor Mij, beide hebben dezelfde waarde in mijn Ogen."

De waarde van een handeling, hoe onbeduidend ook, neemt toe

naarmate de liefde die ermee gepaard gaat groter is.
Want Ik kijk niet naar de handeling, maar naar de intensiteit van de liefde die ermee gepaard gaat.

Daarom wil Ik geen irritatie in jou, maar altijd vrede.
In de verwarring is het de eigenliefde die zich wil manifesteren om te heersen, of het is de vijand die kwaad wil doen."

6-123 - 9 augustus 1905 - De effecten van vrede en de effecten van onrust.

Terwijl ik doorging in mijn gebruikelijke toestand, voelde ik me een beetje verward. De gezegende Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de ziel die in vrede is en waarvan het hele wezen naar Mij reikt straalt licht uit dat mijn gewaad versiert.
Daarentegen laat de verontruste ziel duisternis ontsnappen die een duivelse versiering vormt.

Deze onrust van de ziel

- belemmert de uitstorting van genade en
- maakt de ziel ongeschikt om goed te functioneren."

Hij voegde eraan toe:

"Als de ziel zich *over alles verontrust*,

- is dat een teken dat ze vol van zichzelf is.

Als ze zich *om het ene wel* en om het andere niet *verontrust*,

- is dat een teken dat ze iets van God heeft,
maar dat ze nog veel leegtes moet opvullen.

Als *niets haar verontrust*,

- is dat een teken dat ze volledig vervuld is van God.

O, *wat is onrust schadelijk voor de ziel!*

Het kan zelfs zo ver gaan dat de ziel

- God afwijst en
- zich volledig met zichzelf vult.

6-124 - 17 augustus 1905 - Alle glorie van een ziel hangt samen met het feit dat alles wat in haar is, niet van haarzelf komt, maar van God.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verderging, zag ik de Koningin-Moeder tegen Onze-Lieve-Heer zeggen:
"Kom, kom naar je tuin om je te vermaken."

Toen ze dat zei, leek ze naar mij te verwijzen.
Toen ik dat hoorde, voelde ik me vol schaamte.
En ik zei inwendig tegen mezelf:

"Ik heb niets goeds in mij, hoe zou Hij zich aan mij kunnen verheugen?"

Terwijl ik zo dacht, zei de gezegende Jezus mij:

"Mijn dochter, waarom bloos je?"

Alle glorie van een ziel houdt verband met het feit dat alles wat in haar is, niet van haarzelf komt, maar van God. En in ruil daarvoor zeg Ik aan die ziel dat alles wat van Mij is, van haar is."

Terwijl Hij dit zei, leek het

- alsof mijn kleine tuin, aangelegd door Jezus zelf, zich verenigde met zijn zeer grote tuin die zich in zijn Hart bevindt,
- dat de twee één werden, en
- dat we daar samen van genoten.

Daarna keerde ik terug in mijn lichaam.

6-125 - 20 augustus 1905 - De Genade omringt de ziel met Beelden, evenveel beelden als er volmaaktheden en deugden in God zijn.

Deze morgen kwam de gezegende Jezus en Hij zei mij:

"Mijn dochter,
als de ziel in al haar handelingen volledig en uitsluitend handelt om God

te behagen, stroomt de genade van alle kanten naar binnen. Het is als met een huis waarvan de balkons, deuren en ramen openstaan: het zonlicht komt van alle kanten binnen en je geniet van de volheid van het licht.

Dit licht wordt steeds sterker totdat de ziel volledig licht wordt. Maar als de ziel niet zo handelt, komt het licht alleen door kieren naar binnen en is alles duisternis.

"Mijn dochter, aan degene die Mij alles geeft, geef Ik alles.

Omdat de ziel niet in staat is om mijn hele Wezen tegelijk te ontvangen, omringt mijn Genade de ziel met evenveel Beelden als Ik Deugden Volmaaktheden bezit.

Door *het Beeld van de Schoonheid*
geef Ik de ziel het Licht van de Schoonheid.
Door *het beeld van Wijsheid* geef Ik haar het Licht van Wijsheid.
Door *het beeld van Goedheid* geef Ik haar het Licht van Goedheid.
Door *de beelden van Heiligheid, Rechtvaardigheid, Kracht en Zuiverheid*, geef Ik haar het Licht van Heiligheid, Rechtvaardigheid, Kracht en Zuiverheid. En zo verder.

Zo wordt de ziel omringd, niet door één Zon,
maar door zovele Zonnen als Ik Volmaaktheden bezit.

Deze beelden omringen elke ziel, maar zij zijn enkel werkzaam voor de zielen die instemmen met mijn Wil.

Voor zielen die niet instemmen, zijn deze beelden als het ware in slaap, zodat deze zielen er weinig of geen voordeel uit halen.

6-126 - 22 augustus 1905 - Wie deelneemt aan het werk van de Verlossing, neemt ook deel aan de Verdiensten van de Verlossing.
--

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en zodra Hij kwam, bracht Jezus mij uit mijn lichaam en liet mij deelnemen aan zijn Lijden.

Daarna **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, wanneer twee mensen de last van een taak delen,
delen ze ook het loon voor dat werk.
Met dat loon kunnen ze allebei goed doen aan wie ze maar willen.

Door de zwaarte van mijn Lijden met Mij te delen, dat wil zeggen
- door deel te nemen aan het Werk van de Verlossing,
kom je ook delen in de beloning voor het Werk van de Verlossing.

Omdat de beloning voor ons Lijden tussen jou en Mij wordt gedeeld,
kan Ik goed doen aan wie Ik wil en kun ook jij goed doen aan wie je wilt.

Dat is de beloning voor wie mijn Lijden deelt,
een beloning die wordt toegekend
- aan zielen die in de staat van slachtofferziel leven en
- aan de zielen die hen nabij zijn.

Want door dicht bij slachtofferzielen te staan,
nemen zij gemakkelijker deel aan de Goede Dingen die zij bezitten.
Verheug je dus, mijn dochter, wanneer Ik je meer laat delen in mijn
Lijden, want hoe jouw beloning zal veel groter zijn.

**6-127 - 23 augustus 1905 - Als de ziel alles voor God doet,
verbrandt zij in de vlammen van de goddelijke Liefde zonder de
vlammen van het Vagevuur te raken.
Aan zichzelf denken is nooit een deugd, maar altijd een ondeugd.**

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond,
zei mijn gezegende Jezus mij:

"Mijn dochter, als de ziel alles voor Mij doet, dan volgt zij het voorbeeld
van die kleine vlinders die onophoudelijk rond een vlam cirkelen en
uiteindelijk in haar verbranden.

Zo, wanneer de ziel mij de geur van haar daden of verlangens aanbiedt,

draait ze rond mijn Ogen, mijn Gelaat, mijn Handen of mijn Hart,
- afhankelijk van de offers die zij Mij brengt.
Ze verbrandt in de vlammen van mijn Liefde
- zonder de vlammen van het Vagevuur te raken.

Nadat Jezus dit had gezegd, verdween Hij.
Maar Hij kwam meteen terug om eraan toe te voegen:
"Aan jezelf denken is als uit God treden en in jezelf terugkeren.
Aan jezelf denken is nooit een deugd, maar altijd een ondeugd,
zelfs als het de schijn van het goede heeft."

6-128 - 25 augustus 1905 - Ware deugden moeten hun wortels hebben in het Hart van Jezus en zich ontwikkelen in het hart van de mens.

Toen Jezus deze morgen kwam, **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, de mens moet in mijn Hart wonen.
Zijn deugden moeten
- geworteld zijn in mijn Hart en
- zich in haar eigen hart ontwikkelen.
Anders zou zij slechts natuurlijke en onstabiele deugden hebben.

Terwijl de deugden
- die hun wortels hebben in mijn Hart en
- die zich ontwikkelen in het hart van de mens,
stabiel zijn, zich aanpassen aan alle tijden en omstandigheden
Ze zijn voor iedereen geldig.

**Het komt voor dat mensen
een grenzeloze naastenliefde voelen voor iemand,*
- voor wie ze helemaal in vuur en vlam zijn en echte offers brengen,
- en voor wie ze zelfs hun leven zouden willen geven.

Er komt een andere persoon langs,
- iemand die misschien nog meer hulp nodig heeft dan de eerste,

en het beeld verandert volledig:

- hij gedraagt zich koel tegenover hem of haar,
- hij wil zelfs niet de moeite nemen om naar hem te luisteren of met hem te praten.

Geïrriteerd wordt hij weggestuurd.

Is dat de naastenliefde die in mijn Hart geworteld is? Zeker niet!

Het is eerder een vicieuze, geheel menselijke naastenliefde,

- die op een bepaald moment lijkt te bloeien en
- op een ander moment verdort en verdwijnt.

**Andere mensen zijn gehoorzaam aan een persoon:*

- onderdanig en nederig,
- ze zijn als vossen tegenover die persoon, zodat die persoon met hen kan doen wat hij wil.

Tegenover een andere persoon zijn ze ongehoorzaam, weerbarstig en hoogmoedig.

Is dat de gehoorzaamheid die uit mijn Hart komt, die aan alles gehoorzaamde, zelfs aan zijn beulen? Zeker niet!

**Andere mensen zijn geduldig in bepaalde omstandigheden,*

- misschien zelfs te midden van ernstig lijden.

Ze lijken lammetjes te zijn die hun mond niet openen om te klagen.

Bij andere gelegenheden, te midden van een ander, misschien minder ernstig lijden, worden ze woedend, raken ze geïrriteerd en uiten ze scheldwoorden.

Is dat het geduld dat zijn wortels in mijn Hart heeft? Zeker niet!

**Anderen zijn soms vol ijver.*

Ze bidden veel, totdat ze hun plicht verwaarlozen.

Op een ander moment, na een onaangename ontmoeting, worden ze koel en geven ze het bidden op, zodanig dat ze de verplichte gebeden verwaarlozen.

Is dat de geest van gebed waardoor ik

- bloed heb gezweet ,

- de doodsstrijd heb ondergaan?
Zeker niet!

**Hetzelfde zou je kunnen zeggen over alle andere deugden.*

Alleen de deugden die in mijn Hart geworteld zijn en in de ziel zijn geënt,
zijn stabiel en stralend.
De andere, hoewel ze als deugden lijken, zijn ondeugden.
Ze lijken stralend, maar ze zijn duister.

Na deze woorden, verdween Jezus.

Maar omdat ik naar Hem bleef verlangen, kwam Hij terug.

En **Hij voegde eraan toe**:

"De ziel die voortdurend naar Mij verlangt, wordt voortdurend door Mij
doordrongen. En ik, die Mij doordrongen voel in deze ziel, doordring
haar met mijzelf, zodat, waar Ik mij ook wend,
Ik haar vind met haar verlangens en Ik raak haar dan voortdurend."

6-129 - 28 augustus 1905 - Het Hart van Jezus hecht zich aan de menselijke harten. Als deze reageren, nemen zij alles van zijn Hart over, inclusief zijn Leven.

Toen Hij deze morgen kwam, liet mijn aanbiddelijke Jezus mij zijn zeer
beminnelijke Hart zien.

Uit zijn Hart kwamen stralende draden: gouden, zilveren en rode.
Deze draden leken een net te vormen dat, draad voor draad, alle
menselijke harten met deze draden verbond.

Dit schouwspel fascineerde mij en **Jezus zei mij**:

"Mijn dochter,
door deze draden hecht mijn Hart zich aan
- de genegenheden, de verlangens,
- de hartslagen, de liefde,
- en zelfs het leven van de menselijke harten.
Deze harten zijn in alles gelijk aan mijn menselijk Hart,
- behalve dat het Mijne verschilt in heiligheid.

Als mijn Verlangens in de Hemel bewegen,
- wekt de draad van mijn Verlangens hun verlangens op.
Als mijn Genegenheid beweegt,
- wekt de draad van mijn Genegenheid hun genegenheid op.
Als Ik bemin, wekt de draad van mijn Liefde hun liefde op.
De draad van mijn Leven geeft hun leven.

O, wat een harmonie
- tussen de Hemel en de aarde,
- tussen mijn Hart en de menselijke harten!

Maar alleen zij die hiermee in overeenstemming met mijn Wil zijn,
kunnen dit waarnemen.

Zij die Mij met hun eigen wil verwerpen, merken niets en maken de
activiteiten van mijn menselijk Hart voor hen onwerkzaam.

6-130 - 4 september 1905 - God heeft altijd zielen gehad die, voor zover dat voor een mens mogelijk is, beantwoordden aan de doeleinden van de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, liet mijn lieve Jezus mij zijn allerheiligste Mensheid zien
- met al zijn Wonden en zijn Lijden.
Uit zijn Wonden, en zelfs uit de druppels van zijn Bloed,
kwamen takken tevoorschijn, beladen met vruchten en bloemen.

Het leek alsof Hij mij zijn Lijden liet voelen, samen met al die takken vol vruchten en bloemen. Ik was verbaasd over de Goedheid van Onze-Lieve-Heer die mij liet delen in al deze goede Dingen.

De gezegende Jezus zei mij:

"Mijn geliefde dochter, wees niet verbaasd over wat je ziet.
Want je bent niet de enige. Van oudsher heb Ik zielen gehad die,
- voor zover dat mogelijk is voor een mens,
op de een of andere manier voldeden aan de doeleinden van de

Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking.

Deze mensen konden alle Goede Dingen ontvangen die waren voorzien voor degenen die Ik heb geschapen, verlost en geheiligd.

Als Ik in elk tijdperk niet ten minste één persoon had gehad die hieraan voldeed, zou al mijn Werk ten minste voor enige tijd zijn gedwarsboomd.

Het behoort tot de orde van mijn Voorzienigheid, mijn Gerechtigheid en mijn Liefde dat er in elk tijdperk ten minste één mensl is geweest

- met wie Ik al mijn Goede Dingen heb kunnen delen en
- die Mij alles gaf wat hij Mij als mens verschuldigd was.

Wat had het anders voor zin gehad om de wereld in stand te houden!

In een oogwenk zou Ik haar hebben vernietigd.

Juist daarom kies Ik slachtofferzielen uit.

De Goddelijke Gerechtigheid vond in Mij alles wat Zij in elke mens had moeten vinden en Zij deelde met Mij, alles samen, alle Goede Dingen die zij met alle mensen had willen delen.

Op deze wijze bevat mijn Mensheid alles in zichzelf. En Ik vind dit alles in mijn Offerzielen en Ik deel al mijn Goede Dingen met hen.

Ten tijde van mijn Passie had Ik mijn zeer geliefde Moeder,

die al mijn Lijden en al mijn Goede Dingen met Mij deelde.

Als mens was zij erop bedacht om in zichzelf alles te verzamelen wat de mensen Mij moesten aanbieden.

Ik vond in haar

- alle voldoening, dankbaarheid, lofprijzing, het eerherstel en
- de eenheid in mijn Wil.

Daarna kwamen Magdalena en Johannes.

En zo ging het verder in alle tijdperken van de Kerk.

Om ervoor te zorgen

- dat deze zielen Mij meer aangenaam zijn en
- dat Ik me aangetrokken voel om hen alles te geven,

bereid Ik hen voor:

Ik veredeling

- hun ziel, hun lichaam,
 - hun gelaatstrekken en zelfs hun stem,
- zodat één enkel woord dat uit hen voortkomt
- zoveel kracht heeft,
 - zo gracieus, zacht en indringend is,
- dat het mijn ganse Wezen met medelijden en tederheid treft.

Ik zeg: "Ah! Dat is de stem van mijn geliefde!
Ik kan niet anders dan naar haar luisteren."

Het tegenovergestelde doen, zou hetzelfde zijn
als Mezelf willen onthouden van wat Ik wil.
Als Ik niet naar haar zou willen luisteren,
zou Ik haar het vermogen om te spreken moeten ontnemen.
Haar met lege handen wegsturen, nee, nooit!

Tussen deze ziel en Mij stroomt zo'n band van verbondenheid
dat ze niet alles kan begrijpen in dit leven,
hoewel ze in het volgende Leven alles duidelijk zal begrijpen.

6-131 - 6 september 1905 - Gebrek aan aandacht is slecht.
--

Deze morgen, na veel moeite te hebben gedaan,
zag ik **Onze-Lieve-Heer gekruisigd**.

Ik kuste de Wonden van zijn Handen, terwijl

- ik Hem eerherstel bracht en
- ik Hem smeekte om alle menselijke werken te heiligen, te vervolmaken en te zuiveren door alles wat Hij in zijn allerheiligste Handen heeft geleden.

De gezegende Jezus zei mij:

"Mijn dochter, één ding
- dat de Wonden in mijn Handen heeft verergerd en

- dat Mij bijzondere bitterheid heeft gegeven,
is het onoplettend verrichten van goede werken.
Want onoplettendheid vermindert de kracht van goede werken.

En wat geen leven heeft, is altijd dicht bij de dood.
Daarom maken zulke werken Mij misselijk.
Bovendien is voor het menselijk oog een goede daad
- die zonder aandacht wordt verricht
schandaliger dan de zonde zelf.

Het is algemeen bekend dat zonde duisternis is
en dat duisternis geen leven geeft.

Een goed werk moet normaal gesproken licht geven.
Maar als het duisternis voortbrengt,
- is het een belediging voor het menselijk oog en
- is het een belemmering op de weg naar het goede.

6-132 - 8 september 1905 - Ware naastenliefde vereist dat wij onze naaste goed doen omdat hij het beeld van God is.
--

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand.
Van zodra de gezegende Jezus kwam, zei Hij mij:

"Mijn dochter, naastenliefde is echt, als je,
wanneer je je naaste goed doet, je dit doet omdat hij mijn evenbeeld is.

Alle naastenliefde die niet op deze wijze wordt beoefend,
kan geen naastenliefde worden genoemd.
Als de ziel de verdienste van naastenliefde wil,
mag zij nooit nalaten mijn evenbeeld in haar te zien.

Mijn eigen naastenliefde komt nooit buiten deze sfeer.
Ik bemin de mens enkel omdat hij mijn evenbeeld is.
Als mijn evenbeeld in de mens door de zonde is vervormd,
heb Ik geen zin meer om hem te beminnen. Ik verafschuw hem zelfs.

Ik besteed veel aandacht aan het behoud van planten en dieren omdat zij mijn evenbeelden dienen.
Elke mens moet er altijd naar streven om zijn Schepper na te bootsen.

6-133 - 17 september 1905 - Hoe deelnemen aan het Lijden van de Koningin-Moeder.

Ik leed erg onder het gemis van mijn lieve Jezus.
Deze morgen, op ***de dag van de Smarten van de allerheiligste Maagd Maria***, kwam de gezegende Jezus, nadat ik lang had gevochten, naar mij toe.

Hij zei: "Mijn dochter, wat wil je dat je zo naar Mij verlangt?"
Ik antwoordde: "Heer, wat U in U hebt, dat wil ik voor mijzelf."

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, wat Ik heb, zijn doornen, nagelss en kruisen."
Ik antwoordde: "Welnu, dat is wat ik voor mijzelf wil."

Jezus gaf me zijn doornenkroon en liet me delen in het Lijden van het Kruis.

Vervolgens **zei Hij mij:** "***Iedereen kan genieten van de Verdiensten en Weldaden die voortkomen uit het Lijden van mijn Moeder.***"

1. Wie zich onvoorwaardelijk in de Handen van de Voorzienigheid geeft en zich aanbiedt om te lijden, ongeacht
- het lijden, de ellende, de ziekte of de laster,
- kortom alles wat de Heer hem zal sturen,
komt te delen in de eerste smart van de profetie van Simeon.

2. Wie met berusting en in nauwe verbondenheid met Mij lijdt en Mij niet beledigt, is alsof hij mij redt uit de handen van Herodes,
- en mij veilig en wel bewaart in het Egypte van zijn hart.
Zo neemt hij deel aan de tweede pijn.

3. Wie zich dor en verstoken van mijn aanwezigheid voelt en toch trouw blijft aan zijn gebruikelijke praktijken, en zelfs van de gelegenheid gebruik maakt om Mij te beminnen en te zoeken, neemt deel aan de verdiensten en weldaden die mijn Moeder verwierf toen zij Mij verloor.

Hij neemt deel aan de derde smart.

4. Hij die onder alle omstandigheden bedroefd is om te zien dat ik ernstig beledigd en veracht word, en die tracht dit te herstellen, met Mij mee te leven en te bidden voor degenen die Mij beledigen, wordt als mijn eigen Moeder toen Ik haar ontmoette.

Zij zou Mij van mijn vijanden hebben bevrijd als ze dat had gekund.

Hij neemt deel aan de vierde smart.

5. Hij die zijn zintuigen kruisigt uit liefde voor mijn kruisiging en die de deugden van mijn kruisiging tracht na te volgen

neemt deel aan de vijfde smart.

6. Hij die, in naam van de hele mensheid, voortdurend mijn Wonden aanbidt en kust in een houding van verzoening, dankzegging en andere, is alsof hij Mij in zijn armen houdt zoals mijn Moeder deed toen Ik van het Kruis afgenomen werd. Hij neemt deel aan de zesde smart.

7. Wie in staat van genade blijft en in zijn hart niemand anders dan Mij toelaat is alsof hij Mij begraaft in het centrum van zijn hart.

Hij neemt deel aan de zevende smart.

6-134 - 10 oktober 1905 - Het teken dat de ziel volmaakt verenigd is met Jezus is dat zij verenigd is met haar naaste.
--

Deze morgen was ik erg bedroefd omdat de gezegende Jezus mij leed bezorgde door zijn afwezigheid. Hij verscheen even en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, het doet Mij verdriet je zo bedroefd en verzonken in bittere smart te zien vanwege mijn afwezigheid.

Jouw verdriet doet Mij veel pijn, vooral omdat het om Mij gaat.
Het is alsof het mijn eigen verdriet is.

Mijn Pijn is zo groot dat als alle lijden van anderen bij elkaar zou worden gebracht, zij Mij niet zoveel pijn zouden doen als de pijn van jou alleen.

Dit komt doordat jouw verdriet er enkel is omwille van Mij.
Toon Mij dus een blij gezicht en laat Mij zien dat je tevreden bent."

Daarna omhelsde Hij me stevig en **Hij voegde eraan toe:**
"Het teken dat de ziel volmaakt met Mij verenigd is, is dat zij verenigd is met haar naaste. Net zoals er geen dissonante tonen mogen bestaan tussen degenen die zichtbaar zijn op aarde, zo mogen er ook geen dissonante tonen bestaan tussen de ziel en de onzichtbare God."

6-135 - 12 oktober 1905 - Zelfkennis maakt de ziel leeg van zichzelf en vult haar met God.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus naar mij toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter,
zelfkennis maakt de ziel leeg van zichzelf en vult haar met God.

In de ziel zijn er veel compartimenten.

En alles wat in deze wereld te zien is, heeft zijn plaats in deze compartimenten, sommige dingen meer en andere minder, afhankelijk van de waarnemingen van de ziel.

De ziel die zichzelf kent en vervuld is van God,
- wetende dat zij niets is, of liever gezegd dat zij een breekbare, rotte en stinkende vaas is,
waakt ervoor om andere verrotting binnen te laten die afkomstig is van de dingen die we in de wereld zien.

Het zou wel heel dom zijn als iemand die aan een geïnfecteerde wonde lijdt, rotte dingen verzamelt om die erop te leggen.

Zichzelf kennen leidt tot kennis van de dingen van de wereld
- met hun ijdelheid, hun vergankelijkheid, hun bedrog,
en de wispelturigheid van de mens.

Dit zorgt ervoor dat de ziel ervoor waakt deze smetten niet in zich binnen te laten komen. En bijgevolg worden al haar compartimenten gevuld met de deugden van God.

6-136 - 16 oktober 1905 - Hoe dichtert de ziel de Liefde van God nadert, hoe meer zij haar persoonlijke deugden verliest.

Ik had een boek gelezen over deugden.
Ik was bezorgd omdat ik geen enkele deugd in mezelf zag, behalve
- dat ik Jezus wil beminnen,
- dat ik wil dat Hij bij mij is,
- dat ik Hem bemin en
- dat ik door Hem bemind wil worden.
Het leek me dat er, afgezien daarvan,
niets van God in mij aanwezig was.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en **mijn geliefde Jezus zei mij:**

"Mijn dochter,
hoe dichtert de ziel haar doel bereikt door zich te naderen tot de Bron van alle Goede Dingen, die de ware en volmaakte Liefde van God is,
- waarin alles zal worden overspoeld en
- waar alleen de Liefde zal blijven bestaan,
als de drijvende kracht achter alles,
hoe meer de ziel alle deugden opgeeft die zij tijdens haar reis heeft beoefend. Zij sluit alles in de Liefde in en zij rust uit van alles om enkel nog te beminnen.

Verliezen de gelukzaligen in de Hemel niet alles ten gunste van de Liefde?

Hoe verder de ziel vordert, hoe minder zij zichzelf bezig houdt met verschillende deugden.

Want de Liefde omarmt hen allemaal en converteert hen in zichzelf.
Zij houdt hen in zichzelf in rust zoals zovele edele prinsessen.
Dan neemt de ziel de deugden niet meer waar.
Deze bevinden zich in de liefde, mooier, zuiverder, volmaakter, rijker.

Als de ziel hen zou waarnemen, zou dat een teken zijn dat zij
gescheiden zijn van de liefde.

*Stel bijvoorbeeld *dat een ziel een bevel ontvangt* en gehoorzaamt
- om de deugd te verwerven,
- om haar eigen wil op te offeren of
- om een andere soortgelijke reden.

Door dit te doen,
- merkt zij dat zij gehoorzaamheid betracht,
- voelt zij de pijn, het offer dat de deugd van gehoorzaamheid
haar oplegt.

*Stel dat een andere ziel niet handelt uit gehoorzaamheid aan de
persoon die het bevel geeft, maar *omdat ze weet dat God ontevreden
zou zijn over haar ongehoorzaamheid*.

Zij ziet God in de persoon die beveelt.
Uit liefde voor God offert zij alles op en gehoorzaamt zij.
Zij beseft niet dat zij gehoorzaamt, maar alleen dat zij liefheeft.

Wees dus moedig op je weg. Als je verder komt, zal je, zelfs hier op
aarde, de eeuwige gelukzaligheid van de enige ware Liefde proeven.

6-137 - 18 oktober 1905 - Het belangrijkste is om te groeien in Liefde en dicht bij Jezus te blijven.

Deze morgen, toen ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam
Jezus onverwachts naar me toe en **Hij zei me:**

"Mijn dochter, wat een dwaasheid!

Zelfs in heilige zaken
denken ze na over hoe ze zichzelf tevreden kunnen stellen.

Als de mensen Mij in heilige zaken doen vluchten,
Waar kan Ik dan een plaats vinden in hun daden! Wat een vergissing!

Het belangrijkste is om

- de Plannen van de Liefde te anticiperen,
- deze Plannen uit te voeren,
- al het mogelijke doen om de liefde te vermeerderen,
- dicht bij Mij blijven om aan de Bron van mijn Liefde te drinken,
- jezelf volledig oplossen in mijn Liefde.

Wat een verblinding! Ze doen alles anders!
Na deze woorden, verdween Jezus.

6-138 - 20 oktober 1905 - Gedreven door het vuur van de zonde, verandert de Goddelijke Gerechtigheid haar Vuur in een vuur van straffen.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en na veel moeite verscheen de gezegende Jezus even.
Op het punt om plagen te zenden, zei Hij mij:

"Mijn dochter,
zonde is een vuur en mijn Gerechtigheid is een Vuur.

Mijn Gerechtigheid

- moet altijd in evenwicht blijven en
- kan geen onheilig vuur in zich opnemen.

Wanneer het vuur van de zonde zich wil vermengen met het Vuur van de Gerechtigheid, dan stort mijn Gerechtigheid haar vuur uit over de aarde en zet het om in een Vuur van straffen."

6-139 - 24 oktober 1905 - De ellende van de menselijke natuur dient om alle deugden te stimuleren.

Toen ik nadacht over mijn ellende en de zwakheid van de menselijke natuur, vond ik mezelf afschuwelijk en stelde ik me voor hoe afschuwelijk ik in Gods Ogen moest zijn.

Ik zei tegen mezelf: "Heer, wat is de menselijke natuur lelijk geworden!"

Jezus toonde zich eventjes en *Hij zei mij:*

"Mijn dochter, er is niets uit mijn Handen gekomen dat niet goed is.

Ik heb de menselijke natuur mooi en nobel geschapen.

Als de ziel haar modderig, verrot, zwak en afschuwelijk ziet, dan is dat nuttig voor haar, zoals mest nuttig is voor de aarde.

Iemand die dit niet begrijpt, zou kunnen zeggen:

"Hoe dom is degene die de aarde vervuult met deze mest!"

Maar wie het begrijpt, weet dat deze mest dient

- om de aarde vruchtbaar te maken,
- om de planten te laten groeien en
- om fruit mooier en smakelijker te maken.

Ik heb de menselijke natuur met deze ellende geschapen,

zodat alle deugden zich daarin kunnen ontplooien.

Anders zou de mens zich niet in de ware deugden kunnen oefenen.

Ik zag toen in gedachten de menselijke natuur als vol gaten

waarin mest en modder lagen.

Daaruit kwamen takken tevoorschijn, beladen met bloemen en vruchten.

Zo begreep ik dat alles afhangt van het gebruik dat je maakt:

- van de dingen, ook
- van onze eigen ellende.

6-140 - 2 november 1905 - De ziel moet zich altijd aanpassen aan de Goddelijke Wil. Als zij dat doet, laat Jezus haar van Hem en in Hem leven.

In mijn gebruikelijke toestand was ik zeer bedroefd door het gemis van mijn geliefde Jezus en ik zei:

"Ach, Heer, ik wil alleen U. Ik vind geen voldoening buiten U.
U hebt mij zo wreed verlaten!"

Jezus kwam uit mijn innerlijk tevoorschijn en **Hij zei mij:**

"Dat is goed zo, Ik ben jouw enige voldoening. Ik vind al mijn geluk in jou, zodat als ik niemand anders had, alleen jij Mij gelukkig zou maken.

Mijn dochter, heb een beetje geduld totdat de oorlogen beginnen.
Dan zullen we doen zoals voorheen."

Zonder na te denken **zei ik:** "Heer, laat ze beginnen."

Maar meteen **voegde ik eraan toe:** "Heer, ik heb me vergist."

Jezus zei: "Jouw wil moet de Mijne zijn.

Je mag niets willen, ook heilige dingen niet, dat niet overeenstemt met mijn Wil. Ik wil dat je altijd in de cirkel van mijn Wil blijft zonder er ooit uit te treden, zodat je op die manier de eigenaar van Mijzelf wordt.

Wil Ik oorlog? Jij ook. Voor de ziel die zich zo gedraagt, maak Ik van mijn Wezen een cirkel om haar heen, zodat zij van Mij en in Mij leeft.
Daarna verdween Hij.

6-141 - 6 november 1905 - In zijn Lijden was Jezus in de eerste plaats bezorgd om zijn Vader in alles en voor iedereen te behagen en vervolgens om de zielen te redden.

Ik dacht aan ***het lijden van Onze-Lieve-Heer*** en **ik zei tegen mezelf:**

"Wat zou ik graag in Jezus Christus binnengaan

- om alles te zien wat Hij deed,
- om te weten wat het meest aangenaam is voor zijn Hart.

Daarna kan ik me dan daaraan aanpassen:

- om zijn Lijden te verzachten en
- om Hem zo veel mogelijk te behagen."

Terwijl ik hierover nadacht, bewoog de gezegende Jezus zich in mij
En **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, in mijn Lijden was Ik vooral bezig

- eerst om mijn lieve Vader in alles en voor iedereen te behagen en
- vervolgens om zielen te redden.

Wat mijn Hart het meest behaagde, was te zien hoe tevreden mijn Vader was toen Hij zag dat Ik leed ***uit liefde voor Hem.***

Alles was voor Hem bestemd.

Geen enkele zucht of ademtocht ging verloren.

Deze tevredenheid van mijn Vader was voldoende om mij tevreden te stellen voor alles wat Ik leed, hoewel het lijden van mijn Passie bedoeld was voor de verlossing van de mensen.

De tevredenheid van mijn Vader was zo groot dat Hij de schatten van zijn Godheid in stromen over mijn Mensheid uitstortte.

Begeleid mijn Passie op deze manier.

Zo zul je Mij meer plezier doen.

6-142 - 8 november 1905 - De ziel die zich aan de Goddelijke Wil heeft overgegeven, maakt van God haar favoriete Voedsel.
--

Na veel moeite kwam Jezus even naar me toe en **Hij zei me:**

"Mijn dochter,

voor de ziel die zich aan mijn Wil heeft overgegeven, gebeurt hetzelfde alsvoor iemand die dichterbij komt om mooi voedsel van dichtbij te bekijken en het verlangen voelt om het te eten.

Dan eet hij het en het verandert in zijn vlees en zijn bloed.

Als hij dit voedsel niet had gezien,

- zou hij er geen verlangen naar hebben gehad,
- zou hij het niet hebben gegeten en zou hij dus met een lege maag zijn gebleven.

Hetzelfde geldt voor de berustende ziel.

Door haar berusting neemt zij een goddelijk Licht waar.

Dit Licht verwijderd wat haar belette God te zien.

Als ze God ziet, verlangt de ziel ernaar om ervan te genieten.

Door dit genot voelt zij zich alsof zij Hem eet,

zodat ze zich volledig in God getransformeerd voelt.

Dus is:

- de eerste stap is *berusting*,
- de tweede is *naar God verlangen en in alles Zijn Wil doen*,
- de derde is *God tot haar dagelijkse voedsel te maken*, en
- de vierde is *je eigen wil geven aan de Wil van God*.

Maar als je de eerste stap niet zet, blijf je zonder God.

6-143 - 12 december 1905 - Het Woord van God is vruchtbaar en laat de deugd ontkiemen.

Ik ging verder in mijn gebruikelijke toestand

Zodra Hij kwam, **zei de gezegende Jezus mij**:

"Mijn dochter,

wanneer de mens goed doet, straalt er een licht uit hem dat naar de Schepper gaat. Dit licht verheerlijkt de Schepper van het Licht en verfraait de ziel met goddelijke Schoonheid."

Vervolgens zag ik mijn biechtvader het door mij geschreven Boek nemen om het te lezen. Hij was in het gezelschap van Onze-Lieve-Heer.

Jezus zei: "Mijn Woord is als regen.

Het is vruchtbaar zoals regen vruchtbaar is voor de aarde.

*Je kan weten of **wat in dit boek staat de regen van mijn Woord is***

als het vruchtbaar is en de deugd doet ontkiemen."

6-144- 15 december 1905 - Jezus wilde verheven worden en gekruisigd worden aan het Kruis, zodat de zielen die Hem willen, Hem kunnen vinden.

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand en ik dacht aan **de Passie van de gezegende Jezus**. Hij toonde zich in de gedaante van de Gekruisigde, en Hij liet mij een beetje deelnemen aan zijn lijden.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, Ik wilde aan het kruis worden opgehangen en gekruisigd worden zodat de zielen die mij willen, Mij kunnen vinden.

Als iemand mij als Meester wil omdat hij de behoefte voelt om onderwezen te worden, verlaag Ik mij om hem te onderwijzen

- zowel de kleine dingen
- als de hoogste dingen om hem wijs te maken.

Als iemand kreunt in verlatenheid en vergetelheid en een vader zoekt, laat hem dan aan de voet van mijn Kruis komen

Ik zal zijn Vader worden door hem

- mijn Wonden als verblijfplaats,
- mijn Bloed als drank,
- mijn Vlees als voedsel en
- mijn Koninkrijk als erfenis te geven

Als iemand kreupel is, vindt hij Mij als arts die hem

- niet alleen genezing geeft,
- maar ook betrouwbare remedies om niet opnieuw invalide te worden.

Als iemand wordt onderdrukt door laster en minachting,

vindt hij in Mij een verdediger

die deze laster en minachting zelfs omzet in goddelijke eer. Enz.

Kortom, iedereen die Mij wil:

- als rechter, als vriend, als echtgenoot,
- als advocaat, als priester, enz.

vindt Mij als zodanig.

Daarom wilde Ik dat mijn Handen en Voeten werden genageld:

- om Mij in niets te verzetten tegen wat je wil,
- zodat je met Mij kan doen wat je wil.

Maar wee diegene die ziet dat Ik zelfs geen vinger kan bewegen,
en Mij durft beledigen.

Ik zei Hem: "Heer, wie zijn degenen die U het meest beledigen?"

Hij antwoordde:

"Degenen die mij het meeste leed berokkenen, zijn de religieuzen.
Zij die *in mijn Mensheid* leven, kwellen Mij en verscheuren mijn Vlees
van binnenuit, terwijl degenen die *buiten mijn Mensheid* leven,
mij van veraf verscheuren."

**6-145 - 6 januari 1906 - Het gebed is muziek in de oren van Jezus,
vooral als het komt van een ziel die zich heeft aangepast aan Zijn
Wil.**

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand
Ik was aan het bidden toen de gezegende Jezus kwam.
Hij omhelsde me stevig en **Hij zei me:**

"Mijn dochter, gebed is muziek in mijn Oren, vooral wanneer het
afkomstig is van een ziel die volledig is afgestemd op mijn Wil,
zodat in haar binnenste niets kan gezien worden,
dat niet overeenstemt met mijn Wil.
Het is alsof er in die ziel een andere God is die Mij deze muziek speelt.

O, wat is het Mij een vreugde om zo iemand te vinden
die mijn gelijke is en Mij goddelijke Eer bewijst.

Alleen zij die in mijn Wil leven, kunnen dit punt bereiken.
Alle andere zielen, ook al doen ze veel en bidden ze veel, brengen Mij menselijke dingen en gebeden, geen Goddelijke.
Daarom hebben ze niet die kracht en aantrekkingskracht voor mijn Oor.

6-146 - 14 januari 1906 - Jezus vormt zijn Beeld in het licht dat uit de ziel komt.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en toen de gezegende Jezus kwam, zei Hij mij:

"Mijn dochter, Ik ben niet tevreden met zielen die alleen maar licht uitstralen. Ik wil

- dat hun gedachten licht zijn,
- dat hun woorden licht zijn,
- dat hun verlangens licht zijn,
- dat hun daden licht zijn,
- dat hun stappen licht zijn, en

dat al dit licht een Zon vormt waarin mijn Beeld volledig wordt gevormd.

Dit gebeurt wanneer een ziel alles, absoluut alles voor Mij doet.
Dan wordt zij volledig Licht.

En zoals iemand die het zonlicht wil binnengaan en geen enkel obstakel vindt om dat te bereiken, zo vind Ik geen enkel obstakel in deze Zon die de mens met zijn hele wezen vormt.

Bij degene die niet volledig licht is,
kom ik veel obstakels tegen om mijn beeld te vormen.

6-147 - 16 januari 1906 - Alleen wie de Waarheid liefheeft, omarmt haar en brengt haar in praktijk. Wie de Waarheid niet liefheeft, wordt erdoor verontrust en gekweld.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus even langs en Hij zei mij:

Niemand kan de waarheid weerstaan of zeggen dat de waarheid niet de waarheid is. Hoe slecht of dom iemand ook mag zijn, hij kan niet zeggen

- dat wit zwart is en zwart wit,
- dat licht duisternis is en duisternis licht.

Alleen wie de Waarheid bemint, omarmt haar en brengt haar in praktijk. Wie de waarheid niet liefheeft, wordt erdoor verontrust en gekweld.

Toen verdween hij als een bliksemflits. Kort daarna kwam hij terug .

En Hij voegde eraan toe:

"Mijn dochter, wie in de sfeer van mijn Wil leeft,

- bevindt zich in het huis van alle rijkdom, en

wie buiten deze sfeer leeft, bevindt zich in de woning van alle ellende.

Daarom staat er **in het Evangelie**

- *dat men zal geven aan wie heeft en*
- *dat men het weinige dat hij heeft,*
zal wegnemen van degene die niets heeft.

In feite, aangezien degene die in de sfeer van mijn Wil leeft, zich in de woning van alle rijkdom bevindt, is het niet verwonderlijk dat hij steeds rijker wordt aan alle Goede Dingen.

Voor iemand die in Mij leeft alsof het zijn eigen huis is, zou Ik dan gierig kunnen zijn? Integendeel, zou Ik hem niet nu eens een gunst, dan weer een andere gunst geven, totdat Ik al mijn Goede dingen met hem heb gedeeld? Natuurlijk wel.

Maar voor degene die zich in de woning van alle ellende bevindt, buiten mijn Wil om, is zijn eigen wil op zichzelf het grootste leed en de vernietiger van alle goede dingen.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat als deze ziel enige bezittingen heeft, dingen die geen verband houden met mijn Wil, haar deze goederen worden ontnomen, aangezien ze voor haar nutteloos zijn."

Fiat!

Inhoudstafel

6-1 - 1 november 1903 - Wanneer de ziel al haar daden verricht met als enig doel Jezus lief te hebben, wandelt zij altijd in het licht van de dag. Voor haar is het nooit nacht.	5
6-2 - 8 november 1903 - Jezus legt uit hoe naastenliefde moet zijn.	6
6-3 - 10 november 1903 - Ware liefde vergeet zichzelf.....	6
6-4 - 16 november 1903 - Er is geen opoffering zonder verzaking. Opoffering en verzaking brengen de zuiverste en meest volmaakte liefde voort.	7
6-5 - 19 november 1903 - Hoewel we niets zijn, kunnen we alles zijn.	8
6-6 - 23 november 1903 - Geen schoonheid is te vergelijken met het lijden voor God alleen.	9
6-7 - 24 november 1903 - Elk Woord van Jezus is een verbinding met de Genade.....	10
6-8 - 3 december 1903 - In de Goddelijke Wil zijn wij alles. Buiten Hem zijn wij niets.....	11
6-9 - 5 december 1903 - Het heilig verlangen om Jezus te ontvangen compenseert voor het sacrament van de Eucharistie, zodanig dat de ziel God inademt en God de ziel inademt.	11
6-10 - 10 december 1903 - Telkens wanneer de ziel de Heer zoekt, ontvangt zij een goddelijke Straal, een goddelijke Eigenschap.	13
6-11 - 17 december 1903 - De aanbidding van de Heilige Maagd toen zij Jezus ontmoette op de Kruisweg. De ware geest van Aanbidding.....	13
6-12 - 21 december 1903 - De Weldaden van het Lijden van de Hemelse Moeder. De glorie die Zij in de hemel geniet.....	14
6-13 - 22 december 1903 - Het Kruis belichaamt God in de ziel en de ziel in God.	15

6-14 - 24 december 1903 - Het verlangen doet Jezus in de ziel ontstaan. Hetzelfde geldt voor de duivel.....	17
6-15 - 28 december 1903 - Alle Leven bevindt zich in Christus.	18
6-16 - 6 januari 1904 - De mensheid vormt één familie. Wanneer iemand een goede daad verricht en die aan God opdraagt, neemt de hele menselijke familie deel aan deze offergave, die God bereikt alsof iedereen haar heeft gebracht.	19
6-17 - 7 februari 1904 - Hoe moeilijk is het om een ziel te vinden die zich zodanig aan God geeft ,dat God zich helemaal aan haar geeft.	20
6-18 - 8 februari 1904 - Lijden is één van de eigenschappen van Jezus. Het Vagevuur bestaat niet voor wie leeft in de allerheiligste Wil van God.....	22
6-19 - 12 februari 1904 - Luisa's gekreun. Jezus kalmeert haar.....	24
6-20 - 21 februari 1904 - Luisa doet een belofte.....	25
6-21 - 22 februari 1904 - Het grote geschenk van een slachtofferziel.	26
6-22 - 12 februari 1904 (2) - Luisa spreekt met enkele priesters over de kerk van San Cataldo.	26
6-23 - 4 maart 1904 - De ziel moet in de hoogte leven. Men kan de ziel die in de hoogte leeft geen kwaad doen.....	27
6-24 - 5 maart 1904 - Het kruis is een aanmaning, een voorspreker en een rechter voor de ziel, zodat zij kan bezit nemen van het Eeuwige Koninkrijk.	28
6-25 - 12 maart 1904 - Oorlogsdreiging. Heel Europa op de schouders van Luisa.....	29
6-26 - 14 maart 1904 - Jezus vraagt Luisa om te zwijgen omdat Hij wil straffen.....	30
6-27 - 16 maart 1904 - Ware berusting onderzoekt de dingen niet. Maar zij aanbidt in stilte de goddelijke beschikking. Het Kruis is feestelijk, vreugdevol en begerenswaardig.	31

6-28 - 20 maart 1904 - Alles komt voort uit het Geloof.....	33
6-29 - 9 april 1904 - Een daad van volmaakte berusting volstaat om de ziel te zuiveren van alle onvrijwillige onvolmaaktheden.	33
6-30 - 10 april 1904 - Drie titels verbinden de ziel van Luisa volledig met Jezus: volhardend lijden, voortdurend eerherstel, volhardende liefde.	35
6-31 - 11 april 1904 - Jezus bedankt Luisa.	35
6-32 - 12 april 1904 - Vrede is de grootste schat.	37
6-33 - 14 april 1904 - Als de ziel God voedt met geduldige liefde, zal God de ziel het zoete Brood van zijn Genade geven.	37
6-34 - 16 april 1904 - Jezus en God de Vader spreken over Barmhartigheid.	39
6-35 - 21 april 1904 - Wezens die de titel van slachtofferziel dragen, kunnen strijden met de Gerechtigheid.	41
6-36 - 26 april 1904 - Kleren maken de man niet.....	42
6-37 - 29 april 1904 - Het Goddelijk Leven manifesteert zich door woorden, daden en lijden. Het komt het meest tot uiting in het lijden.	44
6-38 - 1 mei 1904 - Het oog dat zich alleen verheugt in de dingen van de Hemel heeft de kracht om Jezus te zien. Terwijl het oog dat zich verheugt in de dingen van de aarde de kracht heeft om de dingen van de aarde te zien.....	46
6-39 - 28 mei 1904 - De versterving keert alles om en offert alles aan God.	47
6-40 - 30 mei 1904 - Het lijden van Jezus dient als kleding voor de mens. Trots verandert beelden van God in demonen.....	48
6-41 - 3 juni 1904 - Voor degene die zich door het kruis laat overheersen, vernietigt het kruis in de ziel drie koninkrijken, namelijk het koninkrijk van de wereld, het koninkrijk van de duivel en het koninkrijk van het vlees. Het bouwt daar drie andere	

koninkrijken, namelijk het geestelijke koninkrijk, het goddelijke koninkrijk en het eeuwig koninkrijk.....	50
6-42 - 6 juni 1904 - Er is moed, trouw en grote aandacht nodig om te volgen wat de Godheid in ons doet.....	51
6-43 - 10 juni 1904 - Jezus spreekt over de schoonheid van de mens.	52
6-44 - 15 juni 1904 – De mens is niets anders dan een klein vat gevuld met Goddelijke Deeltjes.	53
6-45 - 17 juni 1904 - De vertering van de menselijke wil in God, verenigt de ziel met God en legt de goddelijke Kracht in haar handen.....	54
6-46 - 19 juni 1904 - Droevige tijden voor de Kerk. De glorie van de atletische geesten.	55
6-47 - 20 juni 1904 - De Offerzielen zijn de dochters van de Barmhartigheid.	55
6-48 - 29 juni 1904 - Het teken om te herkennen dat God zich van de mens terugtrekt.	56
6-49 - 14 juli 1904 - Het leven is een voortdurende consumptie.	56
6-50 - 22 juli 1904 - Stabiliteit onthult dat het Goddelijke Leven in de ziel groeit.	58
6-51 - 27 juli 1904 - Alles moet in liefde worden verzegeld.	59
6-52 - 28 juli 1904 - De ziel die van alles onthecht is, voelt, aanschouwt en omarmt God.	59
6-53 - 29 juli 1904 - Het Geloof maakt God bekend, maar het Vertrouwen maakt Hem vindbaar.....	61
6-54 - 30 juli 1904 - De onthechting die priesters moeten hebben..	61
6-55 - 31 juli 1904 - De menselijke wil vervalst en ontheiligt zelfs de heiligste werken.....	63
6-56 - 4 augustus 1904 - De toestand van de gelukzaligen in de Hemel hangt af van de wijze waarop zij zich op aarde tegenover God hebben gedragen.	64

6-57- 5 augustus 1904 - Jezus is de Koning der koningen en de Heer der heren.	66
6-58- 6 augustus 1904 - Het gemis van Jezus is een vurig lijden dat ontvlamt, verteert en vernietigt. Het geeft leven en vormt het goddelijke Leven.	67
6-59 - 7 augustus 1904 - De eersten die de Kerk zullen vervolgen, zullen de religieuzen zijn.	68
6-60 - 8 augustus 1904 - Je moet Jezus in jezelf zoeken en niet buiten jezelf. Alles moet in één woord worden samengevat: Liefde. Wie Jezus bemint, is een andere Jezus.	69
6-61 - 9 augustus 1904 - De verdienste van de mens komt niet voort uit zijn werken, maar uitsluitend uit gehoorzaamheid aan de Goddelijke Wil.	71
6-62 - 10 augustus 1904 - God kent het aantal, de waarde en het gewicht van alle geschapen dingen.	72
6-63 - 12 augustus 1904 - De mens verspilt de schoonheid waarin God hem heeft geschapen.	73
6-64 - 14 augustus 1904 - Hoe meer het Kruis de ziel verslaat, hoe meer de ziel Licht verwerft.	74
6-65 - 15 augustus 1904 - Melancholie is voor de ziel wat de winter is voor de plant. De triomf van de Kerk is niet ver meer.	74
6-66 - 23 augustus 1904 - Straf, zelfs in Italië.	76
6-67 - 2 september 1904 - Alleen God heeft de Macht om in de harten binnen te gaan en ze te beheersen zoals Hij dat wil. Een nieuw gedrag voor priesters.	77
6-68 - 7 september 1904 - De aandacht die wordt besteed aan het niet begaan van zonden compenseert de straf voor het zondigen.	78
6-69 - 8 september 1904 - Ontmoediging doodt de ziel meer dan een ondeugd. Moed doet de ziel herleven.	78

6-70 - 9 september 1904 – Van zodra de ziel de diepte van de vrede verlaat, verlaat ze de goddelijke sfeer. Vrede maakt duidelijk of de ziel God zoekt omwille van God of voor zichzelf.....	79
6-71 - 13 september 1904 - Ware zelf- gave vereist dat je voortdurend je eigen wil opoffert . Dit is een voortdurend martelaarschap dat de ziel aan God opdraagt.....	80
6-72 - 26 september 1904 - Bijna alle lijden van Jezus tijdens zijn Passie was drievoudig.	81
6-73 - 27 september 1904 - Het vrijwillige offer behaagt Jezus meer. Natuurlijke gaven zijn lichtpunten die de mens helpen om de weg van het goede te bewandelen.....	83
6-74 - 28 september 1904 - Zelfcontrole is beter dan een koninkrijk verwerven.....	84
6-75 - 17 oktober 1904 - Om de Godheid te bereiken, moet je werken in eenheid met de Mensheid van Christus en met Zijn Wil.	84
6-76 - 20 oktober 1904 - Luisa ziet priesters elkaar verscheuren. ..	85
6-77 - 25 oktober 1904 - Het Woord was manifestatie, communicatie en vereniging tussen het Goddelijke en het menselijke. Als het Woord geen vlees was geworden, zou er geen andere weg geweest zijn om God en de mens te verenigen.	85
6-78 - 27 oktober 1904 - Luisa blijft zonder te lijden om de Gerechtigheid wat ruimte te geven om de wereld te straffen.	86
6-79 - 29 oktober 1904 - De ketting van Genaden is verbonden met volharding.	87
6-80 - 13 november 1904 - Zonder zijn vrije wil zou de mens de goddelijke Liefde niet waardig zijn geweest.....	88
6-81 - 17 november 1904 - Hoe wij voedsel voor Jezus kunnen zijn.	90
6-82 - 18 november 1904 - Jezus vindt zijn hemel bij de zielen die zijn Godheid een thuis geven.....	91

6-83 - 24 november 1904 - Om een geschenk te kunnen geven is de eenheid van de wil van de gever en van de ontvanger nodig.	92
6-84 - 29 november 1904 - De Godheid van Jezus, geïncarneerd in zijn Mensheid, daalde af in de diepste afgrond van alle menselijke vernederingen. Hij heeft alle menselijke handelingen geheiligd en vergoddelijkt.	93
6-85 - 3 december 1904 - Luisa beantwoordt twee vragen om te weten of het God of de duivel is die in haar werkt.	94
6-86 - 4 december 1904 - Het is gemakkelijker om met God te strijden dan om gehoorzaam te zijn.	95
6-87 - 6 december 1904 - Het volledig verliezen van je persoonlijke voorkeuren is het begin van eeuwige gelukzaligheid.	97
6-88 - 22 december 1904 - Hoe nederiger de ziel is en leger van zichzelf, hoe meer het goddelijke Licht haar vervult en haar zijn genade en volmaaktheid schenkt.	98
6-89 - 29 december 1904 - Meestal komt een menselijke zwakheid voort uit een gebrek aan waakzaamheid en aandacht van gezagsdragers.	99
6-90 - 21 januari 1905 - Wie gehoorzaamheid onteert, onteert God.	100
6-91 - 28 januari 1905 - Het kruis is een zaadje van deugdzaamheid.	100
6-92 - 8 februari 1905 - De kenmerken van Gods kinderen zijn de liefde voor het Kruis, de liefde voor de Glorie van God en de liefde voor de Glorie van de Kerk.	100
6-93 - 10 februari 1905 – Het Geluk van de ziel.	101
6-94 - 24 februari 1905 - Nederigheid is een bloem zonder doornen.	102
6-95 - 2 maart 1905 - Luisa bezit de sleutel tot de Wil van Jezus.	102
6-96 - 5 maart 1905 - Over het Kruis.	103

6-97 - 20 maart 1905 - Ware liefde en ware deugden vinden hun oorsprong in God.	103
6-98 - 23 maart 1905 - De glorie en voldoening van Jezus.	104
6-99 - 28 maart 1905 - De gevolgen van de onrust in de ziel. De voortdurende ontmoeting van Jezus met de ziel.	104
6-100 - 11 april 1905 - Volharding is het zegel van het Eeuwig Leven en van de ontwikkeling van het Goddelijke Leven in de ziel.	105
6-101 - 16 april 1905 - Lijden is heersen - Palmzondag.....	106
6-102 - 20 april 1905 - De mensheid is als een ontwricht bot. Hoe weet je of je je hartstochten beheerst?	107
6-103 - 2 mei 1905 - Lijden leidt tot drie soorten Wederopstanding.	108
6-104 - 5 mei 1905 - De Effekten van de Genade.....	108
6-105 - 9 mei 1905 - Met de hulp van de Genade kan de ziel vooraf beleven wat de dood met de menselijke natuur zal doen.....	109
6-106 - 12 mei 1905 - De manier om de Liefde van Jezus niet te verliezen.	110
6-107 - 15 mei 1905 - De weg naar Deugdzaamheid is gemakkelijk te volgen.	111
6-108 - 18 mei 1905 - Liefde verdient voorrang boven alles.....	111
6-109 - 20 mei 1905 - De manier waarop Jezus leed.	112
6-110 - 23 mei 1905 - Om niet ongerust te zijn, moet de ziel zich goed voelen in God.	113
6-111 - 25 mei 1905 - Het Beeld van Jezus in de ziel.....	114
6-112 - 26 mei 1905 - Wanneer de ziel volledig aan Jezus toebehoort, hoort Jezus haar voortdurend in Hem fluisteren.....	114
6-113 - 29 mei 1905 - Wie zich overgeeft aan de gehoorzaamheid, ontvangt alle goddelijke kleuren.....	115
6-114 - 30 mei 1905 - Het Leven de de Liefde van Jezus.	115

6-115 - 2 juni 1905 - Geduld voedt doorzettingsvermogen.....	116
6-116 - 5 juni 1905 - De gedachte aan de Passie van Jezus is als een doopvont.	116
6-117 - 23 juni 1905 - Wie zich verenigt met de Mensheid van Jezus, bevindt zich aan de poort van zijn Godheid.	117
6-118 - 3 juli 1905 - Verklaringen van Jezus over de toestand van Luisa.	118
6-119 - 5 juli 1905 - De Mensheid van Jezus is muziek voor de Godheid.	120
6-120 - 18 juli 1905 - De ziel mag haar innerlijk niet openstellen voor anderen, alleen voor haar biechtvader.	121
6-121 - 20 juli 1905 - Wanneer de ziel niet trouw is aan de Wil van God, vergeet God zijn plannen met haar.	121
6-122 - 22 juli 1905 - God kijkt niet naar het werk, maar naar de intensiteit van de Liefde in het werk.	122
6-123 - 9 augustus 1905 - De effecten van vrede en de effecten van onrust.	123
6-124 - 17 augustus 1905 - Alle glorie van een ziel hangt samen met het feit dat alles wat in haar is, niet van haarzelf komt, maar van God.	124
6-125 - 20 augustus 1905 - De Genade omringt de ziel met Beelden, evenveel beelden als er volmaaktheden en deugden in God zijn.	124
6-126 - 22 augustus 1905 - Wie deelneemt aan het werk van de Verlossing, neemt ook deel aan de Verdiensten van de Verlossing.	125
6-127 - 23 augustus 1905 - Als de ziel alles voor God doet, verbrandt zij in de vlammen van de goddelijke Liefde zonder de vlammen van het Vagevuur te raken. Aan zichzelf denken is nooit een deugd, maar altijd een ondeugd.	126

6-128 - 25 augustus 1905 - Ware deugden moeten hun wortels hebben in het Hart van Jezus en zich ontwikkelen in het hart van de mens.	127
6-129 - 28 augustus 1905 - Het Hart van Jezus hecht zich aan de menselijke harten. Als deze reageren, nemen zij alles van zijn Hart over, inclusief zijn Leven.	129
6-130 - 4 september 1905 - God heeft altijd zielen gehad die, voor zover dat voor een mens mogelijk is, beantwoordden aan de doeleinden van de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking.	130
6-131 - 6 september 1905 - Gebrek aan aandacht is slecht.	132
6-132 - 8 september 1905 - Ware naastenliefde vereist dat wij onze naaste goed doen omdat hij het beeld van God is.	133
6-133 - 17 september 1905 - Hoe deelnemen aan het Lijden van de Koningin-Moeder.	134
6-134 - 10 oktober 1905 - Het teken dat de ziel volmaakt verenigd is met Jezus is dat zij verenigd is met haar naaste.	135
6-135 - 12 oktober 1905 - Zelfkennis maakt de ziel leeg van zichzelf en vult haar met God.	136
6-136 - 16 oktober 1905 - Hoe dichterbij de Liefde van God nadert, hoe meer zij haar persoonlijke deugden verliest.	137
6-137 - 18 oktober 1905 - Het belangrijkste is om te groeien in Liefde en dicht bij Jezus te blijven.	138
6-138 - 20 oktober 1905 - Gedreven door het vuur van de zonde, verandert de Goddelijke Gerechtigheid haar Vuur in een vuur van straffen.	139
6-139 - 24 oktober 1905 - De ellende van de menselijke natuur dient om alle deugden te stimuleren.	140
6-140 - 2 november 1905 - De ziel moet zich altijd aanpassen aan de Goddelijke Wil. Als zij dat doet, laat Jezus haar van Hem en in Hem leven.	141

6-141 - 6 november 1905 - In zijn Lijden was Jezus in de eerste plaats bezorgd om zijn Vader in alles en voor iedereen te behagen en vervolgens om de zielen te redden.....	141
6-142 - 8 november 1905 - De ziel die zich aan de Goddelijke Wil heeft overgegeven, maakt van God haar favoriete Voedsel.	142
6-143 - 12 december 1905 - Het Woord van God is vruchtbaar en laat de deugd ontkiemen.	143
6-144- 15 december 1905 - Jezus wilde verheven worden en gekruisigd worden aan het Kruis, zodat de zielen die Hem willen, Hem kunnen vinden.	144
6-145 - 6 januari 1906 - Het gebed is muziek in de oren van Jezus, vooral als het komt van een ziel die zich heeft aangepast aan Zijn Wil.	145
6-146 - 14 januari 1906 - Jezus vormt zijn Beeld in het licht dat uit de ziel komt.	146
6-147 - 16 januari 1906 - Alleen wie de Waarheid liefheeft, omarmt haar en brengt haar in praktijk. Wie de Waarheid niet liefheeft, wordt erdoor verontrust en gekweld.	146
Inhoudstafel	148